ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.—Ἐξάμηνος δραχμαὶ 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἐξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ Δ'. | ΑΘΗΝΑΙ, 1 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1956 | ΤΕΥΧΟΣ 79ΟΝ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1956)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΕ'. Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

V. Η ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ.

—ΚΑΤΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΙΓ' ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ—

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

113. Θέσις τοῦ ΙΓ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος (συνοικιῶν Νέου Κόσμου—Δουργουτίου καὶ Κουκακίου).

114. Πολιορκία τοῦ Τμήματος καὶ παράδοσις αὐτοῦ.

***

113. Θέσις τοῦ ΙΓ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος.

Τὸ ΙΓ' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα περιλαμβάνει τὴν περιφέρεια τῶν συνοικιῶν Νέου Κόσμου καὶ Κουκακίου καὶ τὸ συνοικισμὸ τοῦ Δουργουτίου, ὅπου κατοικοῦν πολλοὶ Ἀρμένιοι.

Τὸ οἴκημα τοῦ Τμήματος βρίσκεται ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Θαρύπου 28, διοικητὴς δὲ τοῦ Τμήματος, κατὰ τὸ Δεκέμβρη τοῦ 1944, ἦταν ὁ τότε Ἀστυνόμος Α' κ. Παναγιώτης Καρκανίδης.

Κατὰ τὴν Κυριακή, 3 Δεκεμβρίου τοῦ 1944, ὅλη ἡ δύναμις τοῦ Τμήματος, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸ διοικητή του, διετέθη γιὰ τὴν ἀπαγόρευσι τοῦ παράνομου κομμουνιστικοῦ συλλαλητηρίου στὴν πλατεῖα Συντάγματος.

Ὕστερα ἀπὸ τὰ αἱματηρὰ γεγονότα καὶ τὴ διάλυση τοῦ συλλαλητηρίου, ἡ δύναμις ἐπέστρεψε κατὰ τὶς ἀπογευματινὲς ὧρες στὸ Τμῆμα καὶ παρέμεινε σὲ αὐστηρὴ ἐπιφυλακή, σύμφωνα μὲ τὴ διαταγὴ τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως.

Οἱ κομμουνισταὶ ἀκολουθῶντας πιστὰ τὸ σχέδιό τους, κατὰ τὴ νύχτα αὐτή, τῆς 3 πρὸς 4 Δεκεμβρίου 1944, ἄρχισαν νὰ περικυκλώνουν τὸ Τμῆμα μὲ ἔνοπλους Ἐλασῖτες καὶ ὄργανα τῆς Ο.Π.Λ.Α., γιὰ νὰ τὸ καταλάβουν.

114. Πολιορκία τοῦ Τμήματος καὶ παράδοσις αὐτοῦ.

Ἡ πολιορκία τοῦ Τμήματος εἶχε πλήρως συντελεσθῆ κατὰ τὴ νύχτα καὶ ἔτσι τὶς πρωϊνὲς ὧρες τῆς Δευτέρας (4-12-1944) ἄρχισαν οἱ ἐνέργειες γιὰ τὴν κατάληψί του.

Στὶς 6 π.μ. μέλη τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. προωθήθησαν στὴν ὁδὸ Φραντζῆ, ἀκριβῶς ἀπέναντι ἀπὸ τὸ Ἀστυνομικὸ Τμῆμα καὶ μὲ τὸν περίφημο τηλεβόα τους (τὸ χωνὶ) ἐκάλεσαν τοὺς ἀστυνομικοὺς νὰ παραδώσουν τὸν ὁπλισμό τους καὶ νὰ προσχωρήσουν στὴ στάσι, ἐπαναλαμβάνοντες τὰ ἑξῆς: «Ἀδέρφια ἀστυφύλακες πάρτε τὸν ὁπλισμό σας καὶ ἐλᾶτε μὲ τὸ λαό· μὴν ἀκοῦτε τοὺς ἀνωτέρους σας, παρατῆστε τους καὶ ἐλᾶτε μαζί μας».

Ὁ διοικητὴς τοῦ Τμήματος Ἀστυνόμος κ. Παναγ. Καρκανίδης ἔλαβε τότε ἀμέσως τὰ ἐπιβαλλόμενα μέτρα φρουρήσεως τοῦ οἰκήματος, τοποθετῶντας σὲ ἐπίκαιρα σημεῖα ἐνόπλους ἀστυφύλακες.

Παράλληλα ἀνέφερε τηλεφωνικῶς γιὰ τὴν πολιορκία τοῦ Τμήματος στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσι καὶ στὴ Στρατιωτικὴ Διοίκηση Ἀθηνῶν.

Οἱ κομμουνισταὶ βλέποντας ὅτι οἱ ἀστυνομικοὶ δὲν ἀπαντοῦσαν στὶς προσκλήσεις τους καὶ ὅτι ἐλάμβαναν μέτρα ἀμύνης, ἐκύκλωσαν στενότερα τὸ Τμῆμα μὲ 200 περίπου ἐνόπλους, οἱ ὁποῖοι κυκλοφοροῦσαν ἐπιδεικτικὰ κρατῶντας ὁπλοπολυβόλα, χειροβομβίδες καὶ ντουφέκια παντὸς εἴδους.

Στὶς 10 π.μ. ὁ ταγματάρχης τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. μὲ τὸ ψευδώνυμο Μουστάκας Γεώργιος, ἐπλησίασε στὸ Ἀστυνομικὸ Κατάστημα μὲ δύναμι ἐνόπλων κομμουνιστῶν καὶ ζήτησε νὰ δῇ τὸ διοικητὴ τοῦ Τμήματος.

Δυστυχῶς τοῦ ἐπετράπη ἡ εἴσοδος, μαζὶ μὲ τοὺς ἐνόπλους, στὸ Ἀστυνομικὸ Κατάστημα. Αὐτὸς τότε σὲ ὕφος ἔντονο, ἀξίωσε τὴν ἄμεσο παράδοσι τοῦ ὁπλισμοῦ τοῦ Τμήματος καὶ τὴν προσχώρησι τῶν ἀστυνομικῶν στὸν Ε.Λ.Α.Σ.

Ὁ διοικητὴς προσπάθησε νὰ τὸν πείσῃ νὰ μὴν ἐπιμείνῃ στὴν ἀξίωσή του τὴν ὥρα ἐκείνη, γιὰ νὰ κερδίσῃ ἔτσι χρόνο καὶ συνεννοηθῇ μὲ τοὺς προϊσταμένους του.

Ὁ ταγματάρχης τῶν κομμουνιστῶν ἀποχωρῶντας τότε ἀπὸ τὸ Τμῆμα, ἀπείλησε τὸ Διοικητὴ λέγοντας του: «σᾶς ἀφίνω νὰ σκεφθῆτε καὶ θὰ ἔρθω σύντομα. Ἂν δὲν δώσετε τότε τὰ ὅπλα, ὄχι μόνο θὰ σᾶς χτυπήσω, ἀλλὰ θὰ φέρω καὶ τὸ λαὸ νὰ σᾶς τὰ πάρῃ».

Ὁ διοικητὴς κ. Καρκανίδης, ὅταν ἀπεχώρησαν οἱ ἔνοπλοι τοῦ Ε.Λ.Α.Σ., ἀνέφερε ἀμέσως τὴν κατάστασι τηλεφωνικῶς στὴ Στρατιωτικὴ Διοίκησι καὶ στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσι Ἀθηνῶν, ἀπὸ τὴν ὁποία μάλιστα ζήτησε τὴν ἀποστολὴ ἐνισχύσεως, γιὰ νὰ μπορέσῃ τὸ Τμῆμα νὰ ἀντισταθῇ ἀποτελεσματικά. Ἡ Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσι συνέστησε νὰ περιμένουν τὴν ἐνίσχυσι, ποὺ θὰ ἔφθανε στὶς 12.15′ ὥρα. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο οἱ κομμουνισταὶ ἐστένευαν τὴν πολιορκία καὶ ἔκοψαν τὰ τηλεφωνικὰ καλώδια, ὥστε ἡ τηλεφωνικὴ ἐπικοινωνία μεταξὺ τοῦ Τμήματος καὶ τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως διεκόπη. Ἡ κατάστασις διεγράφετο γιὰ τὸ Τμῆμα σοβαρωτάτη. Τότε ὁ διοικητὴς τοῦ Τμήματος, ἀπέστειλε στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσι τὸν Ὑγειονομικὸ Ἀξ/κὸ κ. Κιούπη καὶ μερικοὺς ἐθνικόφρονες ἰδιῶτες, ποὺ ἔμεναν κοντὰ στὸ Τμῆμα καὶ ἀνέφεραν τὴν τραγικὴ κατάστασι στὴν ὁποία εὑρίσκετο τὸ Τμῆμα. Ἡ Διεύθυνσις Ἀθηνῶν παρήγγειλε μὲ τοὺς ἰδίους, ὅτι θὰ ἀπεστέλλετο σύντομα ἐνίσχυσις σὲ ἄνδρες.

Δυστυχῶς ἡ ὥρα περνοῦσε καὶ ἡ ἐνίσχυσις δὲν ἐνεφανίζετο. Τότε κατώρθωσε νὰ πάῃ ἀπὸ τὸ Τμῆμα στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσι ὁ Ὑπαστυνόμος Β′ Στυλιανὸς Μεταλλινὸς καὶ ἀνέφερε ὅτι ἀπὸ στιγμὴ σὲ στιγμὴ οἱ κομμουνισταὶ θὰ ἐπετίθεντο

κατὰ τοῦ Τμήματος. Ἡ Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσις τὸν ἔστειλε πάλι στὸ Τμῆμα, γιὰ νὰ ἀνακοινώσῃ ὅτι ἐστάλη δύναμις πρὸς ἐνίσχυσιν, ποὺ σὲ λίγο θὰ ἔφθανε στὸ Τμῆμα. Ἡ δύναμις ὅμως αὐτὴ δὲν ἐνεφανίσθη καὶ τοῦτο ἐπέδρασε ψυχολογικῶς στοὺς ἐθνικόφρονας ὑπαλλήλους τοῦ ΙΓ' Τμήματος, οἱ ὁποῖοι σχημάτισαν τὴν ἐντύπωσι ὅτι εἶχαν ἐγκαταλειφθῆ.

Οἱ κομμουνισταὶ ἐν τῷ μεταξὺ παρεσκευάζοντο γιὰ ἐπίθεσι. Ἔτσι, ἐκτὸς τῆς πολιορκίας τοῦ Τμήματος, τοποθέτησαν στὴν ταράτσα τοῦ ἐργοστασίου «ΦΙΞ» πέντε βαρειὰ πολυβόλα, μὲ τὶς κάννες ἐστραμμένες πρὸς τὸ Ἀστυνομικὸ Κατάστημα.

Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἀρκετοὶ ὑπάλληλοι τοῦ Τμήματος, οἱ ὁποῖοι προσέκειντο πρὸς τοὺς κομμουνιστάς, ἀπεχώρησαν καὶ ἀπέμειναν 21 μόνον ἀστυνομικοί, ἤτοι οἱ 1) Διοικητής, Ἀστυνόμος Α' Παναγιώτης Καρκανίδης, 2) Ὑποδιοικητής, Ἀστυνόμος Β' Νικ. Μαρῖνος, 3) Ὑπαστυν. Α' Π. Χριστοφιλᾶκος, 4) Ὑπαστυνόμος Α' Θεοφ. Θεοφιλίδης, 5) Ὑπαστυνόμος Β' Στυλιανὸς Μεταλλινός, 6) Ὑπαστυνόμος Α' Ν. Βογιατζῆς, 7) Ὑπαστ. Β' Χαρ. Μελετιάδης, 8) Ὑπαστυν. Β' Γ. Σκαλτσῆς, 9) Ὑπαστυν. Β' Κ. Βοσκάκης, 10) Ὑπαστ. Β. Δημ. Σακελλαρόπουλος, 11) Ἀνθυπαστυνόμος Νικ. Σπῖγγος, 12) Ἀρχιφύλαξ ΙΓ. 1 Παν. Σπαθώνης, 13) Ἀρχιφ. ΙΓ. 4 Γεώργ. Καραντζᾶς, 14) Ἀρχιφ. ΙΓ. 5 Παπαϊωάννου Παναγ., 15) Ἀρχιφύλαξ Φάκας Ματθαῖος, 16) ἀστυφύλαξ ΙΓ. 26 Ἰωάν. Μπουρδᾶκος, 17) ἀστυφ. ΙΓ. 103 Χρῆστος Βαζέας, 18) ἀστυφ. ΙΓ. 52 Ν. Τσιλιμπάρης, 19) ἀστυφ. ΙΓ. 48 Δημ. Γιαννάκος, 20) ἀστυφ. ΙΓ. 52 Κ. Σταθόπουλος καὶ 21) ἀστυφ. ΙΓ. 27 Β. Ἐφεντάκης.

† ΝΙΚΟΛ. ΜΑΡΙΝΟΣ
Ἀστυνόμος Β'
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουνιστῶν ἀνάνδρως τὴν 5ην Δεκεμβρίου 1944.

Ὁ διοικητὴς βλέποντας ὅτι ἀρκετοὶ ὑπάλληλοί του διέρρευσαν πρὸς τοὺς κομμουνιστάς, ὅτι ἐνίσχυσις δὲν ἀπεστέλλετο ἀπὸ τὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσι, ὅτι τὸ οἴκημα ἦτο ἀκατάλληλο πρὸς ἄμυνα καὶ ὅτι οἱ κομμουνισταὶ ἦσαν κατὰ πολὺ ὑπέρτεροι σὲ ἀριθμὸ καὶ σὲ ἐξοπλισμό, συνεκάλεσε σὲ σύσκεψι ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους, ποὺ εἶχαν ἀπομείνει στὸ Τμῆμα, γιὰ νὰ ἀποφασίσουν τί θὰ κάνουν.

Κατὰ τὴν ὥρα ποὺ συνεσκέπτοντο οἱ ἀστυνομικοὶ περὶ τοῦ πρακτέου, ἤτοι στὶς 13.50' ἀκριβῶς, μπῆκε στὸ Τμῆμα μὲ μεγάλη δύναμι ὁ ἀνωτέρω ταγματάρχης τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. καὶ ἀξίωσε τὴν ἄμεσο παράδοσι τοῦ ὁπλισμοῦ, ἀπειλῶντας ὅτι θὰ χτυπήσῃ ἀμέσως. Ἔτσι οἱ ἀστυνομικοί, αἰχμάλωτοι κατ' οὐσίαν, παρέδωσαν τὸν ὁπλισμό, οἱ δὲ κομμουνισταὶ μπῆκαν στοὺς θαλάμους καὶ προέβησαν σὲ λεηλασία τῶν δημοσίων καὶ τῶν ἰδιωτικῶν εἰδῶν τῶν ὑπαλλήλων. Ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ὁπλοφόρων κομμουνιστῶν, ποὺ ἐλεηλάτησαν τὸ Τμῆμα, ἦταν ὁ πολιτικὸς καθοδηγητὴς τους Πᾶνος Καρανικόλας.

Ἀκολούθως οἱ ἀστυνομικοὶ ποὺ εἶχαν πλέον ἀφοπλισθῆ, ὡδηγήθησαν στὸν κάτω ὄροφο, ὅπου τὸ γραφεῖο τοῦ Ἀξιωματικοῦ ὑπηρεσίας καὶ παρέμειναν φρουρούμενοι μέχρι τῆς 19ης ὥρας. Κατόπιν ὡδηγήθησαν στὴν Ἀρμενοκαθολικὴ Ἐκκλησία, ὅπου ἦτο ὁ 3ος Λόχος τῶν Ἀρμενίων. Ἐκεῖ ἐκρατήθησαν ὅλοι μέχρι τῆς 18ης ὥρας τῆς ἑπομένης (5-12-1944).

Ἐν τῷ μεταξύ, στὸ Ἀστυνομικὸ Τμῆμα εἶχεν ἐγκατασταθῆ ὁ ἀνωτέρω πολιτικὸς καθοδηγητής, μὲ δύναμι κομμουνιστῶν τῆς Ο.Π.Λ.Α. (πολιτοφυλακῆς).

Στὶς 5-12-1944 καὶ ὥραν 5ην πρωϊνήν, ὡδηγήθη στὸ Τμῆμα ὁ Διοικητής, στὸν ὁποῖον ὁ πολιτικὸς καθοδηγητὴς τῶν κομμουνιστῶν ἐδήλωσεν, ὅτι τόσον αὐτὸς ὅσον καὶ οἱ λοιποὶ ὑπάλληλοι θὰ ἀφίνοντο ἐλεύθεροι, ἀξίωσε ὅμως, ὅπως τὴν ἑπομένη (6-12-1944) παρουσιασθοῦν στὸ Τμῆμα ὅλοι γιὰ νὰ ἀναλάβουν ὑπηρεσία. Εἰδικῶς μάλιστα ἀπείλησε ὅτι, ἂν ἀπομακρυνθῇ ὁ διοικητὴς ἀπὸ τὸ Τμῆμα, θὰ ἐκτελέσῃ τὴν οἰκογένειά του καὶ θὰ πυρπολήσῃ τὸ σπίτι του. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ θέλησαν οἱ κομμουνισταὶ νὰ θέσουν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῆς πολιτοφυλακῆς των τοὺς ἐθνικόφρονας ἀστυνομικούς, γιὰ νὰ ἰσχυρίζωνται ὅτι ὅλοι προσεχώρησαν σ' αὐτούς.

Ἔτσι στὶς 18.30' τῆς 5-12-1944, ἀφέθησαν ἐλεύθεροι ὅλοι οἱ ἀστυνομικοί, πλὴν τῶν α) Ἀστυνόμου Β' Μαρίνου Νικολάου, Ὑποδιοικητοῦ τοῦ Τμήματος, β) Ὑπαστυνόμου Β' Μελετιάδου Χαρ. καὶ γ) Ἀρχιφύλακος ΙΓ. 1 Σπαθώνη Παναγιώτου, ποὺ ὅπως εἶπαν τοὺς ἐκράτησαν γιὰ ἀνάκρισι, ἔδωσαν δὲ τὸ λόγο τῆς τιμῆς τους στὸ διοικητὴ ὅτι δὲν θὰ πάθαιναν τίποτε.

† ΧΑΡ. ΜΕΛΕΤΙΑΔΗΣ
Ὑπαστυνόμος Β'
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουνιστῶν ἀνάνδρως τὴν 5ην Δεκεμβρίου 1944.

Ἔτσι οἱ ὑπάλληλοι παρουσιάζοντο στὸ Τμῆμα, ἀλλὰ σιγὰ—σιγὰ ἄρχισαν νὰ διαρρέουν ἕνας—ἕνας πρὸς τὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσι, σὲ κάθε εὐκαιρία ποὺ παρουσιάζετο στὸν καθένα.

Ὁ διοικητὴς Καρκανίδης παρηκολουθεῖτο στενὰ νύχτα—μέρα καὶ ἔτσι κατώρθωσε μόλις στὶς 25-12-1944 νὰ διαφύγῃ καὶ νὰ παρουσιασθῇ στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσι.

Ὁ Ἀστυνόμος Νικόλαος Μαρῖνος καὶ ὁ Ὑπαστυνόμος Χαρ. Μελετιάδης, τὴν 20ὴ ὥρα τῆς 5-12-1944, ἐξετελέσθησαν ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς στὸ Κατσιπόδι, ὅπου εὑρέθησαν ἀργότερα τὰ πτώματά τους.

Ὁ ἀρχιφύλαξ Σπαθώνης κατώρθωσε νὰ δραπετεύσῃ καὶ νὰ παρουσιασθῇ στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσι.

Πρέπει νὰ σημειωθῇ, ὅτι ὡρισμένοι ἐθνικόφρονες ἀστυνομικοὶ τοῦ Τμήματος αὐτοῦ, βλέποντας ὅτι ἡ κατάστασις διεγράφετο πρὸς παράδοσι τοῦ Τμήματος, διέφυγαν ἐγκαίρως καὶ παρουσιάσθησαν στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσι.

Οἱ ἀστυνομικοὶ αὐτοὶ εἶναι οἱ: 1) Ἀστυνόμος Β' Γεώργιος Πολυχρονόπουλος, 2) Ὑπαστυνόμος Β' Ἰωάννης Δάβης, 3) Ὑπαστυνόμος Β' Βασ. Φράγκος, 4) Ἀνθυπαστυνόμος Παν. Ἀσημάκης, 5) ἀρχιφύλαξ ΙΓ. 7 Ἀντών. Μιχαλολιάκος, 6) ἀρχιφύλαξ ΙΓ. 10 Κωνστ. Βοῦκος, 7) ἀστυφύλαξ ΙΓ 30, Λ. Πολυμενάκος, 8) ἀστυφύλαξ ΙΓ 20 Γ. Πρέκος, 9) ἀστυφύλαξ ΙΓ. 33 Κ. Σιώρης, 10) ἀστυφύλαξ ΙΓ 23 Ἐμμ. Στανίτσας καὶ 11) ἀστυφύλαξ ΙΓ 21 Κ. Μαρκόπουλος.

Ἐν προκειμένῳ δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι τὸ Τμῆμα τοῦτο, καίτοι ἀρκετοὶ ὑπάλληλοι διέρρευσαν, μποροῦσε ν' ἀντισταθῇ ἀποτελεσματικῶς. Μποροῦσε ἐπίσης μὲ πλήρη τὸν ὁπλισμό του, δι' ἐξόδου ἐν ἀνάγκῃ, νὰ φθάσῃ στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσι καὶ νὰ χρησιμοποιηθῇ σὲ ἄλλον τομέα. Δυστυχῶς ἡ διοίκησις τοῦ Τμήματος δὲν ἔδειξε πρωτοβουλία καὶ γενναιότητα, ὁπότε ἴσως ν' ἀπεφεύγετο ἡ ἐκτέλεσις τοῦ Ὑποδιοικητοῦ, ἀστυνόμου Νικολ. Μαρίνου καὶ τοῦ ὑπαστυνόμου Χαρ. Μελετιάδου καὶ νὰ διεσώζετο ὁ ὁπλισμός, ποὺ ἦταν τόσο ἀναγκαῖος καὶ ἀπαραίτητος στὴν Ἀστυνομία τὴν ἐποχὴ ἐκείνη.

(Συνεχίζεται)

ΚΡΑΤΟΣ ΔΙΚΑΙΟΥ ΚΑΙ ΕΥΗΜΕΡΙΑΣ (1)

Ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν καὶ πρώην Ὑπηρεσιακοῦ Ὑφυπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
κ. **ΑΘ. Ι. ΣΜΠΑΡΟΥΝΗ**

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

1. Ἔννοια τοῦ Δικαίου.
2. Τὸ νεώτερον δημοκρατικὸν Κράτος Δικαίου.
3. Ὁ Οἰκονομικὸς Φιλελευθερισμὸς τοῦ νεωτέρου δημοκρατικοῦ Κράτους Δικαίου.—Οἰκονομικὴ καὶ ἠθικὴ δικαίωσις αὐτοῦ.

***

1. Ἔννοια τοῦ Δικαίου.

Τί εἶναι Δίκαιον; «Δίδειν ἑκάστῳ τὸ ἴδιον», ὁρίζει ὁ Πλάτων, εἷς τῶν κορυφαίων νομοδιδασκάλων τῆς ἱστορίας· εἶναι δὲ ἡ δικαιοσύνη ἡ κυριολεκτικῶς βασικὴ ἔννοια, ἐφ' ἧς στηρίζεται ἡ Πολιτεία καὶ διὰ τῆς ὁποίας προέκυψαν ἡ σοφία, ἡ ἀνδρεία καὶ ἡ περὶ Κράτους ἀντίληψις.

Ἡ δὲ «Πολιτεία» τοῦ Πλάτωνος, τὰ «Πολιτικὰ» τοῦ Ἀριστοτέλους, ἡ «Διοίκησις τῶν Ἡγεμόνων» τοῦ Θωμᾶ Ἀκουίνα, ἡ «Μοναρχία» τοῦ Δάντη, ὁ «Πρίγκηψ» τοῦ Μακιαβέλλη, ἡ «Οὐτοπία» τοῦ Μούρ, ὁ «Πολίτης» τοῦ Χόμπς, τὸ «Πολιτικὸν Δοκίμιον» τοῦ Σπινόζα, ἡ «Πολιτικὴ Διοίκησις» τοῦ Λόκε, τὸ «Πνεῦμα τῶν Νόμων» τοῦ Μοντεσκιέ, τὸ «Κοινωνικὸν Σύμφωνον» τοῦ Ρουσώ, αἱ «Βάσεις τοῦ Συντάγματος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν» τοῦ Μάντισον, ὁ «Συνταγματικὸς Κῶδιξ» τοῦ Μπένθαμ, ὡς καὶ τόσαι ἄλλαι νεώτεραι πραγματεῖαι, ἀποτελοῦν προσπάθειαν, ὅπως ἐξασφαλισθῇ ἡ *καθ' Ἡράκλειτον «παλίντροπος ἁρμονίη»* μεταξὺ πολίτου καὶ κράτους, ὡς καὶ γενικώτερον ἡ εἰρηνικὴ συμβίωσις τῶν πολιτῶν.

Τὸ Κράτος, ὡς «ὑπέρτατη δύναμις», ἔτυχε προσοχῆς, κατ' ἀρχάς, κυρίως ἀπὸ τῆς νομικῆς πλευρᾶς, ἐν τῇ εὐρυτέρᾳ πολιτικῇ ἐννοίᾳ καὶ ἐν τῇ στενωτέρᾳ νομικῇ ἐννοίᾳ.

Ἡ φιλοσοφία τοῦ Κάντ, ὡς καὶ τῶν νεωτέρων Μίλλερ, Κόμτ, Σπένσερ, Λέβε, Στένταλ, Φίχτε, Χέγκελ, Σέλλιγκ, Ἄρενς κλπ. καὶ τοῦ νεοκαντισμοῦ, ἀλλὰ, πρὸ πάντων, ἡ δι' ἀγώνων ἐπιβολὴ τῆς Ἐπαναστάσεως τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως, διαμορφώνουν τὸ νεώτερον κράτος.

2. Τὸ νεώτερον δημοκρατικὸν Κράτος Δικαίου.

Τὸ νεώτερον Κράτος, ἐν τῇ εὐρυτέρᾳ πολιτικῇ ἐννοίᾳ, ἐξησφάλισεν οὕτω πλεῖστα ἀγαθὰ τοῦ κατ' *Ἀριστοτέλην «εὖ ζῆν»*: α) συνταγματικὴν ἐξουσίαν· β) ἀνάπτυξιν τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος· γ) ἀναγνώρισιν τῆς οὐσιαστικῆς δημοκρατίας ὑπὸ τὴν μορφὴν τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας· δ) ἀναγνώρισιν τῶν λεγομένων «συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν», ὡς βάσεως τοῦ ὁμαδικοῦ βίου· ε) ἀναγνώρισιν τῆς ἀρχῆς, ὅτι οἱ ἄνθρωποι γεννῶνται ἐλεύθεροι καὶ ἴσοι, ὡς καὶ ὅτι πρέπει νὰ τυγχάνουν ἴσων εὐκαιριῶν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς δραστηριότητος αὐτῶν· στ) πολιτικὴν ἐξασφάλισιν τοῦ πολίτου ἔναντι ἀδίκων πράξεων τοῦ Κράτους· καὶ ζ) διάφορα ἄλλα *«δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ πολίτου»*.

---

(1) Ἡ παροῦσα περισπούδαστος μελέτη ἀναδημοσιεύεται ἐκ τοῦ «Ἀρχείου Φορολογίας», ἀδείᾳ τοῦ συγγραφέως καὶ συνεργάτου τοῦ περιοδικοῦ μας καθηγητοῦ κ. Ἀθαν. Σμπαρούνη. Διὰ λόγους τεχνικοὺς παραλείπομεν τὰς ἐξαιρετικὰς ὑποσημειώσεις τῆς μελέτης αὐτῆς, τὰς ὁποίας ὅμως οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται ν' ἀνεύρωσιν εἰς τὰ τεύχη 1, 2 καὶ 3 ἔτους 1956 τοῦ «Ἀρχείου Φορολογίας» (ὁδὸς Πανδρόσου 12—Ἀθῆναι).

'Η καθαρῶς νομικὴ ἐνατένισις τοῦ νεωτέρου Κράτους, ἡ κατὰ Πλάτωνα ἔννοια τοῦ «λόγου», εἴτε στηριχθεῖσα εἰς τὰς «ἀτομοκεντρικὰς» δοξασίας, αἱ ὁποῖαι θεωροῦν τὸ Κράτος ὡς προϊὸν κοινωνικοῦ συμφώνου, ὡς «δημιούργημα ἀτόμων ἐλευθέρων καὶ ὄργανον αὐτῶν», εἴτε υἱοθετήσασα τὰς «ὀργανικὰς» δοξασίας, αἱ ὁποῖαι θεωροῦν τὸ Κράτος ὡς ὀργανισμόν, ὡς ἱστορικῶς προκῦψαν σύμπλεγμα δυνάμεων, «ὑπερτάτην μορφὴν τῶν οἰκονομικῶν, κοινωνικῶν καὶ ἀναγκαστικῶν ὁμάδων», ἕνα θέτει σκοπόν: *νὰ προαγάγῃ τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν εὐδαιμονίαν*, τῶν ὁποίων δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ χαραχθοῦν ὅρια. Τὰ πρὸς τοῦτο μέσα ἦσαν διάφορα: α) ὅτι θ' ἀναγνωρισθῇ εἰς τὸ Κράτος κυριαρχία δηλ. τὸ «μετὰ κύρους ἐπιτάσσειν», ἀλλὰ καὶ θὰ ὁρισθῇ νομικὸς διαχωρισμὸς τῶν κυριαρχικῶν δικαιωμάτων τῶν ἀρχόντων ἀπὸ τῶν ἰδιωτικῶν δικαιωμάτων αὐτῶν καὶ ὑπαγωγὴ τῶν πρώτων εἰς τὴν νομικὴν προσωπικότητα τοῦ Κράτους, ἡ ὁποία θὰ περιλαμβάνῃ ἐν ἰσότητι τὸ σύνολον τοῦ ἐντὸς τῶν ἐθνικῶν ὁρίων περικλειομένου λαοῦ· β) ὅτι, ἐσωτερικῶς, θὰ ταυτισθῇ ἡ ἔννοια τοῦ Κράτους μὲ τὴν ἔννοιαν τῆς νομίμου τάξεως, θ' ἀναγνωρισθῇ εἰς αὐτὸ παντοδυναμία διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν κρατικῶν σκοπῶν, θὰ διασφαλισθοῦν εἰς τὸν πολίτην τὰ πολιτικὰ δίκαια αὐτοῦ καὶ θὰ παρασχεθῇ εἰς αὐτὸν ἔννομος προστασία ἔναντι τῶν ὁμοίων του καὶ ἔναντι αὐτοῦ τοῦ Κράτους· γ) ὅτι θὰ γίνῃ διάκρισις τῶν τριῶν λειτουργιῶν, δηλ. νομοθετικῆς, κυβερνητικῆς καὶ δικαστικῆς· δ) ὅτι, συμφώνως καὶ πρὸς τὴν Σωκράτειον ὑπόδειξιν *ὅπως τὸ ἄτομον ὑποτάσσῃ, τὸ ἐν ἑαυτῷ κατώτερον ὂν εἰς τὸ ἐπίσης ἐν ἑαυτῷ ἀνώτερον ὄν*, ὁ πολίτης θὰ ὑποτάσσῃ τὸν ἀτομικὸν βίον αὐτοῦ εἰς τὸν νόμον, ὅστις θὰ εἶναι μὲν κυρίαρχος αὐτοῦ, ἀλλὰ θὰ ἐκλέγηται καὶ θὰ ὁρίζηται ὑπ' αὐτοῦ· ε) τέλος, ὅτι, ἐξωτερικῶς, ἐν τῷ διεθνεῖ δικαίῳ, τὸ Κράτος, αὐτοδικαίως, θὰ εἶναι ἀνεξάρτητον καὶ κυρίαρχον καὶ εἰς οὐδενὸς τοὺς νομικοὺς κανόνας ὀφείλει ὑποταγὴν πλὴν τῶν κανόνων τοῦ ἀνεγνωρισμένου διεθνοῦς δικαίου.

Οὕτως, ἡ πολιτικὴ καὶ ἡ νομικὴ ἐπιστήμη, βαθμιαίως, μέχρι τέλους τοῦ 19ου αἰῶνος, μὲ προεξάρχουσαν, ὡς πρὸς τὴν νομικὴν πλευράν, τὴν Γερμανικήν, ὡλοκλήρωσαν τὸ *Κράτος Δικαίου* (2).

3. 'Ο Οἰκονομικὸς Φιλελευθερισμὸς τοῦ νεωτέρου Κράτους Δικαίου—Οἰκονομικὴ καὶ ἠθικὴ δικαίωσις αὐτοῦ.

'Ο *Πολιτικὸς Φιλελευθερισμὸς* ὅμως, ἀνασάρκωσις καὶ εὐρυτέρα ἔκφανσις τῆς *'Αθηναϊκῆς Ἐλευθερίας*, συνεβάδισε μὲ τὸν βαθμιαίως, τῇ πρωτοβουλίᾳ τῆς 'Αγγλικῆς κλασσικῆς οἰκονομικῆς σχολῆς, διαμορφωθέντα *Οἰκονομικὸν Φιλελευθερισμόν* (3): κατὰ τὸν 19ον αἰῶνα, διεπλάσθη ἐντατικῶς φιλελευθέρα οἰκονομικὴ σκέψις καὶ πολιτική, αἱ ὁποῖαι μεγάλως προήγαγον τὴν ἀνθρωπίνην εὐδαιμονίαν (4).

---

(2) 'Εχρησιμοποιήθησαν διάφοροι ὅροι: *«κράτος κατὰ δίκαιον»*, *«κράτος νόμιμον»*, *«κράτος πρὸς σκοποὺς δικαίου»*, συνηθέστερον *«κράτος δικαίου»*, *«κράτος νομικὸν»* κλπ. Τελικὸς σκοπὸς θὰ εἶναι, *ὅπως, διὰ τῆς κρατικῆς ἰσχύος ἑνὸς ἑκάστου κράτους καὶ τῆς συμπράξεως τῆς κρατικῆς ἰσχύος τῶν κρατῶν τῆς ὅλης Οἰκουμένης, ἐπιβληθῇ δικαιοσύνη*, δηλ. *ὅπως ἐπικρατήσῃ τὸ δίκαιον ἔναντι τῆς βίας, τῆς αὐθαιρεσίας, τῆς ἀναρχίας καὶ τῆς αὐτοδικίας.*

Γενικῶς δέ, ὡς γνωστόν, διὰ νὰ ὑφίσταται κράτος, πρέπει νὰ παρουσιάζωνται τὰ κάτωθι ἀπαραίτητα (sine qua non) στοιχεῖα: α) πληθυσμός· β) ἔδαφος, τὸ ὁποῖον εἶναι κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον διαρκές· γ) πολιτικὴ ὀργάνωσις ἢ κυβέρνησις· δ) κυριαρχία· καὶ ε) ἕνωσις ἐπαρκὴς ὅπως συνδέσῃ ὁλόκληρον τὴν κοινότητα δι' ὁμαδικὴν δρᾶσιν. 'Εκ τούτων, οὐσιωδέστατον εἶναι ἡ ἕνωσις.

(3) Αἱ γεωγραφικαὶ ἀνακαλύψεις, αἱ ἐφευρέσεις καὶ αἱ ἐπιστημονικαὶ πρόοδοι, ἡ βιομηχανικὴ ἐπανάστασις, ἡ ἀνάπτυξις τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τοῦ διεθνοῦς ἐμπορίου, ὡς καὶ ἡ ἀνάπλασις τῆς χρηματικῆς οἰκονομίας, δημιουργοῦν νέαν μορφὴν οἰκονομικοῦ βίου, ἀγνώστων μέχρι τότε διαστάσεων. 'Αλλὰ καὶ τὰ προβλήματα εἶναι μεγάλα, ἕνεκα τοῦ ὄγκου τῶν οἰκονομικῶν θεμάτων.

(4) Ὑπολογίζεται, ὅτι ὁ ὄγκος τῶν κυριωτέρων παγκοσμίων οἰκονομικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ ἀπολαύσεων ἐπεντηκονταπλασιάσθη ἕως ἑκατονταπλασιάσθη.

Ὁ οἰκονομικὸς *φιλελευθερισμὸς κηρύσσει τὴν ἐλευθέραν εὐημερίαν*, ὑιοθετῶν τὴν *«ἐλευθέραν ἢ ἀνταγωνιστικὴν οἰκονομίαν»*, τῆς ὁποίας, ὡς γνωστόν, θεμελιώδεις ἀρχαί, ἐν συνόψει, εἶναι αἱ ἀκόλουθοι: α) εἰς τὴν βάσιν τῆς ἐλευθέρας οἰκονομίας εὑρίσκονται ἡ οἰκογένεια, ἡ ἀτομικὴ ἰδιοκτησία καὶ ὁ θεσμὸς τῆς κληρονομίας· β) ὁ χαρακτὴρ τῶν οἰκονομικῶν δραστηριοτήτων εἶναι ἰδιωτικός· γ) τὸ ἄτομον (πολίτης) ἔχει ἐλευθερίαν πρὸς ἐκλογὴν τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος αὐτοῦ· δ) ὁ καταναλωτὴς εἶναι θεμελιωδῶς ἐλεύθερος νὰ ἐκλέξῃ τὰ ἀγαθὰ (δηλ. ἐμπορεύματα καὶ ὑπηρεσίας), τὰ ὁποῖα θὰ καταναλώσῃ ἢ θὰ χρησιμοποιήσῃ· ε) ὡς ἐκ τούτου, δημιουργοῦνται προτιμήσεις τοῦ καταναλωτοῦ καὶ δικαίωμα ἐλευθέρας ἐκλογῆς αὐτοῦ, οὐδεμία δὲ κρατικὴ ἢ ἄλλη ἀρχὴ δύναται, διὰ καταναγκασμοῦ, νὰ τροποποιήσῃ τὴν ὡς πρὸς τὴν κατανάλωσιν ἐκλογὴν αὐτοῦ·στ) ἡ ἐλευθέρα οἰκονομία εὑρίσκεται ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τοῦ καταναλωτοῦ, ὁ δὲ παραγωγὸς εἶναι εἰς διαρκῆ ἀναζήτησιν τῶν προτιμήσεων τοῦ καταναλωτοῦ· ζ) ὁ παραγωγὸς ἔχει θεμελιωδῶς ἐλευθέραν ἐκλογὴν ἐπαγγέλματος αὐτοῦ, τῆς διαρκείας ἐργασίας αὐτοῦ (δηλ. μερισμοῦ τοῦ χρόνου τοῦ εἰς ἐργασίαν καὶ σχολὴν) καὶ παραγωγικῶν μέσων (γῆς, κεφαλαίου, πρώτων ὑλῶν, ἐργατῶν κλπ.) καὶ τῶν παραγωγικῶν μεθόδων· η) συναφὴς εἶναι ἡ ἐλευθερία μετακινήσεως τοῦ παραγωγοῦ καὶ τῶν μέσων αὐτοῦ, ἀπὸ ἑνὸς κλάδου εἰς ἕτερον, ἀναπτύξεως τῶν ταλάντων αὐτοῦ, προαγωγῆς αὐτοῦ, ὡς καὶ τοῦ συνέρχεσθαι εἰς ἐπαγγελματικὰς ἑνώσεις (βιομηχάνων, γεωργῶν, ἐργατῶν, ἐμπόρων, μεταφορέων κλπ.), ἀποτέλεσμα τῶν ὁποίων ὑπῆρξεν ἡ διαμόρφωσις τοῦ νεωτέρου συνδικαλισμοῦ· θ) διὰ τῶν παραγωγῶν τούτων, ἀναπτύσσεται ἐπίσης ἡ λειτουργία τῆς παραγωγῆς τῶν ἀγαθῶν, ἡ λειτουργία τῆς διανομῆς τῶν ἀγαθῶν, ὡς καὶ ἡ ἐν γένει οἰκονομικὴ διαδικασία, πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ ἀνθρώπου· ι) ἕτερον στήριγμα τῆς ἐλευθέρας οἰκονομίας εἶναι ἡ ἀτομικὴ πρωτοβουλία· ια) ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ οἰκονομίᾳ, ἡ ἐλευθέρα ἐπιχείρησις (καὶ οὐχὶ ἡ κρατικὴ ἢ ἄλλη δημοσία ἐπιχείρησις) εἶναι ἡ προϋπόθεσις διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς διανομῆς τῶν ἀγαθῶν· ιβ) τὸ ὄργανον τῆς ρυθμίσεως τῆς παραγωγῆς, κυκλοφορίας καὶ διανομῆς τῶν ἀγαθῶν εἶναι ὁ ἐλεύθερος μηχανισμὸς τῶν τιμῶν ἢ ἐλεύθερος μηχανισμὸς τῆς ἀγορᾶς· ιγ) διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ ἐλευθέρου μηχανισμοῦ τῶν τιμῶν, προϋπόθεσις εἶναι ὁ ἐλεύθερος ἀνταγωνισμός, τόσον ὡς ἀνταγωνιστικὴ δρᾶσις μεταξὺ προσφορᾶς καὶ ζητήσεως, ὅσον καὶ ὡς διαγκωνισμὸς τῶν παραγωγῶν μεταξύ των (προσφορᾶς), καὶ τῶν καταναλωτῶν μεταξύ των (ζητήσεως), εἰς οὐδεμίαν δὲ κρατικὴν ἢ ἄλλην ἀρχὴν ἐπιτρέπεται νὰ ἐπέμβῃ διὰ τὴν ρύθμισιν τῶν τιμῶν· ιδ) ἑτέρα μορφὴ τοῦ ἐλευθέρου σχηματισμοῦ τιμῶν εἶναι καὶ ὁ διὰ τοῦ ἀνταγωνισμοῦ σχηματισμὸς τῶν μισθῶν· ιε) ὁ ἐλεύθερος μηχανισμὸς τοῦ χρήματος (νομίσματος, πίστεως καὶ τραπεζῶν) εἶναι ἑτέρα προϋπόθεσις τοῦ σχηματισμοῦ τιμῶν καὶ μισθῶν· ιστ) ἡ ἀποταμίευσις, ὡς μέσον οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, ζεύγνυται (ὡς μελλοντικὴ κατανάλωσις καὶ πηγὴ μελλοντικῆς παραγωγῆς) διὰ τὴν ἐλευθέραν λειτουργίαν τῆς οἰκονομικῆς διαδικασίας· ιζ) αἱ διεθνεῖς οἰκονομικαὶ σχέσεις πρέπει νὰ ὀργανωθοῦν ἐπὶ τῇ βάσει ἐλευθέρου προτύπου, δηλ. ὡς ἐλεύθερον ἐμπόριον, ὡς ἐλευθέρα λειτουργία τοῦ χρυσοῦ κανόνος καὶ ὡς ἐλευθέρα κίνησις προσώπων, ἐμπορευμάτων καὶ κεφαλαίων· ιη) ἡ ὅλη λειτουργία τῆς ἐλευθέρας οἰκονομίας, ἐσωτερικὴ καὶ διεθνής, καταλήγει εἰς πραγματικὴν ἰσορροπίαν τῆς ἐλευθέρας ἀγορᾶς· ιθ) ἡ ἐλευθέρα ἀγορὰ πραγματοποιεῖ καὶ ὀρθὴν κατανομὴν τῶν πόρων (δηλ. παραγωγῶν καὶ ἐργατῶν, πρώτων ὑλῶν, ἀποταμιεύσεως, μηχανημάτων καὶ πάσης φύσεως κεφαλαίων κλπ.), τὸν καταμερισμὸν τῶν ἔργων καὶ τὴν ἀρτιωτέραν γεωγραφικὴν κατανομὴν τῆς παραγωγῆς· κ) ἡ συγκέντρωσις οἰκονομικῆς δυνάμεως καὶ ἡ ὀρθολογιστικὴ ὀργάνωσις, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν ἅμιλλαν τῶν παραγωγῶν, ὑποβιβάζουν τὸ κόστος, αὐξάνουν τὴν παραγωγὴν καὶ συνεχῶς διευρύνουν τὸν κύκλον τῶν κοινωνικῶν μαζῶν, τῶν ὁποίων ἱκανοποιοῦνται αἱ ἀνάγκαι, ἐνῷ ἀντιθέτως, εἰς τὴν

μὴ ἐλευθέραν οἰκονομίαν, δημιουργοῦνται μονοπωλιακαὶ δυνάμεις (κράτος ἢ ἰδιῶται), αἱ ὁποῖαι κατατείνουν πάντοτε εἰς μείωσιν τῆς παραγωγῆς, τοῦ ἐμπορίου καὶ τοῦ ὄγκου τῶν ἱκανοποιουμένων ἀναγκῶν· κα) τέλος, ἐπειδὴ ἡ οἰκονομικὴ ζωὴ στηρίζεται εἰς ὡρισμένα κίνητρα οἰκονομικῆς δραστηριότητος ἢ ἀνταμοιβάς, ἡ ἐλευθέρα οἰκονομία πρεσβεύει τὴν «κορύβωσιν τοῦ ἀτομικοῦ εἰσοδήματος», δηλ. τὴν ἀπεριόριστον αὔξησιν αὐτοῦ, ὡς καὶ τὴν διανομὴν τοῦ συνολικοῦ ἐθνικοῦ προϊόντος μεταξὺ τῶν ἀτόμων τῆς κοινωνίας, ἀναλόγως τῶν παραγωγικῶν ἐπιτεύξεων ἑκάστου ἀτόμου.

Ἡ «οἰκονομικὴ δικαίωσις» τῆς ἐλευθέρας οἰκονομίας ἔγκειται εἰς τὸ γεγονός, ὅτι αὕτη ἀναπτύσσει τὴν ἀτομικὴν πρωτοβουλίαν καὶ τὴν ἄμιλλαν τῶν παραγωγῶν, αὐξάνει τὴν παραγωγὴν καὶ τὴν ποσότητα τοῦ ἐθνικοῦ προϊόντος, ἱκανοποιεῖ μεγαλύτερον ὄγκον ἀνθρωπίνων ἀναγκῶν καὶ ἐκλαϊκεύει τὴν ἀπόλαυσιν τῶν οἰκονομικῶν ἀγαθῶν, συμβάλλει εἰς τὸν καταμερισμὸν τῶν ἔργων καί, διὰ τῆς εἰδικεύσεως τῶν παραγωγῶν, εἰς ἀρτιωτέραν γεωγραφικὴν ὀργάνωσιν τῆς παραγωγῆς, ἐξασφαλίζει τὴν εὔωνον παραγωγὴν καὶ τὰ λοιπὰ πλεονεκτήματα τοῦ ἀνταγωνισμοῦ, καθιστᾷ εὐχερεστέραν τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς ἀπασχολήσεως τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ καὶ τὴν πληρεστέραν ἐκμετάλλευσιν τῶν ὑλικῶν πόρων τῆς χώρας καὶ τῆς οἰκουμένης, πρεσβεύει τὴν ἐλευθέραν διεθνῆ κίνησιν προσώπων, ἐμπορευμάτων καὶ κεφαλαίων, δύναται δὲ γενικῶς νὰ ζωογονήσῃ τὴν ἐθνικὴν καὶ τὴν παγκόσμιον οἰκονομίαν.

Ἡ δὲ «ἠθικὴ δικαίωσις» τῆς ἐλευθέρας οἰκονομίας ἔγκειται εἰς τὸ γεγονός, ὅτι αὕτη σέβεται τὸ πολιτικὸν ἰδεῶδες τῆς ἐλευθερίας : ἡ πολιτικὴ ἐλευθερία συμβαδίζει μετὰ τῆς οἰκονομικῆς ἐλευθερίας, ἄρνησις δὲ οἱασδήποτε ἐξ αὐτῶν ἄγει εἰς δουλείαν. Περαιτέρω, ἡ ἐλευθέρα οἰκονομία στηρίζεται εἰς τοὺς θεσμοὺς τῆς ἰδιοκτησίας καὶ τῆς κληρονομίας, ἐφαρμόζει δὲ τὴν κατ' Ἀριστοτέλην «διανεμητικὴν κοινωνικὴν δικαιοσύνην», καθ' ἣν αἱ διδόμεναι εἰς τὸ ἄτομον παροχαὶ πρέπει νὰ εἶναι ἀντίστοιχοι πρὸς τὰς ἱκανότητας καὶ τὰς ἐπιτεύξεις αὐτοῦ. Τέλος, ἡ διεθνὴς ἐλευθέρα οἰκονομικὴ ἐξυπηρέτησις τῶν λαῶν ἄγει εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀμοιβαίας γνώσεως τῶν λαῶν.

Ἡ ἐλευθέρα οἰκονομία προσέφερεν ὑψίστας ὑπηρεσίας, ὑπῆρξε δὲ καὶ τὸ βάθρον, ἐφ' οὗ ἐστηρίχθη ὁ «χρυσοῦς αἰὼν» τῆς Εὐρώπης.

(Συνεχίζεται).

ΠΩΣ ΝΑ ΔΙΟΙΚΗΣ
Ἢ
ΠΩΣ ΘΑ ΓΙΝΗΣ ΚΑΛΟΣ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ

Ὑπὸ τοῦ Συμβούλου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου
καὶ Διδάκτορος τοῦ Δικαίου
κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου τεύχους 76)

ΙΙΙ. ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΑΡΧΗΓΟΥ Ἢ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ

5. Αὐτοκυριαρχία

α) Αὐτοέλεγχος

Ἡ γνῶσις καὶ τὸ αἴσθημα τῆς πραγματικότητος, ὡς καὶ ἡ ἀποφασιστικότης, διὰ τὰς ὁποίας ἔγινε λόγος εἰς τὰ προηγούμενα φύλλα τοῦ περιοδικοῦ τούτου, ἀνάγονται κυρίως εἰς τὰς πνευματικὰς ἱκανότητας τοῦ προϊσταμένου. Ἐν τούτοις δὲν δύνανται ν' ἀσκηθοῦν εἰς ὅλην των τὴν πληρότητα ἐὰν δὲν ἐνισχύωνται καὶ ἠθικῶς. Τοιαύτη δὲ οὐσιώδης καὶ ἀποτελεσματικὴ ἐνίσχυσις εἶναι ἡ αὐτοκυριαρχία.

Διὰ νὰ γίνῃ τις ἄξιος νὰ διατάσσῃ, ὀφείλει προηγουμένως νὰ γίνῃ ἱκανὸς νὰ ἐπιβάλλεται εἰς τὸν ἑαυτόν του. Χωρὶς αὐτοκυριαρχίαν κανεὶς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὰ πράγματα καὶ εἰς τὰς περιστάσεις, πολὺ δὲ περισσότερον εἰς τὰς θελήσεις τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ ἀρχηγὸς ὀφείλει νὰ εἶναι κύριος τῆς γλώσσης του, τῶν νεύρων του καὶ τῆς καρδίας του.

Οἱ πραγματικοὶ ἀρχηγοὶ εἶναι κατὰ γενικὸν κανόνα σιωπηλοί. Ἀποφεύγουν τὰ περιττὰ λόγια. Δὲν ἀποκαλύπτουν στὸν καθένα τὰ σχέδιά των ἢ τὴν ψυχικήν των κατάστασιν. Γνωρίζουν ὅτι πρέπει ν' ἀκούουν πολὺ καὶ νὰ ὁμιλοῦν ὀλίγον, ὥστε νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐνεργοῦν μὲ περισσοτέραν ἀποτελεσματικότητα.

Ὁ ἀρχηγὸς ὀφείλει ἐπίσης νὰ εἶναι κύριος τῶν νεύρων του. Δεδομένου δὲ ὅτι εἶναι ὁ ἡγὸς ἀνθρώπων, τὰ βλέμματά των εἶναι συγκεντρωμένα ἐπάνω του. Τὸ παραμικρὸν σημάδι ἀνησυχίας, ἀποθαρρύνσεως καὶ φόβου εἶναι ἀρκετὸν νὰ δημιουργήσῃ ὀλέθρια ἀποτελέσματα καὶ μάλιστα κατὰ τὰς κρισίμους περιστάσεις.

«Ἡ ψυχραιμία εἶναι ἡ μεγαλυτέρα ψυχικὴ ἰδιότης τῶν ἀνθρώπων, ποὺ εἶναι προωρισμένοι νὰ διατάσσουν», λέγει ὁ Στρατάρχης τῆς Γαλλίας Zoffre.

Ἀλλὰ διὰ νὰ διατηρήσῃ τις τὴν ψυχραιμίαν του, διὰ νὰ εἶναι ἀτάραχος, δὲν πρέπει νὰ ἐπιτρέπῃ εἰς τὰ γεγονότα νὰ τὸν προκαταλαμβάνουν.

Πρὸς τοῦτο εἶναι ἀνάγκη νὰ ἔχῃ τὴν ἱκανότητα νὰ ἐμβαθύνῃ εἰς τὰ πράγματα καὶ νὰ προβλέπῃ τὰς συνεπείας των, ὡς ἐπίσης καὶ νὰ ὀργανώνῃ καλῶς τὸν διαθέσιμον πρὸς ἐργασίαν χρόνον του. Τοῦτο δὲ θὰ τὸ ἐπιτύχῃ ἂν καταστρώνῃ ἐκ τῆς προηγουμένης ἡμέρας, ἢ καὶ ἀπὸ τὸ πρωῒ τῆς ἰδίας ἡμέρας, πρόγραμμα ἐργασίας ὁλοκλήρου τῆς ἡμέρας μὲ κάθε δυνατὴν λεπτομέρειαν.

Ὁμοίως εἶναι ἀνάγκη νὰ προσέχῃ ἰδιαιτέρως τὴν ὑγείαν του. Θὰ πρέπῃ δὲ νὰ εὑρίσκῃ τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον πρὸς ἀνάπαυσιν, ὥστε ν' ἀποφεύγῃ τὴν πνευματικὴν ὑπερκόπωσιν.

β) Ὑγιεινὴ ἐργασίας.

Ἡ ὑγεία καὶ ἡ δύναμις πρὸς ἐργασίαν εἶναι ἀλληλένδετοι. Διὰ νὰ γίνῃς ὁδηγὸς ἀνθρώπων, θὰ πρέπει νὰ κατέχῃς φυσικήν, ψυχικὴν καὶ πνευματικὴν ὑγείαν, ὡς ἐπίσης καὶ τὴν δύναμιν πρὸς ἐργασίαν.

Ἡ συνεχὴς καὶ ἐξαντλητικὴ ἐργασία, καταβάλλει τὸν ἄνθρωπον σωματικῶς

καὶ πνευματικῶς, διότι αἱ σωματικαὶ καὶ αἱ πνευματικαὶ δυνάμεις τοῦ ἀνθρώπου εἶναι περιωρισμέναι.

Διὰ τοῦτο ἐπιβάλλεται νὰ ἐναλλάσσεται ἡ ἐργασία μὲ τὴν ἀνάπαυσιν. Ἀποτελεῖ ἰδιαιτέραν τέχνην ἡ ἀνάπαυσις. Ἐκεῖνος ποὺ τὴν παραμελεῖ, ἀργὰ ἢ γρήγορα θὰ χάσῃ τὸν ἔλεγχον ἐπὶ τῶν πράξεών του καὶ θὰ μετανοήσῃ πικρῶς.

Ὀφείλει λοιπὸν ν' ἀνανεώνῃ τακτικὰ τὰς σωματικάς, ἀλλὰ συνάμα καὶ τὰς πνευματικάς του δυνάμεις.

Πρὸς τοῦτο ἐπιβάλλεται νὰ ὀργανώνῃ κατὰ τοιοῦτον τρόπον τὴν ζωήν του, ὥστε νὰ διαθέτῃ τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον διὰ τὰ ἑξῆς τρία πράγματα :

Π ρ ῶ τ ο ν, νὰ διαθέτῃ χρόνον διὰ κάποιο σπόρ, κατάλληλον πρὸς τόνωσιν τοῦ νευρικοῦ του συστήματος, ὡς εἶναι τὸ κολύμβημα, ἡ ὀρειβασία, τὸ τέννις κλπ.

Ἡ ἐκλογὴ τοῦ σπὸρ εἶναι ζήτημα καθαρῶς προσωπικόν. Ἐλλείψει ἢ ἐν ἀδυναμίᾳ τούτων, ἀρκεῖ καὶ ἕνας καλὸς περίπατος μιᾶς περίπου ὥρας.

Δ ε ύ τ ε ρ ο ν, ὀφείλει νὰ διαθέτῃ ὡρισμένον χρόνον διὰ κάποιαν ἐλευθέραν ἀπασχόλησιν, π.χ. μελέτας ἐπιστημονικάς, φιλολογικάς, θρησκευτικὰς ἢ φιλοσοφικάς, καλὰς τέχνας, κλπ. ἀναλόγως τῆς προτιμήσεώς του καὶ τῶν προδιαθέσεών του. Αἱ πνευματικαὶ ἀπασχολήσεις εἶναι βεβαίως ὀλιγώτερον τονωτικαὶ τοῦ νευρικοῦ συστήματος ἀπὸ τὰ σπόρ, ἀποτελοῦν ὅμως θαυμάσιον ἀντίδοτον εἰς τὴν καθημερινὴν ρουτίναν. Ἐξ ὅλων ὅμως τῶν πνευματικῶν ἀπασχολήσεων ἐκείνη ἡ ὁποία τονώνει περισσότερον τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ψυχήν, εἶναι κυρίως ἡ μελέτη τῆς Ἁγίας Γραφῆς καὶ κατὰ δεύτερον λόγον τῶν ἔργων τῆς Χριστιανικῆς φιλολογίας.

Μὲ τὸν τρόπον τοῦτον καθὼς καὶ μὲ τὴν προσευχήν, θὰ εὑρίσκεται πάντοτε εἰς τακτικὴν ἐπικοινωνίαν μὲ τὴν Πηγὴν τῆς πνευματικῆς Ζωῆς καὶ τῆς πνευματικῆς Δυνάμεως καὶ θὰ εἶναι εἰς θέσιν ν' ἀντιμετωπίζῃ μ' ἐξαιρετικὴν εὐθυκρισίαν καὶ αὐτοκυριαρχίαν τὰ διάφορα προβλήματα, τὰ ὁποῖα ἐκάστοτε θ' ἀνακύπτουν.

Ἐκ παραλλήλου ὅμως ε ἶ ν α ι ἀ ν ά γ κ η ν ὰ ε ὑ ρ ί σ κ ῃ κ α ι ρ ὸ ν κ α ὶ δ ι ὰ π ν ε υ μ α τ ι κ ὴ ν π ε ρ ι σ υ λ λ ο γ ή ν.

Ἡ πνευματικὴ περισυλλογή, ἢ μόνωσις, εἶναι διὰ τὸ πνεῦμα ὅ,τι καὶ ἡ δίαιτα διὰ τὸ σῶμα, λέγει ὁ Vaunenargues. Ἡ μόνωσις τροφοδοτεῖ τὴν ψυχικὴν εἰρήνην.

Αἱ μεγάλαι καὶ δημιουργικαὶ σκέψεις ἔρχονται μακρὰν ἀπὸ τοὺς θορύβους καὶ τὰς περιττὰς συζητήσεις. Ὅταν ἡ ἠρεμία τῆς σιωπῆς ἀποκατασταθῇ ἐντός μας, ὅταν ἡ εἰρήνη καὶ ἡ τάξις κυριαρχήσῃ στὰς σκέψεις μας καὶ στὰ αἰσθήματά μας, τότε εἴμεθα στὴν πλέον κατάλληλον ψυχολογικὴν κατάστασιν διὰ νὰ σκεφθοῦμε, νὰ ἐμβαθύνωμε, νὰ κατανοήσωμε, νὰ ἐπιλύσωμε προβλήματα καὶ νὰ δημιουργήσωμε...

Ἡ μόνωσις μᾶς ἐπιτρέπει νὰ ἔλθωμεν εἰς ἀπ' εὐθείας ἐπαφὴν μὲ τὸν ἴδιον τὸν ἑαυτόν μας, μὲ τὸ βαθύτερον εἶναί μας, ποὺ μᾶς εἶναι τόσον ἀπαραίτητον διὰ νὰ κατορθώσωμε νὰ συγκεντρωθοῦμε καὶ νὰ περισυλλεγοῦμε ψυχικῶς.

Ἀλλ' ἡ μόνωσις εἶναι περισσότερον ἐνέργεια περισυλλογῆς, παρὰ ἀπομόνωσις κατὰ κυριολεξίαν. Εἶναι ἀνύψωσις μᾶλλον πρὸς τὰ ἄνω, παρὰ ἀπομάκρυνσις ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Εἶναι ἀποφυγὴ ἀπὸ τὴν ὀχλαγωγίαν καὶ τὸν θόρυβον Ἡ σιωπὴ ἐνισχύει τὸ πνεῦμα καὶ τὴν προσωπικότητα. Ἀποτελεῖ τὸ λουτρὸν τῆς ψυχῆς. Ὅπως λέγει κάποιος Χριστιανὸς φιλόσοφος «ἡ μόνωσις εἶναι ἡ πατρίδα τῶν ἰσχυρῶν καὶ ἡ σιωπή, ἡ προσευχή των». Ἀλλὰ στὸ ζήτημα τοῦτο ἂς μὴ λησμονοῦμε καὶ μιὰν πρακτικὴν συμβουλήν: Φυλάξου ἀπὸ τὴν ὑπερβολήν. Ἡ μόνωσις εἶναι μιὰ προσωρινὴ ψυχικὴ κατάστασις, ἡ ὁποία ἐπιτρέπει νὰ ἔρχεσαι εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸν ἑαυτόν σου καὶ μὲ τὸν Δημιουργόν σου, ὥστε νὰ εἶσαι εἰς θέσιν νὰ φανῇς περισσότερον χρήσιμος πρὸς τοὺς ὁμοίους σου.

Τ ρ ί τ ο ν, εἶναι ἐπίσης ἀνάγκη νὰ εὑρίσκῃ τις διαθέσιμον χρόνον ὅπως ἔρ-

χεται εἰς τακτικὴν ἐπαφὴν μὲ τοὺς συνεργάτας του καὶ μὲ τοὺς συναδέλφους του διὰ τὴν ἀπὸ κοινοῦ ἐξέτασιν διαφόρων ζητημάτων. Ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν σκέψεων ὑποβοηθεῖ πολὺ τὴν καλυτέραν κατανόησιν καὶ ἐπίλυσιν τῶν διαφόρων ζητημάτων. Ὀφείλει ἐπίσης νὰ σκέπτεται καὶ νὰ σχεδιάζῃ διαρκῶς νέας πρωτοβουλίας, νέα σχέδια, νὰ βλέπῃ δὲ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὰς ὑποθέσεις του μὲ βλέμμα διαφορετικόν, ὡς τρίτος, ὥστε νὰ μὴ γίνῃ αἰχμάλωτος τῆς ρουτίνας ἀπὸ τὴν δύναμιν τῆς συνηθείας.

Ὁ La Rochefoucault λέγει σχετικῶς: «Ἡ καθεμία ἀπὸ τὰς ὑποθέσεις ἔχει τὴν ἰδικήν της προοπτικήν. Ἄλλην πρέπει νὰ τὴν κυττάζῃς ἐκ τοῦ πλησίον, διὰ νὰ δυνηθῇς νὰ τὴν ἐκτιμήσῃς καλῶς καὶ ἄλλην μόνον ἂν ἀπομακρυνθῇς ἀπὸ αὐτὴν θὰ δυνηθῇς νὰ τὴν κρίνῃς καλῶς».

(Συνεχίζεται)

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ Δ/ΣΙΝ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

† ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΧΙΟΥ
ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

—

Ἐν Χίῳ τῇ 6ῃ Αὐγούστου 1956

Ἀγαπητέ μου καὶ πολύτιμε φίλε
Κύριε Ἀρχιμανδρῖτα

Κάθε φορά, ποὺ ἔρχονται στὰ χέρια μου τὰ «Ἀστυνομικὰ Χρονικά», αἰσθάνομαι ἐντελῶς ἰδιαιτέρας συγκινήσεις ἀπὸ τὸ περιεχόμενόν τους. Ποτέ μου δὲν εἶδα τόσον ταιριαστὰ θέματα πρὸς τὸν σκοπὸν Περιοδικοῦ. Μὲ αὐτὰ ἐρευνῶνται καὶ αἱ λεπτότεραι πτυχαὶ τῆς Κοινωνικῆς ζωῆς, ποὺ πρέπει νὰ ἀπασχολοῦν τὴν Ἀστυνομίαν.

Μελέται σοφαί, λιπαραί, ἱκανοποιοῦσαι ὅλων τῶν εἰδῶν τάς τε διανοητικὰς καὶ τὰς ψυχολογικὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἀναγνώστου. Ἀλλὰ κυριολεκτικῶς εἶναι ἄφθαστα τὰ χρονογραφήματά των. Καὶ συγκινοῦν καὶ διδάσκουν καὶ ἀποτελοῦν ἀφορμὰς θαυμασμοῦ, ἀλλὰ καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν, ἡ ὁποία κατώρθωσε τὸ στυγνὸν καὶ ἄχαρι ἔργον της νὰ τὸ ἀρωματίσῃ καὶ νὰ τὸ ὡραΐσῃ μὲ τέτοιον τρόπον, ὥστε νὰ φθάνῃ τὰ ὅρια καλλιτεχνίας. Αὐτὸς εἶναι ὁ κύριος ἆθλός σας. Τὴν συγκίνησίν μου ὁλοκλήρωσε ἡ εὐγενὴς καλωσύνη σας νὰ ἐκδηλώσετε μὲ τέτοιον τρόπον τὰς εὐχάς σας ἐπὶ τῇ ἑορτῇ μου.

Σᾶς εὐχαριστῶ θερμῶς καὶ δι' Ὑμῶν εὐχαριστῶ ὅλον τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα.

Μὲ πατρικὴν ἀγάπην
καὶ θερμὰς εὐχάς
† Ὁ Χίου Παντελεήμων

Ο.Κ.Φ.Α. ΚΑΙ Ν.Α.Σ.

— Η ΔΡΑΣΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΚΥΡΙΩΝ ΦΙΛΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ–ΚΡΙΤΩΝ ΔΗΛΑΒΕΡΗΣ– Ο ΝΑΥΤΙΚΟΣ ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ —

Τοῦ κ. ΣΠΥΡΟΥ ΠΗΛΟΥ

Ὅλοι τὸ λέμε καὶ τὸ παραδεχόμαστε ὅτι ὁ κόσμος χάλασε κι' ἐγίνηκε κακός... Ὁ ἄνθρωπος κλείστηκε στὸν ἑαυτό του καὶ κατάντησε ἐγωϊστής...

Τὸν προσμένει, βλέπετε, ἕνα ἀβέβαιο μέλλον, ζῇ ἕνα δύσκολο παρόν, καὶ ἔχει νωπὸ στὴ θύμησή του ἕνα ἐφιαλτικὸ παρελθὸν μὲ αἵματα, μὲ κουμπούρια, μὲ πολέμους, μὲ πεῖνες, μὲ κατοχὲς καὶ κάπου-κάπου μὲ κανένα τρομακτικὸ σεισμό... Γι' αὐτὸ τὸ αἴστημα τῆς αὐτοσυντηρήσεως ἁπλώθηκε στὸ σκοτεινιασμένο μέλλον κι' ἔκλεισε τὰ μάτια, κι' ἔφραξε τ' αὐτιὰ στὶς ἀνάγκες τοῦ «πλησίον»...

Καὶ ὁ φτωχὸς καὶ ὁ δυστυχισμένος βρέθηκε ἄξαφνα σὰν φτερὸ στὸ σίφουνα τῆς Κοινωνίας... Μὰ τότε, πῶς κρατιοῦνται οἱ πολιτεῖες στὰ πόδια τους καὶ δὲν καταρρέουν, μέσα στὸ βάρος τοῦ ἀτομισμοῦ ;

Ἂς παρατηρήσουμε γύρω μας... ὄχι μὲ ρωμαντικοὺς οἴστρους καὶ συναισθηματικὲς αὐταπάτες... Μὲ μάτι ψύχραιμο ἂς ἀντικρύσουμε τὴν κοινωνία, πρὶν γίνουμε ἀπαισιόδοξοι καὶ ἀρχίσουμε νὰ μουρμουρίζουμε τὸ τραγούδι τοῦ Σοπενχάουερ... Ὑπάρχει κάτι μέσα στὴν Κοινωνία... κάτι ζεστὸ καὶ παντοδύναμο, ποὺ ἰσορροπεῖ τὶς ἀνομοιότητες καὶ γεφυρώνει τὰ χάσματα...

Καὶ αὐτὸ δὲν βλέπω νᾶναι ἄλλο ἀπὸ τὴν πανάγια ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία, ποὺ ἀποτελεῖ τὴν ὡραιότερη ἐλπίδα μέσα στὰ σύγχρονα ἀστικὰ καθεστῶτα. Γκρέμισεν ὁ σεισμὸς ἕνα χωριό; Μὰ νά! ἀμέσως ξανακτίζεται ἕνα ἄλλο ὁμορφότερο...

Διαλύει ἡ φτώχεια τὰ σπίτια; Ἀμέσως τὰ ἀνοικοδομεῖ ὁ πλοῦτος...

Τότε γιατὶ λέμε, (μᾶλλον γιατὶ συνηθίσαμε νὰ λέμε) ὅτι ὁ κόσμος εἶναι κακός;

Τὸ λέμε γιατὶ δὲν ξέρουμε τί γίνεται γύρω μας, γιατὶ δὲν ἔτυχε νὰ συναντήσουμε τὰ χελιδόνια ποὺ πασχίζουν νὰ φέρουν τὴν ἄνοιξη στὴν Κοινωνία...

Τὸ περιοδικὸ αὐτὸ στάθηκε πάντα σύμμαχος καὶ βοηθὸς τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας, ὅπου τὴν ἀντάμωσε νὰ οἰκοδομῇ καὶ ν' ἀγαπᾷ...

Καὶ αὐτὸ γιατὶ ὁ Διευθυντὴς τους εἶναι κ.' αὐτὸς ἕνας αἰσιόδοξος ἄνθρωπος, ποὺ διατηρεῖ στὸ διάβα τῶν καιρῶν τὴ φρεσκάδα του... Καὶ ξέρει πολλὰ ἀπὸ ἀγάπη καὶ δημιουργία, γιατὶ κι' Αὐτὸς εἶναι ἕνας ἀσυγκράτητος Δημιουργός... Ὅπου συναντήσῃ λοιπὸν τὴν ἀλληλεγγύη, τὴν πρόοδο καὶ τὴν ἀγάπη στέκει παράμερα καὶ ἀποκαλύπτεται. Κι' ὕστερα παρέχει ὁλόκληρη τὴ βοήθεια του σ' ἐκείνους ποὺ ἀγωνίζονται τὸν καλὸ κοινωνικὸ ἀγῶνα...

Γι' αὐτὸ γράφονται ἐτοῦτες οἱ γραμμές... γιὰ νὰ γνωρίσουμε καὶ τὴν καλωσύνη, τὴν ἡρωϊκὴ καλωσύνη τῶν συνανθρώπων μας, μέσα στὰ δύσκολα χρόνια ποὺ περνᾶμε... Τὴν κακία τὴν βλέπετε καθημερινά... Ἂς τραβήξουμε λοιπὸν ἀπόψε τὴν αὐλαία τῆς ζωῆς νὰ δοῦμε τὴν ἄλλη ὄψη τοῦ νομίσματος...

Σὲ τοῦτο τὸν κοινωνικὸ ἀγῶνα γιὰ τὴν ἀνακούφιση τῆς λαϊκῆς δυστυχίας, δίνει πρώτη τὸ παρόν, ρωμαλέα καὶ σφριγηλή, ἡ χιλιοκατηγορημένη γυναῖκα τοῦ 20οῦ αἰῶνα. Καὶ πόσα δὲν τῆς καταμαρτυροῦμε, ἐμεῖς οἱ ἀποτελοῦντες τὸ «ἀναμάρτητο» ἰσχυρὸ φῦλο!!!...

Κι' ὅμως αὐτὴ δὲν πτοεῖται... Μαχητικὴ καὶ ὑπερήφανη, ὥρμησε μέσα στὴν κοινωνικὴ παλαίστρα γιὰ νὰ μᾶς δώσῃ ἕνα δεῖγμα τῆς πανέμορφης ἀξίας της...

Ἡ γυναῖκα στὸν πόλεμο!!! Ἡ γυναῖκα στὴν εἰρήνη!!! Ἡ γυναῖκα παντοῦ!!!

Ὅταν οἱ φλόγες τοῦ πολέμου ρήμαζαν τὶς χῶρες τῆς Γῆς, αὐτή, εἴτε ντυμένη τὴ στολὴ τῆς νοσοκόμου, εἴτε σὰν μητέρα ἢ ἀδελφή, εἴτε σὰν μέλος μιᾶς κοινωνικῆς ὀργανώσεως, τὰ ἔδωσε ὅλα γιὰ τὴ Νίκη...

Κι' ὅταν ἡ Εἰρήνη κατακτήθηκε μὲ τόσες θυσίες, καὶ ἡ δυστυχία ἄπλωσε τὶς φτεροῦγες της στὶς μεταπολεμικὲς γεννηές, νά την αὐτὴ πάλι, ἡ ἡρωΐδα τοῦ καθήκοντος! πρωτοπόρα στὴ μεγάλη μάχη γιὰ τὴ σωτηρία τῶν πασχόντων...

Σὲ μερικὲς λοιπὸν κυρίες ποὺ ἀποτελοῦν ἕναν ὅμιλο στὸν Πειραιᾶ, ἀφιερώνονται ἐτοῦτες οἱ φτωχὲς καὶ ἄτεχνες γραμμές, ποὺ γράφτηκαν ὅμως καθ' ὑπαγόρευση τῆς καρδιᾶς μας, μὲ εὐγνωμοσύνη καὶ θαυμασμό...

Θάπρεπε ν' ἀρχίσουμε ἐτούτη τὴν δημοσιογραφικὴ καμπάνια μας ἀπὸ τὸν Ὅμιλο αὐτὸ τῶν Κυριῶν, μὰ προτιμᾶμε καλύτερα νὰ σᾶς περιγράψουμε τὴν ὅμορφη ἀφορμὴ ποὺ μᾶς παρεκίνησε σ' αὐτὴ τὴ σύντομη ἔρευνά μας...

Καὶ αὐτὴ ἦταν μιὰ ἁπλῆ γιορτή... Μιὰ ἁπλῆ γιορτὴ στὸν Πειραιᾶ....

....

Τὸ βράδυ ἐκεῖνο, τὸ Δημοτικὸ Θέατρο τοῦ Πειραιᾶ γεμᾶτο ἀσφυχτικὰ ἀπὸ ἑκατοντάδες κόσμου. Βράδυ τοῦ Δεκαπενταύγουστου... Ἀνήμερα δηλαδὴ τῆς Παναγιᾶς... (τί σύμπτωση!!! ἀφοῦ ἡ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἦταν ἡ πρώτη γυναῖκα, ποὺ ἔδωσε τὴ ζωή της γιὰ τὴν ἀγάπη τῶν ἄλλων!!!...). Ἔξω ἀπὸ τὸ θέατρο ἕνα σωρὸ περίεργοι καὶ δεκάδες σταματημένα αὐτοκίνητα...

Ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ κατὰ τὴν κλήρωσι τοῦ λαχείου τοῦ Ο.Κ.Φ.Α. στὸ Φουαγιὲ τοῦ Δημοτ. Θεάτρου Πειραιῶς.

Ἂς παραμερίσουμε ὅμως τοὺς περίεργους, ἂς σπρώξουμε καὶ ἂς σπρωχθοῦμε, γιὰ νὰ τρυπῶσουμε μέσα στὸ περήφανο θέατρο τῆς γείτονος καὶ νὰ δοῦμε «τὰ συμβαίνοντα»...

Τὸ Φουαγιὲ τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου εἶναι ἀπόψε διακοσμημένο μὲ γοῦστο πολύ, καὶ χάρι, καὶ λάμπει, καὶ σοῦ χαμογελᾶ...

Καὶ στὶς καρέκλες καὶ στὶς πελυθρόνες του κόσμος πολύς, ἄντρες, γυναῖκες καὶ παιδιά...

Πάνω σὲ μιὰ ξύλινη βάση ἡ εὐγενεστάτη πρόεδρος κ. Ἀθηνᾶ Δηλαβέρη μὲ λίγες κυρίες περιβάλλουν τὸν Ἀρχηγὸ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος κ. Νικόλαο Κόκκινο, τὸν Εἰσαγγελέα Πρωτοδικῶν Πειραιῶς κ. Θ. Μπαντούνα καὶ τὸν Πρόεδρο τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Πειραιῶς κ. Κ. Ἀθανασιάδη...

Διακρίνουμε ἐπίσης τὸν Πρόεδρο τοῦ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου κ. Μαρούσκα, τὴν Κα Μ. Γερανέα, τὴν κ. Α. Παπαδοπούλου, κ. Φλέγκα, κ. Δαρδάνου, κ. Κατσιβαρδάκου, κ. Παπατέστα, κ. Ἰωάννου καὶ πολὺ ἄλλο ἐκλεκτὸ κόσμο. Ἐπίσης διακρίνουμε τὸν Δ/ντὴ τῆς Ἀστυνομίας Πειραιῶς κ. Ἰωάννην Μάσβουλα.

Θὰ ἠθέλαμε ἀκόμα νὰ προσθέσουμε ὅτι διακρίνουμε τὸν Διευθυντή μας, τὸν κ. Ἀρχιμανδρίτη, μὲ τὴν εὐγενεστάτη Κυρία του, ἀλλὰ δὲν τὸ λέμε γιατὶ ὁ κ. Ἀρχιμανδρίτης ἔχει κάποια σχέση μ' αὐτὴ τὴν περιγραφή .....

Ἡ ὥρα εἶναι 9... βράδυ ὅπως εἴπαμε καὶ τὰ φῶτα τῆς σάλλας ρίχνουν

ένα γλυκὸ φῶς στὰ χαρούμενα πρόσωπα τῶν συγκεντρωμένων... Μπροστά μας, ἐπάνω στὴν ξύλινη ἐξέδρα μιὰ κληρωτὶς μὲ χιλιάδες μικρὰ χαρτάκια... Σᾶς δώσαμε ὅλα τὰ στοιχεῖα γιὰ νὰ καταλάβετε ὅτι θὰ λάβῃ χώραν κάποια κλήρωση.....

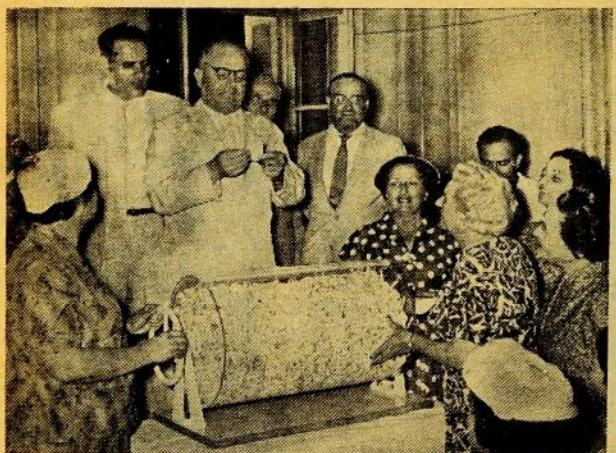
Τώρα πρέπει νὰ προσθέσουμε ὅτι ἡ Κλήρωσις αὐτὴ εἶναι τοῦ λαχείου τοῦ Ὁμίλου Κυριῶν Φίλων Ἀστυνομίας Πειραιῶς καὶ ὅτι ὁ πρῶτος ἀριθμὸς κερδίζει ἕνα αὐτοκίνητο πολυτελείας Fiat 1400 B, ὁ δεύτερος μιὰ κόκκινη μοτοσυκλέττα Siata καὶ ὁ τρίτος μιὰ γκρὶ μοτοσυκλέττα ἐπίσης Siata...

Ἐπίσης πρέπει ἀκόμα νὰ σᾶς ποῦμε ὅτι τὸ προϊὸν τοῦ ἐράνου θὰ διατεθῇ γιὰ τὴν ἀνέγερση ἑνὸς πρεβαντορίου τῶν παιδιῶν τῶν ἀστυνομικῶν καὶ ἑνὸς ἀναπαυτηρίου γιὰ τοὺς ἀστυνομικούς...

Τώρα ποὺ τὰ ξέρετε ὅλα ρῖχτε μιὰ ματιὰ στὴν κληρωτίδα, γιατὶ ἡ κλήρωσις ἀρχίζει...

Ἡ ὥρα ἐπλησίασε... καὶ ὁ κ. Ἀρχηγὸς βάζει τὸ χέρι μέσα στὴν κληρωτίδα, χαϊδεύει τὰ χαρτάκια καὶ τραβᾶ ἕνα...

Σιωπὴ καὶ ἀγωνία ἀπὸ κάτω... Ἔχει γοῦστο νἄμαστε ἐμεῖς οἱ τυχεροί!!!!...

Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας κ. Κόκκινος, ἀναγιγνώσκει τὸν ἐξαχθέντα ἐκ τῆς κληρωτίδος β΄ λαχνόν, κατὰ τὴν κλήρωσιν τοῦ Λαχείου τοῦ Ο.Κ.Φ.Α.

Ἀπὸ τὸ παράθυρο καμαρώνουμε τὸ ὁλοκαίνουργιο πολυτελέστατο κουρσάκι, ποὺ στέκει ὑπομονητικά, περιμένοντας τὸ καινούργιο ἀφεντικό του...

Καὶ ἡ Κα Δηλαβέρη ἐκφωνεῖ ἕναν ἀριθμό, ἕνας κύριος τινάζεται, ὑψώνει τὸ χέρι του συγκινημένος καὶ πλησιάζει τὶς κυρίες...

Εἶναι ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ι.Κ.Α. Πειραιῶς, ὁ κ. Κ. Μπουκουβάλας, ποὺ ἡ συγκίνηση τὸν συγκλονίζει... Ἔχει δίκηο ὁ ἄνθρωπος... Σκεφθῆτε νἄρθε στριμωγμένος σαρδεληδὸν μὲ κανένα λεωφορεῖο τῆς συγκοινωνίας, νὰ σρπώχτηκε καὶ νὰ ἔσπρωξε, νὰ ἔχυσε ἄφθονο ἱδρῶτα καὶ τώρα νὰ στρογγυλοκαθίσῃ μέσα στὸ πεντάμορφο κουρσάκι του καὶ νὰ... κυττᾷ μὲ οἶκτο τοὺς.... φτωχοὺς πεζούς.

Καὶ ὁ εὐτυχὴς φίλος μας ἁρπάζει τὸ μικρόφωνο καὶ εὐχαριστεῖ καὶ λέει ὅτι εἶναι συγκινημένος κλπ... Ὅμως, ὑποπτευόμαστε ὅτι δὲν βλέπει τὴν ὥρα νὰ βρεθῇ μέσα στὸ κουρσάκι του καὶ νὰ ὁρμήσῃ στοὺς Πειραϊκοὺς δρόμους...

....

Τώρα ὁ κ. Εἰσαγγελεύς, χώνει τὰ χέρια του στὴν κληρωτίδα...

Καὶ πάλι σιωπή... Καὶ ἀγωνία... ἐνῷ ἀπὸ κάτω ἡ κόκκινη Siata κοκκινίζει περισσότερο ἀπὸ τὴν ντροπή της, ὅταν σκέφτεται ὅτι κάποιος ἄγνωστος τυχερὸς θὰ ρυθμίζῃ στὸ μέλλον τὴν πορεία τῆς ζωῆς της... Κι' ὁ ἄγνωστος τυχερὸς εἶναι ἕνας γνωστὸς ὑπάλληλος... ὁ κ. Ἰωάννης Μανιάτης, ὑπάλληλος τῆς Ἡλεκτρικῆς Ἑταιρίας Πειραιῶς, γιὰ τὸν ὁποῖο μάλιστα διεδόθη ὅτι μετὰ τὴν κλήρωση καὶ ἐνῷ τὸν περιμένανε νὰ τὸν συγχαροῦν, πῆρε τὴν «ἐκλεκτή του» καὶ ἐξηφανίσθη... μὴν τὸν εἴδατε!!! (χωρὶς δίπλωμα μάλιστα!!).

Τρίτο κῦμα συγκινήσεως, καθὼς ἕνας κύριος, ὁ κ. Γ. Βαρδακάρης, χώνει τὸ τρεμουλιαστὸ χέρι του, καὶ βγάζει ἕνα χαρτάκι...

Γκρὶ ἡ μοτοσυκλέττα, θἄπρεπε νὰ τύχῃ σὲ κάποιον ἡλικιωμένο... Μὰ ὄχι!... ἕνας μαθητὴς εἶναι αὐτὴ τὴ φορὰ ὁ τυχερός... Ὁ κ. Κ. Πατρινός, κάτοικος Πειραιῶς, ὁ ὁποῖος μόλις ἔμαθε τὸ μεγάλο γεγονός, ἀκούστηκε νὰ ψιθυρίζῃ. «Πάω νὰ κάψω τὰ βιβλία μου... τὶ νὰ τὸ κάνω τὸ Σχολεῖο ἀφοῦ ὑπάρχει ὁ Ο.Κ.Φ.Α.; σ' αὐτὸν θὰ γραφτῶ...»

Μετὰ τὴν κλήρωση ἔγιναν τὰ καθιερωμένα πιὰ «συμπληρώματα» τῶν γιορτῶν...

Δηλαδὴ ἀναψυκτικά, φωτογραφίες, χειραψίες, εὐχαριστίες καὶ συστάσεις... Εἶχαν ὅμως ὅλα αὐτὰ κάποια χάρι...

Δὲν ἦταν σὰν τἆλλα τὰ «καθιερωμένα».., Εἶχαν μιὰ ἀγάπη... Ἦταν φιλόξενα κι' εὐγενικά... Κι' ἐπισφράγισε τὴν εὐτυχία ἐκείνης τῆς νύχτας, ἕνας χαρούμενος ἐπίλογος: Ὁ σύντομος εὐχαριστήριος λόγος τοῦ κ. Κόκκινου πρὸς τὴν Κα Δηλαβέρη...

Ἐδῶ λοιπὸν θἄπρεπε κανονικὰ νὰ κλείσουμε τὸ περιγραφικό μας σημείωμα...

Μὰ ὄχι... Ὕστερα ἀπὸ τὸ κλείσιμο μέσα στὸ Δημοτικὸ Θέατρο, θἄπρεπε μᾶλλον νὰ ἀπολαύσουμε λίγη Πειραιώτικη δροσιά... Ἔχει κι' ὁ Πειραιᾶς τὶς ὁμορφιές του!!!.

Ἔχει τὶς γραφικὲς γωνιές του, καὶ τὰ ρωμαντικὰ ἀκρογιάλια του, ὅπου ὁ μπάτης μπαίνει βαθειὰ μέσα στὸ κορμί σου καὶ φτερουγᾷ τὰ πιὸ ἀγαπημένα σου ὄνειρα... Κι' ἡ πιὸ ὁμορφη, κι' ἡ πιὸ γραφικὴ γωνιὰ τοῦ Πειραιᾶ εἶναι, νομίζουμε, ἡ Καστέλλα καὶ τὸ Τουρκολίμανο... Δὲν συμφωνεῖτε;...

Ἐκεῖ λοιπὸν μᾶς πῆγε ἡ Κα Δηλαβέρη, μετὰ τὴν κλήρωση.... στὸ Τουρκολίμανο. Πάντα εἶναι ὡραῖα ἐκεῖ...

Μὰ ἐκεῖνο τὸ βράδυ ἦταν ξεχωριστὰ ἕνα ὀνειρεμένο βράδυ... Καὶ τὸ περάσαμε ἀνάμεσα σὲ ἐκλεκτοὺς φίλους καὶ σ' ἕνα γαληνεμένο, ἀξέχαστο περιβάλλον... Ἐκεῖ λοιπὸν κάτω ἀπὸ τὴν Καστέλλα, μέσα στὴ θάλασσα, ἄντικρυ ἀπὸ τὸ Ναυτικὸ Ὅμιλο, ὑπάρχει ἕνα Τουριστικὸ κεντράκι, ποὺ δὲν ἔχει, νομίζουμε, νὰ ζηλέψῃ τίποτε ἀπὸ τὰ καλύτερα τοῦ Ἐξωτερικοῦ.

Εἶναι ἡ Λέσχη τοῦ Ναυτικοῦ Ἀθλητικοῦ Συνδέσμου (Ν.Α.Σ.).

Τώρα, τί σχέση ἔχει ἡ Κα Δηλαβέρη μ' αὐτὴ τὴν Λέσχη, θὰ θέλατε ἀσφαλῶς νὰ ρωτήσετε...

Ἔ! Μέχρι νὰ τακτοποιηθοῦν οἱ ἐπισκέπτες στὶς κομψὲς πολυθρόνες τῆς βεράντας του, ἐλᾶτε νὰ ἐπισκεφτοῦμε τὸν κάθε χῶρο του καὶ νὰ μάθουμε τὴν ἱστορία του.

Ὁ Ν.Α.Σ. ἱδρύθηκε τὸ 1929, ὡς ἀθλητικὸς σύνδεσμος Κωπηλασίας, Ἱστιοπλοΐας καὶ Κολυμβήσεως... Καὶ ἦταν τότε μονάχα ἕνας ὑπόγειος χῶρος ὅπου ἐγυμνάζοντο οἱ ἀθλητὲς καὶ ἐφυλάσσοντο οἱ βάρκες. 13 μέλη ἀποτελοῦσαν τότε τὸ Συμβούλιό του, μὲ πρῶτο Πρόεδρο τὸ κ. Θεόφιλο Φεράλδη, κι' ὕστερα τὸν κ. Φωκίωνα Ποταμιάνο... Ἔτσι εἶχαν τὰ πράγματα, ὅταν τὸ 1948 ἀνέλαβε τὴν προεδρία τοῦ Συνδέσμου ὁ κ. Κρίτων Δηλαβέρης, μὲ τοὺς ἐκλεκτοὺς καὶ δραστήριους συνεργάτες του κ.κ. Γ. Δράκο καὶ Γ. Κουβερτάρη (Ἀντιπροέδρους), Κ. Κυρήνη (Γεν. Γραμματέα), Π. Ζακάκη (Ταμία), Ε. Ἀλεξίου (Ἔφορο Ὑλικοῦ), Α. Αγγελάκη (Ἔφορο Κωπηλασίας), Δ. Θανόπουλο (Ἔφορο Ἱστιοπλοΐας), Γ. Γεωργιάδη (Ἔφορο Κολυμβήσεως), καὶ κ.κ. Α. Πετρόπουλο καὶ Δ. Κριθαριώτη (Μέλη), ποὺ ἀποτελεσματικὰ βοήθησαν τὸν κ. Δηλαβέρη σὲ ὅλα.

Κι' ἀμέσως ὅλα ἄλλαξαν πορεία καὶ κατεύθυνση, κι' ὁ Ν.Α.Σ., ἄφησε τὸ ὑπόγειο τῆς προϊστορίας του, καὶ ὕψωσε τὸ κομψὸ ἐτοῦτο οἴκημα τῆς σημερινῆς ζωῆς του. Πῶς τὰ κατάφερεν ὁ κ. Δηλαβέρης μὲ τοὺς συνεργάτες του;

Μὰ... ἁπλούστατα... Ἀνήκει στὴν ἄλλη ὄψη τοῦ νομίσματος, γιὰ τὴν ὁποίαν σᾶς μιλήσαμε στὴν ἀρχή...

Πιστεύει... ἀγαπᾷ... θέλει... καὶ μπορεῖ... Μέσα στὴν καρδιά του κλείνει μιὰ φλόγα... ἕνα ἡφαίστειο μᾶλλον... ἡφαίστειο δημιουργίας... κι' ἡ λάβα ποὺ ξεπετά-

γεται εἶναι ἱκανὴ νὰ τὰ μεταμορφώσῃ ὅλα...Ὁ κ. Δηλαβέρης τιμᾷ τὸν τόπο μας!!!

Μὰ τί τοῦ χρειάζονται οἱ ἔπαινοι; Μιλᾶν τὰ ἔργα του, μόνα τους... Καὶ λένε ὅτι αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ἀνήκει στὰ χελιδόνια ποὺ πασχίζουν νὰ φέρουν τὴν ἄνοιξη στὴν Κοινωνία...

Μόνος του ἐσχεδίασε αὐτὴ τὴ λέσχη...Γιατί, κοντὰ στὰ ἄλλα, εἶναι καὶ καλλιτέχνης... Καὶ μάλιστα καλλιτέχνης ποιότητος...

Ποῦ τὰ μάθαμε ὅλα αὐτά; Μὰ ἁπλούστατα... ἐπήραμε μιὰ μικρούλα συνέντευξη ἀπὸ τὸ Διευθυντή μας, ὁ ὁποῖος θαυμάζει τὴν πρόοδο καὶ λατρεύει τὴ Δημιουργία...

Ὁ κ. Ἀρχιμανδρίτης λοιπὸν μᾶς μίλησε γιὰ τὴν καταπληκτικὴ σταδιοδρομία τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ, ὁ ὁποῖος ἔφτειαξε ἐτούτη τὴ λέσχη, ποῦναι τὸ καμάρι τοῦ Πειραιᾶ...

Ὁ κ. Δηλαβέρης!!! Κι' ὅσο ἀκούγαμε τὸν κ. Ἀρχιμανδρίτη νὰ μᾶς μιλᾷ, γιὰ τὴ δράση, τὶς ἱκανότητες καὶ τὶς ἀρετὲς τοῦ κ. Προέδρου τοῦ Ν.Α.Σ., τόσο καὶ ἀνασταίνονταν ἀπ' τὰ σημερινὰ ἐρείπια τῆς Κοινωνίας μας ἡ ἄλλη ὄψη τοῦ νομίσματος· ἡ ἰδιωτικὴ δηλαδὴ πρωτοβουλία, ἡ θαυματουργὸς αὐτὴ δύναμις, ποὺ μάχεται χρόνια καὶ χρόνια τώρα, πίσω ἀπὸ τὰ τείχη τῆς Ἱεριχοῦς τοῦ ἀστικοῦ καθεστῶτος, γιὰ νὰ τὰ προστατέψῃ κι' αὐτὴ μὲ τὸ δικό της τρόπο ἀπ' τὴν κατάρρευση...

—«Καὶ ποιὸς εἶναι ὁ σκοπὸς τοῦ Ν.Α.Σ.;» ρωτοῦμε τὸν ἀντιπρόεδρό του, τὸν κ. Γ. Δράκο...

Κι' ἐκεῖνος μὲ φλόγα καὶ πίστη ποὺ μᾶς παραζενεύει, μᾶς ἀπαντᾷ, κυττάζοντας μιὰ φωτογραφία τοῦ κ. Δηλαβέρη, ποὺ κρέμονταν ἀντίκρυ μας στὸν τοῖχο!

«... Ὁ Ν.Α.Σ. θέλει νὰ προφυλάξῃ τὰ παιδιά μας ἀπ' τὸ ἔγκλημα καὶ τὴ διαφθορά... τὰ διώχνει ἀπὸ τὸ καφφενεῖο καὶ τὶς κακὲς συνήθειες καὶ τὰ μαθαίνει νὰ γυμνάζουν τὸ σῶμα καὶ νὰ καλλιεργοῦν τὴν ψυχή, μὲ τὶς ἀθάνατες ἀξίες τῶν Ἑλληνοχριστιανικῶν ἰδανικῶν. Ὁ Ν.Α.Σ. παραδίδει στὴν κοινωνία γεροδεμένα κορμιὰ καὶ ἔντιμους πολίτες, ποὺ μισοῦν τὴν τεμπελιὰ καὶ τὴν κακία, καὶ ἀγαποῦν τὴν πρόοδο καὶ τὴ δουλειά».

400 μέλη περίπου ἀριθμεῖ ὁ Ν.Α.Σ., δόκιμα, τακτικὰ καὶ ἐπίτιμα...

Καὶ οἱ ἀθλητές του εἶναι παιδιά, ἄντρες καὶ γυναῖκες, ἀπὸ 18 χρονῶν καὶ ἄνω, ποὺ ἐτίμησαν τὸ Σύλλογό τους, ὄχι μονάχα στοὺς ἐσωτερικοὺς ἀγῶνας τοῦ Ν.Α.Σ., ἀλλὰ καὶ σὲ πανελληνίους καὶ σὲ διεθνεῖς ἀκόμα.

Ἀπὸ τὸ 1931 ἕως τὸ 1940, ὁ Ν.Α.Σ. μετέσχε σ' ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς ἀγῶνες, καὶ πῆρε κατ' ἐπανάληψι πρῶτες νίκες καὶ βαρύτιμα ἔπαθλα. Μέχρι τὸ 1955 μάλιστα κρατοῦσε καὶ τὸ Ρεκὸρ κολυμβήσεως 4Χ100.

Δύο ἀθληταί του συμμετέχουν σήμερα στὴν Ἐθνικὴ Ὁμάδα Κωπηλασίας...

Μόνον οἱ Γερμανοὶ πῆραν φεύγοντας 60 κύπελλα. Εἶναι δὲ τὸ πρῶτο Σωματεῖο ποὺ εἰσήγαγε τὴν κωπηλασία γιὰ γυναῖκες...

Κάθε χρόνο γίνονται δεκτὰ νέα μέλη καὶ ἡ δύναμις τοῦ Ν.Α.Σ. ὁλοένα μεγαλώνει.

—«Ὑπάρχει περίπτωσις νὰ γραφτῇ ἕνας ἄπορος ἀθλητὴς δωρεὰν στὸν Ν.Α.Σ.;» ξαναρωτᾶμε τὸν κ. Δρᾶκο...

—«Βεβαιότατα» μᾶς ἀπαντᾷ... «Εἶναι ἤδη γραμμένοι ἀρκετοί, δωρεάν...».

—«Καὶ πῶς συντηρεῖται ὁ Σύνδεσμός σας» κ. Δράκο;

—«Μὲ τὸν κ. Δηλαβέρη πρῶτον, μὲ ἐπιχορηγήσεις τοῦ Κράτους ὕστερα, καὶ μὲ εἰσφορὰς τῶν μελῶν του τελευταῖα...

....

Ἀλλὰ ἂς κάνουμε μιὰ βιαστικὴ ἐπίσκεψη στὰ διαμερίσματα, μὲ τὸν κ. Δράκο γιὰ...ξεναγό...

Κατεβαίνουμε πρῶτα κάτω, στὸν παληὸ Ν.Α.Σ., ὅπου οἱ αἴθουσες ἀσκήσεως ἀθλητῶν καὶ φυλάξεως καὶ συντηρήσεως τῶν λέμβων...

Ἐκεῖ συναντᾶμε τὸν Ἔφορο Ὑλικοῦ, τὸν κ. Ἐμμ. Ἀλεξίου, μουντζουρωμένο νὰ ἀσχολῆται μὲ τὴν ἐπιδιόρθωσι μιᾶς λέμβου, ἐνῷ ὁλόγυρά του ὁ στόλος τοῦ Ν.Α.Σ. ἐν ἀναπαύσει μᾶς κυττᾷ ἀπορημένος, γιατὶ στὸ διαμέρισμα αὐτὸ ἀπαγορεύεται ἡ εἴσοδος σὲ ξένους...

Καὶ τὸν ἀποτελοῦν 42 σκάφη κωπηλασίας, 9 κανὼ Ἱστιοπλοΐας καὶ 2 σκάφη Σάρπι καὶ Κολίμπια... Γιὰ νὰ καταλάβετε ὅμως καλὰ τὴ δυναμικότητά τοῦ τεχνικοῦ ἐξοπλισμοῦ τοῦ Ν.Α.Σ., ἀναφέρουμε ὅτι οἱ τετράκωπες λέμβοι ἀξίζουν 25.000 νέες δραχμὲς κάθε μιά, οἱ δίκωπες 20 καὶ τὰ κανὼ 15... πολλαπλασιᾶστε τώρα καὶ προσθέστε, γιὰ νἄχετε τὴν ἀξία τοῦ μικροῦ αὐτοῦ στολίσκου ποὺ μᾶς περιβάλλει... Κοντὰ στὶς αἴθουσες αὐτὲς εἶναι τὰ ἀποδυτήρια ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν καὶ τὰ ντούς, μοντέρνα, πεντακάθαρα, μὲ ὅλα τὰ κομφόρ...

Τώρα ἀνεβαίνουμε τὰ κομψὰ σκαλάκια, καὶ βρισκόμαστε στὸν ἐπάνω ὄροφο, ποὺ κατασκεύασε καὶ ἐδώρησε στὸν Ν.Α.Σ. ὁ κ. Δηλαβέρης... Καὶ μένουμε κατάπληκτοι μὲ ὅσα βλέπουμε...

Πολυτελέστατα ἐντευκτήρια, μοντέρνα αἴθουσα πὶγκ—πὸγκ, αἴθουσα χοροῦ, μπάρ, κουζίνες... ὅλα αὐτὰ σχεδιάστηκαν ἀπὸ τὸν κ. Δηλαβέρη, ὁ ὁποῖος καὶ ἐπέβλεψε στὴν ἐκτέλεση...

Πολύχρωμα φωτάκια πάνω καὶ κάτω, δεξιὰ κι' ἀριστερά, φτειάχνουν ἕνα φανταστικό, ἀληθινά, θέαμα ποὺ εὐχαριστεῖ καὶ γαληνεύει...

Στιγμιότυπον ἀπὸ ἑορτὴν τοῦ Ν.Α.Σ. ὀργανωθεῖσαν τὴν 8ην Αὐγούστου ἐ. ἔ. εἰς τὴν Λέσχην αὐτοῦ, παρὰ τὸ Τουρκολίμανο. Διακρίνονται ὁ κ. Ἀλιμπράντης, ἡ Κα Δηλαβέρη, ὁ κ. Δηλαβέρης, ὁ κ. Νομικός, ἡ Κα Παξινοῦ καὶ ὁ κ. Κουτσικόπουλος, περιβάλλοντες τὸν Ναύαρχον κ. Λάππαν.

Τραπεζάκια πανάκριβα καὶ πολυτελέστατες πολυθρόνες, μὲ τάξη τοποθετημένα... Καὶ κομψὰ μπαλκονάκια πάνω ἀπὸ τὴ θάλασσα...

Τοῖχοι ἀπὸ κόκκινους πλίνθους (τοῦ ἐργοστασίου τοῦ κ. Δηλαβέρη)... μαρμάρινες κολωνίτσες καὶ γύψινα στηθαῖα... Τί πλοῦτος! πόσο γοῦστο! πόση ὀμορφιά!!

Γυάλινες πόρτες καὶ βεράντες... εἰκόνες καὶ γύψινες ἀναπαραστάσεις ἀπὸ τὸν ὑγρὸ στίβο... καθὼς τὸ ράδιο παίζει γλυκούς σκοπούς, ποὺ τοὺς διαλαλοῦν τὰ μεγάφωνα τῆς Λέσχης μακριά, στὸ ἥσυχο σκοτεινιασμένο πέλαγος... ἐκεῖ ποὺ τὰ καράβια τῆς Ἑλλάδος διασχίζουν περήφανα τὶς ὑδάτινες λεωφόρους. Εἶναι ἕνα ἄριστο σχέδιο... σχέδιο γουστόζικο κι' ἐπιτυχημένο...

Κι' ἡ διακομησή του εἶναι ἄμεμπτη καὶ γαλάζια. Κι' ὁλόγυρα φωτογραφίες ἀπὸ τοὺς ἀξέχαστους χοροὺς καὶ τὶς ὀνειρεμένες δεξιώσεις τοῦ Ν.Α.Σ.

Στύλοι παληοῦ ρυθμοῦ, μὲ φῶτα ἁπαλά, σὲ προδιαθέτουν εὐχάριστα... γεννοῦν μιὰ εὐλαβικὴ κατάνυξη στὴν ψυχή σου...

Ἀλλὰ ἂς καθίσουμε σ' αὐτὸ ἐδῶ τὸ τραπεζάκι στὴν ἄκρη τῆς βεράντας, ποὺ τὸ γέμισε κι' ὅλας ἡ Κα Δηλαβέρη μὲ μπύρες καὶ μεζέδες... Ἀπὸ κάτω ἡ θάλασσα...

Ἕνας μικρὸς λιμενοβραχίων φτειάχνει ἕνα γραφικὸ λιμανάκι, ποὺ μέσα του

ἔχουν ξαπλώσει τεμπέλικα ἕνα σωρὸ κάτασπρες βαρκοῦλες, ποὺ κάπου-κάπου ἕνα σιγαλὸ ἀεράκι τὶς νανουρίζει...

Εἰδυλλιακή, μὰ τὴν ἀλήθεια, εἶναι ἐτούτη ἡ τοποθεσία!!!...

Δεξιὰ φωτισμένα κεντράκια στὴν παραλία... καὶ ἐπάνω, ἀμφιθεατρικὰ κτισμένη ἡ Καστέλλα. Τὸ φεγγάρι, ἀσημώνει τὰ ἥσυχα νερά... ἀριστερὰ τὰ δυὸ Φάληρα κι' οἱ Τζιτζιφιές... Δίχτυα ἁπλωμένα κοντά μας... καὶ ἡ μυρουδιά, ἡ ἁρμυρὴ μυρουδιά, τῆς θάλασσας, σὲ κάνει νὰ θέλῃς νὰ κλείσῃς τὰ μάτια, γιὰ νὰ ταξειδέψῃς στοὺς τόπους τῶν ὀνείρων σου...

... Ἕνας πελώριος καθρέφτης ἡ θάλασσα!!! κι' ἕνα πεντάμορφο μαγευτικὸ πανόραμα ὅλα γύρω!!!!... Ὅσοι δὲν ἐπισκεφθήκατε τὸν Ν.Α.Σ., πηγαίνετε νὰ τὸν ἐπισκεφθῆτε... θὰ γοητευτῆτε καὶ θὰ γαληνέψετε...

....

Καὶ οἱ γυναῖκες ποὺ λέγαμε στὴν ἀρχή; αὐτὲς οἱ ὑπέροχες ἡρωΐδες ποὺ δίνουν πρῶτες τὸ «παρὸν» στὴν ὑπηρεσία τῶν ἀναγκῶν τῶν συνανθρώπων τους;

Ὦ! αὐτὸ εἶναι μιά, κάποια ἄλλη ὑπέροχη ἱστορία, ποὺ ἀρχίζει λίγο μετὰ τὴν ἀπελευθέρωση, τὸν Ἰούλιο τοῦ 1945. Τότε...τότε ποὺ ὅλα ἔγερναν μὲ παράπονο κάτω ἀπὸ τὴ Θεομηνία τοῦ πολέμου καὶ τῆς προδοτικῆς Ἀνταρσίας τῆς Κομμούνας...

Ἐκείνη λοιπὸν τὴν ἐποχὴ λίγες γυναῖκες συγκεντρώθηκαν γιὰ ν' ἀποτελέσουν μιὰ καινούργια Φιλικὴ Ἑταιρεία· ἡ κ. Μ. Γερανέα (Γραμματεύς), ἡ κ. Ἄννα Παπαδοπούλου (Ἔφορος), ἡ κ. Φλέγκα, ἡ κ. Δαρδάνου, ἡ κ. Κατσιβαρδάκου, ἡ κ. Παπατέστα καὶ ἡ κ. Ἰωάννου (Μέλη)

Καὶ ἀρχηγὸς τοῦ μικροῦ αὐτοῦ Ἱεροῦ Λόχου ἦταν ἡ εὐγενεστάτη κ. Ἀθηνᾶ Δηλαβέρη, αὐτὸς ὁ Ἄγγελος τῆς καλωσύνης, ποὺ ποτὲ δὲν ἔπαψε νὰ βοηθᾷ καὶ νὰ ἀγαπᾷ τὸν πλησίον του...

Κι' αὐτὲς οἱ θαρραλέες ἡρωΐδες ἀπετέλεσαν τὸν γνωστὸ πιὰ Ο.Κ.Φ.Α. Πειραιῶς...

Τί ἐπετέλεσεν ὁ Ὅμιλος αὐτὸς στὴ μικρὴ ζωή του, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀναφέρουμε στὸ περιωρισμένο ἐτοῦτο περιγραφικό μας σημείωμα...

Ἔργα... ἔργα... ἔργα... Αὐτὴ εἶναι ἡ περίληψη τῶν πεπραγμένων του....

Καὶ καλωσύνη... καὶ κοινωνικοὶ ἀγῶνες, πολλὲς φορὲς σκληροί, γιὰ τὴν ἀνακούφιση τῶν δυστυχισμένων.

Ἡ Ἀστυνομία Πόλεων χρεωστᾷ τόσα πολλὰ στὶς καλὲς κυρίες τοῦ Ο.Κ.Φ.Α.!! Καὶ οἱ οἰκογένειες τῶν ἀστυνομικῶν θὰ τὶς θυμοῦνται αἰώνια!!!!

Μιὰ σύντομη ἐπίσκεψη στὸ μικρὸ Βατικανὸ τοῦ Ο.Κ.Φ.Α. Πειραιῶς, στὸ «Ἀναρρωτήριο Ἀστυνομικῶν Πειραιῶς Ο.Κ.Φ.Α.». Εἶναι ἕνα ὡραῖο, ἄνετο καὶ ὑγιεινὸ οἴκημα στὴν ὁδὸ Σκουζὲ ἀριθ. 17.

Πέσαμε σὲ ὥρα Συμβουλίου, καὶ βρήκαμε τὴν Κα Δηλαβέρη περιστοιχισμένη ἀπὸ κυρίες νὰ συζητᾷ γιὰ τὰ μελλοντικά της σχέδια, ἐνῷ δίπλα της τὸ Ἀρχεῖο τοῦ Ο.Κ.Φ.Α. περιμένει νὰ φιλοξενήσῃ καινούργιους φακέλλους, ποὺ καθένας ἀντιπροσωπεύει καὶ μιὰ πλούσια κοινωνικὴ δράση...

Μᾶς δέχτηκε μ' ἐνθουσιασμό...

Ἁπλῆ, καταδεχτικὴ ἡ Πρόεδρος τοῦ Ο.Κ.Φ.Α. δὲν ἔχει τίποτε τὸ ὑπεροπτικὸ μπροστά της, οὔτε ἔπαρση, οὔτε ὑπερβολικὴ σοβαρότητα.

Βρισκόμαστε ἀπέναντι σὲ μιὰ ἁπλῆ, γλυκειά, χαμογελαστὴ κυρία, ποὺ, μὲ παιδικὴ ἀφέλεια, ἀπαντᾷ στὶς ἐρωτήσεις μας...

Βρίσκει τὸ ἔργο της πολὺ μικρό... Θέλει νὰ κάνῃ ἀκόμα πολλά.

Τὴ ρωτᾶμε γιὰ τὰ μελλοντικά της σχέδια καὶ μᾶς ἀπαντᾷ.

«...Προσπαθῶ τώρα νὰ φτειάξω κάτι ποὺ λείπει ἀπὸ τὴν Ἀστυνομία. Ἕνα εἶδος ἀναρρωτηρίου καὶ ξενοδοχείου μαζὶ γιὰ τοὺς κουρασμένους ἀστυνομικούς.

»Σ' αὐτὸ θὰ μπορῇ νὰ καταφεύγῃ καὶ ὁ ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ὁ συνταξιοῦχος ἀστυνομικός. »Θὰ μένῃ 1—2 μῆνες ν' ἀναπαυθῇ, θάχῃ ὅλες τὶς ἀνέσεις του δωρεάν. Καὶ φαγητό, καὶ »ὕπνο, καὶ βιβλία καὶ τὴν ψυχαγωγία του, πρὸς τὸν σκοπὸ αὐτὸ μοῦ παρεχώρησεν ὁ »ἄντρας μου ἕνα οἰκόπεδο 6.000 πήχεων, κι' ἔχω ἕτοιμα τὰ σχέδια, τὰ ὁποῖα ἐσχε»δίασεν ἀνιδιοτελῶς ὁ ἐκλεκτὸς μηχανικὸς κ. Κιτσίκης....»

«'Αναπαυτήριο γιὰ τοὺς κουρασμένους ἀστυνομικούς»!!!... Πῶς σᾶς φαίνεται αὐτὸ πάλι;...

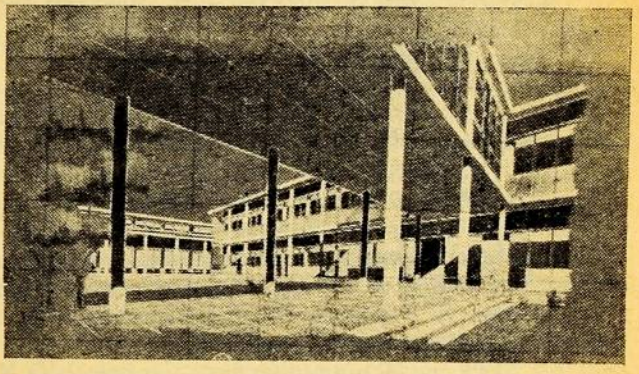
Τὴν παρακαλοῦμε ὕστερα νὰ μᾶς ἐπιτρέψῃ νὰ κάνουμε μιὰ ἐπίσκεψη στὰ διαμερίσματα τοῦ 'Αναρρωτηρίου. Καὶ μὲ μεγάλη της εὐχαρίστηση δέχεται...

Τὸ οἴκημα τοῦ 'Αναρρωτηρίου εἶναι διόροφο.

Στὸν πρῶτο ὄροφο στεγάζεται ἡ Σχολὴ Κοπτικῆς καὶ Ραπτικῆς, στὴν ὁποία φοιτοῦν δωρεὰν παιδιὰ τῶν ἀστυνομικῶν καὶ ἄπορα κορίτσια τοῦ Πειραιᾶ.

50 περίπου κορίτσια τὸ χρόνο...

Φτάνει νὰ ἀναφέρουμε ὅτι μόνο τὸ ἔτος 1955 ὁ "Ομιλος ἐδαπάνησε γιὰ τὴ Σχολὴ Κοπτικῆς 28,293 νέες δραχμές.

Σχέδιον οἰκοδομῆς τοῦ ὑπὸ κατασκευὴν 'Αναπαυτηρίου τοῦ Ο.Κ.Φ.Α. ἐκπονηθὲν δωρεὰν ὑπὸ τοῦ κ. Κιτσίκη ἐπὶ οἰκοπέδου δωρεᾶς Κρίτωνος Δηλαβέρη.

Στὸ δεύτερο ὄροφο εἶναι τὸ 'Αναρρωτήριο, στὸ ὁποῖο παρέχεται πλήρης ἰατρική, φαρμακευτική, νοσοκομειακὴ καὶ διαιτητικὴ περίθαλψις.

'Επίσης μὲ τὰ ἐξωτερικά του ἰατρεῖα, τὸ 'Αναρρωτήριο, μὲ τὶς διαθερμίες καὶ τὶς ὑπεριώδεις ἀχτῖνες του, δέχεται καὶ ἐξυπηρετεῖ ἀσθενεῖς ἀστυνομικοὺς καὶ μέλη τῶν οἰκογενειῶν τους.

Στὸ 'Αναρρωτήριο αὐτὸ ὑπάρχουν τρεῖς μοντέρνοι, πεντακάθαροι θάλαμοι, μὲ σύγχρονα λευκὰ κρεβάτια, κομοδίνα, καλοριφέρ, ράδιο καὶ αὐστηρὴ καθαριότητα...

'Εντύπωση προξενοῦν τὰ φωτισμένα εἰκανίσματα στοὺς τοίχους καὶ ἡ ἀπόλυτη τάξη ποὺ ἐπικρατεῖ... 'Εδῶ, ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς ἀρρώστους, παρέχεται περίθαλψις καὶ σὲ ὅσους ἀστυνομικοὺς αἰσθανθοῦν κάποια κόπωση καὶ ἔτσι προλαμβάνονται οἱ ἀσθένειες τῶν ἀστυνομικῶν. 'Απέναντι ἀπ' τοὺς θαλάμους εἶναι τὸ 'Ιατρεῖο... 'Απὸ τὴν ἀνοιχτὴ πόρτα ἀντικρύζουμε τὸν 'Υγειονομικὸ Δ/ντὴ κ. 'Ηλία Μπιζίμη, μὲ τοὺς 4 ἀστυφύλακας νοσοκόμους νὰ ἐργάζωνται...

Σύστημα καὶ ἐπιστημονικὴ τελειότης διακρίνει τὴν ὑγειονομικὴ αὐτὴ ὁμάδα, στὴν ὁποία τόσα χρεωστοῦν οἱ νοσηλευόμενοι!!!

Λίγο πιὸ 'κεῖ εἶναι ἡ αἴθουσα τῶν διαθερμιῶν καὶ τῶν ὑπεριωδῶν ἀκτίνων. Μένουμε κατάπληκτοι μπροστὰ στὰ τελειότατα αὐτὰ μηχανήματα ποὺ ἀντικρύζουμε καὶ τὰ ὁποῖα εἶναι ἡ τελευταία λέξη τῆς ἰατρικῆς τεχνικῆς... Μπράβο Ο.Κ.Φ.Α.!!!

Λίγο πάρα κάτω, ἀπέναντι, εἶναι τὸ Γραφεῖο τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ο.Κ.Φ.Α. καὶ κοντὰ τὸ μικρό, μὰ τόσο κομψό, γραφειάκι τῆς Κας Δηλαβέρη...

'Επισκεφτόμαστε καὶ τὴν... κουζίνα ἀκόμα...

"Οχι βέβαια γιὰ... ψητό, ἀλλὰ ἀπὸ δημοσιογραφικὴ περιέργεια...

Πάστρα καὶ τάξις βασιλεύουν...

Τὸ ἴδιο στὸ δωμάτιο τῆς νοσοκόμου... Μὰ ἐκεῖ ποὺ κυριολεκτικὰ τὰ χάνουμε εἶναι στὸν λουτροκαμπινέ...:

Μαρμάρινες ἐγκαταστάσεις, μοντέρνοι θερμοσίφωνες, λουτρὰ καὶ διαμέρισμα γιὰ τὸ ξύρισμα μὲ ὅλα τὰ ἀπαραίτητα. Ὕστερα διαβαίνουμε στοὺς στενόμακρους, γουστόζικα διακοσμημένους διαδρόμους, καμαρώνουμε τὰ πολύχρωμα ἐξάγωνα τῶν παραθύρων, τὶς πολυθρόνες, τὰ πανάκριβα ἔπιπλα.

Ἡ ὑγεία ἔχει ριζώσει μέσα μόνιμα... μαζὶ μὲ τὴν καθαριότητα, τὸ φῶς, τὴν ἡσυχία... Καὶ κάτω ἀπὸ τὸ Ἀναρρωτήριο μιὰ εὐρύχωρη αὐλὴ μὲ πανύψηλα δέντρα...

Οὔτε ἕνα σκουπιδάκι στὸ χῶμα... παντοῦ τάξις... τάξις... τάξις...

Φεύγοντας ἀπὸ τὸ φιλόξενο αὐτὸ Ἀναρρωτήριο αἰστανόμαστε πὼς κάτι ἔχουμε ξεχάσει ἐκεῖ...

Ἴσως τὴν καρδιά μας... ἢ τὴν εὐγνωμοσύνη μαζί. Καὶ θέλουμε νὰ γονατίσουμε, μπροστὰ σὲ κάποιο εἰκόνισμά του καὶ νὰ προσευχηθοῦμε στὴν καλὴ Παναγιά, νὰ χαρίζῃ στὶς κυρίες τοῦ Ο.Κ.Φ.Α. ὑγεία, χαρὰ καὶ ὅλη τὴν εὐλογία της, γιὰ ὅσα προσφέρουν ἀθόρυβα στὶς ἀστυνομικὲς οἰκογένειες...

.....

Αὐτὴ εἶναι μία πτυχὴ τῆς δράσεως τοῦ Ο.Κ.Φ.Α.... Ὑπάρχουν ὅμως ἀκόμα τόσες!!!...

Ὑπάρχει ἡ παιδικὴ κατασκήνωσις Αἰγίνης, μὲ τὰ 450 παιδιὰ ἀστυνομικῶν, στὰ ὁποῖα ὁ Ο.Κ.Φ.Α. κατέβαλε μάλιστα καὶ τὰ ἔξοδα μεταφορᾶς καὶ ψυχαγωγίας...

Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ κατασκήνωσις αὐτὴ ἐγκαταστάθηκε στὴν ἔπαυλη τοῦ κ. Δηλαβέρη, στὴν Αἴγινα...

... Ὑπάρχει ὁ ἱματισμὸς ποὺ διανέμει ὁ Ο.Κ.Φ.Α. σὲ παιδιὰ ἀστυνομικῶν, ἡλικίας 3—17 ἐτῶν...

... Ὑπάρχουν τὰ δέματα ποὺ διενεμήθησαν στὰ νοσοκομεῖα, σὲ νοσηλευομένους ἀστυνομικούς...

... Ὑπάρχει ἡ πλούσια φαρμακευτικὴ περίθαλψις τῶν φαρμάκων, ποὺ χορηγοῦνται μὲ διατακτικὲς τοῦ Ὁμίλου σὲ ἀσθενεῖς ἀστυνομικούς...

... Ὑπάρχουν τὰ διαιτολόγια τροφίμων μὲ κρέατα, ζυμαρικά, βούτυρο, γάλα, αὐγά, τυρί, ποὺ χορηγεῖ ὁ Ο.Κ.Φ.Α. στὰ ἀδενοπαθῆ παιδιὰ τῶν ἀστυνομικῶν...

... Ὑπάρχουν οἱ ζῶνες πτώσεως στομάχου, οἱ κηλεπίδεσμοι καὶ κάλτσες φλεβίτιδος, ποὺ χορηγεῖ στοὺς ἀστυνομικούς...

... Ὑπάρχουν τὰ γυαλιὰ μυωπίας καὶ πρεσβυωπίας, ποὺ χορηγεῖ σὲ ἀστυνομικοὺς δωρεάν...

... Ὑπάρχει ἡ δωρεὰν ὀδοντοθεραπεία καὶ οἱ δωρεὰν μικροβιολογικὲς ἐξετάσεις...

... Ὑπάρχουν τὰ χρηματικὰ βοηθήματα, ποὺ χορηγεῖ σὲ ἀστυνομικοὺς καὶ θύματα...

... Ὑπάρχουν τὰ σχολικὰ βιβλία ποὺ χορηγεῖ σὲ μαθητάς, γιοὺς ἀστυνομικῶν...

Καὶ πάνω ἀπ' ὅλα ὑπάρχει ἡ στοργή, ἡ ἀγάπη, ἡ καλωσύνη, ἡ εὐγένεια, ὁ ἀλτρουϊσμὸς καὶ ἡ συμπαράστασις τῶν Κυριῶν τοῦ Ο.Κ.Φ.Α. στὶς δύσκολες στιγμὲς τῶν ἀστυνομικῶν.....

.....

... Ἀφιερώνοντας λοιπὸν αὐτὲς τὶς γραμμές μας στὶς καλὲς κυρίες τοῦ Ο.Κ.Φ.Α., τὶς εὐχαριστοῦμε μὲ ὅλη μας τὴν καρδιὰ γιὰ ὅλα καὶ τὶς διαβεβαιοῦμε ὅτι ποτὲ δὲν θὰ τὶς ξεχάσουμε...

Σ. Κ. Π.

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

—ΑΙ ΠΟΛΥΕΙΔΕΙΣ ΑΥΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΙ, ΠΑΡΑΠΛΗΣΙΑΙ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΣΗΜΕΡΙΝΑΣ—

Τοῦ Γυμνασιάρχου
κ. **ΙΩΑΝΝΟΥ ΦΡΑΓΚΙΔΑΚΗ**

«Τὸ προσῆκον ἑκάστῳ ἀποδιδόναι»
(Πλάτ. Πολιτεία α' 332)

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

1.—Γενικὰ περὶ Ἀστυνομίας τῶν ἀρχαίων Ἀθηνῶν.
2.—Ἀγορανομικὴ καὶ πολεοδομικὴ Ὑπηρεσία.

***

1. Γενικὰ περὶ Ἀστυνομίας τῶν ἀρχαίων Ἀθηνῶν.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Σόλωνος καὶ ἰδίως τοῦ Περικλέους ὠργανώθη ἐν Ἀθήναις δημοσία Ἀρχὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα «**ἀστυνομία**» (1) καὶ ἄλλα σχετικὰ πρὸς τὰ διάφορα εἴδη τῶν ἔργων αὐτῆς ὀνόματα, περιβαλλομένη μὲ σεβασμὸν καὶ ἐκτίμησιν ὑπὸ τῆς κοινῆς γνώμης διὰ τὰς πολυτίμους αὐτῆς ὑπηρεσίας πρὸς περιφρούρησιν τοῦ κράτους ἀπὸ παντὸς ἐσωτερικοῦ κινδύνου, πρὸς τήρησιν τῆς δημοσίας τάξεως, πρὸς τὴν ἁρμονίαν τῶν σχέσεων τῶν πολιτῶν πρὸς ἀλλήλους καὶ τὴν ἐκ ταύτης γαλήνην τῆς κοινωνίας καὶ ἀσφάλειαν τῆς πολιτείας.

Ὁ μέγας τοῦ χρυσοῦ αἰῶνος δραματικὸς ποιητής, ὁ Σοφοκλῆς, ἔγραψε τὴν ἑξῆς σχετικὴν κρίσιν: **«οὐ γάρ ποτ' ἂν γένοιτ' ἂν ἀσφαλὴς πόλις, ἐν ᾗ τὰ μὲν δίκαια καὶ τὰ σώφρονα λάγδην πατεῖται...»** (Σοφ. fragm. 694 Dindorf)· ἤτοι: διότι ποτὲ δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ γίνῃ ἀσφαλὴς ἡ πόλις, ἐν τῇ ὁποίᾳ τὰ μὲν δίκαια καὶ τὰ σεμνὰ λὰξ (κλωτσηδὸν) καταπατοῦνται...

Τοῦτο κατωρθοῦτο καὶ τότε, ὡς καὶ σήμερον, διὰ τῆς Ἀστυνομίας, τῇ προνοητικῇ μερίμνῃ τῆς ὁποίας δὲν κατεπατοῦντο τὰ δίκαια καὶ σεμνὰ καὶ οὕτω διεσώζετο ἡ ἀσφάλεια τῆς πόλεως.

Κορυφαῖοι φιλόσοφοι καὶ ἄλλοι διανοούμενοι τῆς ἀρχαιότητος, ἀναπτύσσουν λεπτομερῶς καὶ ἐξαίρουν μετ' ἐμφάσεως τὰς πολλὰς κοινωφελεῖς τῆς Ἀστυνομίας φροντίδας. Ὁ μέγας πολιτειολόγος καὶ κοινωνιολόγος φιλόσοφος Ἀριστοτέλης ἀναγράφων τὰς πολυμερεῖς καὶ πολυσχιδεῖς ὑπηρεσίας αὐτῆς, προλογίζει οὕτω: **«Τῶν μὲν γὰρ ἀναγκαίων ἀρχῶν χωρὶς ἀδύνατον εἶναι τὴν πόλιν, τῶν δὲ πρὸς εὐταξίαν καὶ κόσμον ἀδύνατον οἰκεῖσθαι καλῶς»**. (Ἀριστ. Πολιτ. ΣΤ'. ε'. 1321β) = Διότι ἄνευ τῶν ἀναγκαίων ἀρχῶν ἀδύνατον νὰ ὑπάρχῃ πόλις, καὶ ἄνευ τῶν ἀρχῶν, αἵτινες μεριμνῶσι διὰ τὴν εὐταξίαν καὶ εὐκοσμίαν τῆς πόλεως, ἀδύνατον εἶναι νὰ κατοικῆται καλῶς.

2. Ἀγορανομικὴ καὶ πολεοδομικὴ Ἀστυνομικὴ Ὑπηρεσία.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Ἀριστοτέλης ἀναπτύσσει τὰ διάφορα εἴδη τῶν ἀστυνομικῶν ὑπηρεσιῶν ἀρχόμενος ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς εὑρισκομένης ἐν τῷ Κεραμεικῷ, ἔνθα ὑπῆρχον ἀριστουργήματα τέχνης ἀγάλματα θεῶν, ἡρώων κλπ. κλπ.

Γράφει λοιπὸν τὰ ἑξῆς: «Πρῶτον μὲν οὖν ἐπιμέλεια τῶν ἀναγκαίων ἡ περὶ τὴν ἀγοράν, ἐφ' ᾗ δεῖ τινα ἀρχὴν εἶναι τὴν ἀφορῶσαν περί τε τὰ συμβόλαια καὶ τὴν εὐκοσμίαν· σχεδὸν γὰρ ἀναγκαῖον πάσαις ταῖς πόλεσι, τὰ μὲν ὠνεῖσθαι, τὰ δὲ πωλεῖν πρὸς τὴν ἀλλήλων ἀναγκαίαν χρείαν... Ἑτέρα δὲ ἐπιμέλεια ταύτης ἐχομένη καὶ σύνεγγυς

(1) Ἀντίστοιχος τῆς ἀστυνομίας τῶν Ἀθηνῶν ἦτο ἡ ἐν Ρώμῃ ἐξουσία τοῦ πραίτωρος, ὡς γράφει ὁ ἱστορικὸς τοῦ Βου μ. Χ. αἰῶνος Δίων ὁ Κάσσιος, οὕτω: «αἱρετὸς ὑπὸ τοῦ Καίσαρος εἰς τὴν ἀστυνομίαν προεκρίθη...» (42, 22 πρβλ. τοῦ αὐτοῦ 46, 45).

ἡ τῶν περὶ τὸ ἄστυ δημοσίων καὶ ἰδίων, ὅπως εὐκοσμία ᾖ, καὶ τῶν πιπτόντων οἰκοδομημάτων καὶ ὁδῶν σωτηρία καὶ διόρθωσις, καὶ τῶν ὁρίων τῶν πρὸς ἀλλήλους, ὅπως ἀνεγκλήτως ἔχωσι, καὶ ὅσα τούτοις ἄλλα τῆς ἐπιμελείας ὁμοιότροπα. Καλοῦσι δ' **ἀστυνομίαν** οἱ πλεῖστοι τὴν τοιαύτην ἀρχήν, ἔχει δὲ μόρια πλείω τὸν ἀριθμόν...». (Αὐτόθι)· δηλαδὴ κατὰ πρῶτον μὲν λοιπὸν φροντὶς ἀναγκαία εἶναι ἡ περὶ τὴν ἀγοράν, ἐν τῇ ὁποίᾳ πρέπει νὰ ὑπάρχῃ μία ἀρχὴ ἐπιβλέπουσα καὶ τὰς ἐμπορικὰς συναλλαγὰς καὶ τὴν εὐκοσμίαν αὐτῆς· διότι σχεδὸν εἰς ὅλας τὰς πόλεις εἶναι ἀναγκαῖον ἄλλα μὲν εἴδη νὰ ἀγοράζουν, ἄλλα δὲ νὰ πωλοῦν, διὰ νὰ ἐξυπηρετοῦν τὰς ἀνάγκας ἀλλήλων... Ἄλλη δὲ μέριμνα σχετικὴ πρὸς ταύτην καὶ παραπλησία εἶναι ἡ ἀφορῶσα τὰς δημοσίας καὶ ἰδιωτικὰς οἰκοδομὰς τῆς πόλεως, διὰ νὰ ὑπάρχῃ εὐρυθμία εἰς αὐτάς, καὶ τῶν ἑτοιμορρόπων οἰκοδομημάτων διάσωσις καὶ διόρθωσις καὶ τῶν φθειρομένων δρόμων ἐπισκευή, καὶ τῶν γειτονικῶν πρὸς ἀλλήλους ὁρίων διατήρησις, διὰ νὰ εἶναι ἀδιαφιλονίκητα, καὶ ὅσα ἄλλα παρόμοια πρὸς ταῦτα τῆς μερίμνης. Καλοῦσι δὲ οἱ πλεῖστοι τὴν τοιαύτην ἀρχὴν ἀστυνομίαν, ἔχει δὲ αὕτη τμήματα περισσότερα κατὰ ἀριθμόν...»

Ὁ Ἀριστοτέλης ἐν ἄλλῃ συγγραφῇ αὐτοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀθηναίων πολιτεία» γράφει καὶ ἄλλας σχετικὰς πρὸς τὰς ἀστυνομικὰς ὑπηρεσίας τῆς ἀγορᾶς, τὰς ἑξῆς: «Κληροῦνται δὲ καὶ ἀγορανόμοι ι' (=δέκα), πέντε μὲν εἰς Πειραιέα, ε' (=πέντε) δ' εἰς τὸ ἄστυ. Τούτοις δὲ ὑπὸ τῶν νόμων προστέτακται τῶν ὠνίων ἐπιμελεῖσθαι πάντων, ὅπως καθαρὰ καὶ ἀκίβδηλα πωλήσεται.

Κληροῦνται δὲ καὶ μετρονόμοι ι' (=δέκα), πέντε μὲν εἰς Πειραιέα, ε' (=πέντε) δ' εἰς τὸ ἄστυ· καὶ οὗτοι τῶν μέτρων καὶ τῶν σταθμῶν ἐπιμελοῦνται, ὅπως οἱ πωλοῦντες χρήσονται δικαίοις...» (Ἀθην. Πολιτ. 51, 1-2)· δηλ. ἐκλέγονται δὲ διὰ κλήρου καὶ ἀγορανόμοι δέκα, πέντε μὲν εἰς τὸν Πειραιᾶ, πέντε δὲ εἰς τὴν πόλιν (τῶν Ἀθηνῶν). Εἰς τούτους δὲ ὑπὸ τῶν νόμων ἔχει ἀνατεθῇ νὰ ἐπιβλέπουν ὅλα τὰ πωλούμενα ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἵνα καθαρὰ καὶ ἀνόθευτα πωλῶνται.

Ἐπίσης ἐκλέγονται διὰ κλήρου καὶ δέκα μετρονόμοι, πέντε μὲν εἰς τὸν Πειραιᾶ, πέντε δὲ εἰς τὴν πόλιν (τῶν Ἀθηνῶν)· καὶ οὗτοι ἔχουν τὴν ἐπίβλεψιν τῶν μέτρων καὶ τῶν σταθμῶν, ἵνα οἱ πωληταὶ μεταχειρίζωνται αὐτὰ δικαίως (1)

Κατὰ τὴν ὡς ἀνωτέρω πληροφορίαν τοῦ Ἀριστοτέλους οἱ μετρονόμοι εἶχον τὴν ἀστυνομικὴν μέριμναν νὰ ἐλέγχουν ὅλα τὰ ἐν χρήσει μέτρα καὶ νὰ ἐπιτηροῦν τὴν ἀκριβῆ καὶ κανονικὴν μέτρησιν τῶν πωλουμένων, διὰ νὰ μὴ δοθῇ μὲ μείωσιν τὸ ἀγορασθὲν εἶδος καὶ ἀδικηθῇ οὕτως ὁ ἀγοραστής. Προσέτι οἱ μετρονόμοι ἐξήταζον ἂν ἡ πλάστιγξ ἦτο ἐν τάξει καὶ ἂν ἐλειτούργει κανονικῶς, ὡς καὶ τὸ βάρος τῶν σταθμῶν (=τῶν δραμίων), τὰ ὁποῖα ἐτίθεντο εἰς αὐτήν, καὶ τὴν ζύγισιν τῶν πωλουμένων διὰ νὰ μὴ γίνῃ αὕτη λιποβαρῶς πρὸς ἀδικίαν τοῦ ἀγοραστοῦ.

Ὁ Ἀριστοτέλης γράφων τὰς πληροφορίας ταύτας περὶ τῶν ἀστυνομικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ πολλαπλῶν φροντίδων, εἶχεν ὑπ' ὄψει του καὶ ὅσας σχετικὰς ἔγραψε καὶ ἐδίδαξεν ὁ μέγας διδάσκαλος του, ὁ Πλάτων, ὡς θὰ ἴδωμεν ἐν τοῖς ἑπομένοις.

(Συνεχίζεται)

(1) Τὰ μέτρα κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ἦσαν παρόμοια πρὸς τὰ σημερινά, ἤτοι ἄλλα μὲν ἦσαν ὄργανα, διὰ τῶν ὁποίων εὑρίσκοντο αἱ διαστάσεις τῶν πωλουμένων πραγμάτων, ἄλλα δὲ ἦσαν δοχεῖα ὡρισμένης χωρητικότητος πρὸς καθορισμὸν τῆς ποσότητος τῶν ἐν αὐτοῖς ἐμβαλλομένων στερεῶν ἢ ὑγρῶν εἰδῶν πρὸς πώλησιν.

Σταθμὰ ἐλέγοντο τεμάχια μετάλλου ὡρισμένου βάρους, τιθέμενα ἐπὶ τῆς πλάστιγγος διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ βάρους τῶν ζυγιζομένων πρὸς πώλησιν ἀντικειμένων.

Ὁ δραματικὸς Σοφοκλῆς γράφει τὴν ἑξῆς σχετικὴν φράσιν: «**ἐφεῦρε σταθμῶν ἀριθμῶν καὶ μέτρων εὑρήματα**». (Σοφ. fragm 379).

«ΜΟΥ ΕΚΑΜΕ ΤΗΝ ΚΗΔΕΙΑ — ΕΙΜΑΙ ΠΕΘΑΜΕΝΟΣ»

— ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΣ ΑΝΕΥΡΕΣΕΩΣ ΕΞΑΦΑΝΙΣΘΕΝΤΟΣ —

Ὑπὸ EDWARD DEBLASIO
κατὰ μετάφραση ἐκ τοῦ Ἀμερικανικοῦ
ὑπὸ τοῦ κ. Κ. ΓΙΑΝΝΟΥΛΗ, Ὑπαστ. Α'

Ζέρσεϋ Σίτυ—11 Φεβρουαρίου 1955.

—Ὁ Τζίμμυ Ντάβεϊ πετοῦσε τὶς λέξεις στὴ σύζυγό του σὰν βέλη, χαμογελῶντας κάθε φορὰ ποὺ ἐκείνη ὑποχωροῦσε. Ὅταν ἡ βολὴ πέτυχε τὸ στόχο, ἅρπαξε τὸ καπέλλο του καὶ τὸ σακάκι, μουρμούρισε κάτι καὶ ἔκλεισε ἀπότομα τὴν πόρτα πίσω του.

—Ἡ σύζυγός του ἦταν ἀπαρηγόρητη. Εἶχε προγραμματίσει ἕνα τόσο ὡραῖο γεῦμα, ἕνα τόσο εὐχάριστο ἀπόγευμα,—καὶ νὰ τώρα, αὐτό.

—«Περίμενε», σκεφτόνταν ἐκείνη τὴ νύχτα τῆς 22 Μαρτίου 1947, «περίμενε καὶ θὰ ἐπιστρέψῃ». Ἀλλὰ ὁ Τζίμμυ Ντάβεϊ ποτὲ δὲν ἐπέστρεψε. Ἡ σύζυγός του περίμενε ὅλη τὴν νύχτα καὶ μιὰ βδομάδα ἀκόμη καὶ τελικὰ πῆγε στὴν Ἀστυνομία. «Μ' ἐγκατέλειψε», ἀνέφερε. «Εἴχαμε κάποιο καυγαδάκι κάποια βραδυά, βγῆκε ἔξω καὶ μ' ἐγκατέλειψε».

—Ὁ Ἀξιωματικὸς ὑπηρεσίας ζήτησε ἀπὸ τὴν κυρία νὰ τοῦ κάμῃ μία πλήρη περιγραφὴ τοῦ συζύγου της.

—«Σαράντα δυὸ ἐτῶν, τοῦ εἶπε ἐκείνη, καὶ πέντε πόδια ἀνάστημα, βάρος 180 λίτρες. Εἶχε γαλανὰ μάτια, γκρίζα μαλλιά, ἦταν βραδυκίνητος καὶ εἶχε δυὸ μικρὲς οὐλὲς—μιὰ στὴ μύτη καὶ μιὰ πάνω ἀπ' τὸ μάτι. Δυὸ δόντια τοῦ ἔλλειπαν».

—«Παιδιά;» ρώτησε κατόπιν ὁ Ἀξιωματικός.

—Ἐκείνη συγκατένευσε. «Ἕνα ἀγόρι», εἶπε.

—Θὰ προσπαθήσωμε νὰ βροῦμε τὸ σύζυγό σας κυρία Ντάβεϊ, ἐδήλωσε ὁ Ὑπαστυνόμος.

—Δύο μῆνες ἀργότερα, τὸ βράδυ τῆς 21 Μαΐου, ἡ κυρία αὐτὴ ὡδηγεῖτο σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς πολὺ μεγάλες καὶ ψυχρὲς αἴθουσες τοῦ νεκροτομείου τῆς πόλεως. Εἶχε πάρει ἕνα τηλεφώνημα ἐνωρίτερα ἀπὸ ἕνα ντέτεκτιβ, ὁ ὁποῖος τῆς ἔλεγε ὅτι ἕνας ἄνδρας ποὺ ἀνταπεκρίνετο στὴν περιγραφὴ τοῦ συζύγου της, εἶχε ἁλιευθῆ στὸν ποταμὸ Χοῦνδσον, κάτω ἀπὸ τὴν 11η ἀποβάθρα, τὸ προηγούμενο πρωΐ. «Βέβαια», εἶπε ὁ ντέτεκτιβ μὲ ὅση μποροῦσε κατανόηση, «αὐτὸς εἶναι μᾶλλον 60 καὶ ὄχι 42, καὶ πιθανὸν νὰ μὴν εἶναι ὁ σύζυγός σας».

—Ἡ κυρία Ντάβεϊ πλησίασε σὲ μιὰ πλᾶκα ποὺ εὑρίσκετο στὸ μέσο τῆς αἰθούσης. Εἶδε τὸ πτῶμα καὶ ὀπισθοχώρησε. Εἶχε παραμείνει μέσα στὲ νερὸ μερικὲς μέρες καὶ εἶχαν ἐξαφανισθῆ τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου.

—Ὁ ἄνθρωπος στὸν ὁποῖο ἀνῆκε ὁ νεκρός, ἦταν ἀναστήματος περίπου πέντε ποδῶν καὶ ὀκτὼ ἰντσῶν, ἐζύγιζε περίπου 180 λίτρες, καὶ ὑπῆρχαν τὰ σημάδια μικρῶν οὐλῶν, ποὺ μόλις διεκρίνοντο πάνω στὰ φουσκωμένα ἀπ' τὸ νερὸ χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου του, δηλ. στὴ μύτη καὶ τὸ μέτωπο.

«—Εἶναι ὁ Τζίμμυ σας;», ρώτησε ὁ ντέτεκτιβ.

—Ἐκείνη ἔστρεψε μακρυὰ τὸ πρόσωπό της. «Αὐτὸς εἶναι», εἶπε. «Εἶναι ὁ σύζυγός μου».

—Τὸ ἴδιο βράδυ στὸ νεκροτομεῖο, ἕνας ἄλλος ντέτεκτιβ συνέτασσε ἀναφορὰ γιὰ τὸ θάνατο τοῦ Τζέϊμς Φράνσις Ντάβεϊ.

—Ἔγραφε σ' ἕνα σημεῖο :

—«Ἡλικία : 42...

—«'Εθνικότης : 'Ιρλανδία...

—«'Ενδυμασία ἦν ἔφερε ὅταν εὑρέθη : Καφὲ σκωτσέζικο κοντὸ παντελόνι (σπόρ)...

—«Χρήματα εὑρεθέντα ἐπ' αὐτοῦ : 'Ογδοήκοντα ἕνα σέντς...

—«Κατάστασις ὀδόντων: καλή· δύο ὀδόντες χρυσοῖ εἰς τὴν ἄνω σιαγῶνα».

—'Εδίδετο ἐπὶ πλέον ἡ πληροφορία ὅτι ἦταν ἀδύνατη ἡ λῆψις δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων, λόγῳ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ νεροῦ στὴν ἐπιδερμίδα.

—Αὐτὴ τὴ νύχτα σ' ἕνα γραφεῖο κηδειῶν, ὄχι μακρυὰ ἀπὸ τὸ διαμέρισμά της, ἡ Γερτρούδη Ντάβεϊ ἔκαμε ὅλες τὶς προετοιμασίες γιὰ τὴν κηδεία τοῦ συζύγου της.

—Γιὰ λίγα χρόνια, ἡ κυρία Ντάβεϊ καὶ τὸ παιδί της, ζοῦσαν μὲ βοηθήματα ἀπὸ μικροποσὰ ποὺ ἐλάμβανε κάθε μῆνα ἀπὸ κάποιο Ἵδρυμα κοινωνικῆς προνοίας, καὶ μὲ τὰ 1000 δολλάρια ποὺ ἔλαβε γιὰ τὸ σύζυγό της ἀπὸ τὴν 'Ασφαλιστικὴ 'Εταιρεία.

—'Αλλὰ τὸ 1950, τὰ 1000 δολλάρια ἐξηνεμίσθησαν καὶ τὰ βοηθήματα ἔπαυσαν νὰ ἔρχωνται καὶ ἡ κυρία Ντάβεϊ ἀπηυθύνθη στὸ Ι.Κ.Α. τοῦ Ζέρσεϋ Σίτυ.

Εἶναι χήρα, εἶπε στὸν ὑπάλληλο τοῦ ἐκεῖ 'Υποκαταστήματος, καὶ ὁ σύζυγός της εἶχε ἐργασθῆ καὶ ἐκπληρώσει τὰς ὑποχρεώσεις του στὶς κοινωνικὲς ἀσφαλίσεις, καὶ ἤθελε νὰ πληροφορηθῆ ἂν ἔχῃ δικαίωμα βοηθήματος.

***

—'Ο ὑπάλληλος τῆς ἀπήντησε καταφατικὰ καὶ μάλιστα θὰ ἀνελάμβανε ἀμέσως νὰ μελετήσῃ τὴν ὑπόθεσι.

—Τὴν ἐκάλεσε νὰ ἐπανέλθῃ μετὰ ἀπὸ μιὰ ἑβδομάδα.

—Μπόρεσε νὰ μαντεύσῃ, ἀπὸ τὸν τρόπο ποὺ ἐκεῖνος ἀνεφώνησε—κρῖμα—πὼς κάτι δυσάρεστο ὑπῆρχε στὴ μέση.

—«Τί συμβαίνει;», ρώτησε ἐκείνη. «'Υπάρχει τίποτε τὸ ἀνησυχαστικὸ γιὰ τὴ λῆψι τῶν χρημάτων;»

—«Κυρία Ντάβεϊ» εἶπεν ὁ ὑπάλληλος, «δὲν εἶσθε χήρα».

Σιωπὴ ἐπεκράτησε στὴν ἄλλη ἄκρη τοῦ τηλεφωνικοῦ σύρματος. 'Η γυναῖκα τάχασε κυριολεκτικά, καὶ ὕστερα ἀπὸ λίγο ποὺ συνῆλθε εἶπε στὸν ὑπάλληλο πὼς τὸ καλύτερο ποὺ εἶχε νὰ κάνῃ ἦταν νὰ δώσῃ μιὰ κάποια ἐξήγηση.

—«'Ο σύζυγός σας», εἶπε ὁ ὑπάλληλος, «εἶναι, σύμφωνα μὲ τὶς ἐκθέσεις μας, στὴν Οὐασιγκτῶνα καὶ ἐργάζεται ἀκόμα. Τὶς κρατήσεις του γιὰ τὶς Κοινωνικὲς 'Ασφαλίσεις τὶς ἔχει καταβάλει κανονικὰ μέχρι σήμερα».

—'Η κυρία Ντάβεϊ ἀπάντησε πὼς δὲν ἦταν δυνατὸ νὰ συμβαίνῃ αὐτό. 'Ο σύζυγός της ἦταν πεθαμένος. 'Εκηδεύθη κανονικὰ καὶ σύμφωνα μὲ τοὺς κανόνες τῆς 'Εκκλησίας. Ἦταν ἀδύνατο ἑπομένως νὰ πληρώνῃ ὁποιαδήποτε κοινωνικὴ ἀσφάλιση.

—«Ἂν ἐργάζεται καὶ πληρώνῃ», πρόσθεσε, «πέστε μου ποῦ βρίσκεται;».

—'Ο ὑπάλληλος τῆς εἶπε πὼς ἀποτελεῖ παράβαση τοῦ ἄρθρου 1106 τοῦ Νόμου περὶ Κοινωνικῶν 'Ασφαλίσεων, ἂν δώσῃ ἔξω μιὰ τέτοια πληροφορία.

—Σ' αὐτὴ τὴν περίπτωση, ἡ κυρία θὰ ἀπηυθύνετο στὴν 'Αστυνομία νὰ τὸ ἐξακριβώσῃ

—«Κανεὶς δὲ μπορεῖ νὰ δῇ τὰς ἐκθέσεις μας», τῆς εἶπε ὁ ὑπάλληλος. «Οὔτε καὶ ἡ 'Αστυνομία».

—Τὸ ἴδιο ἀπόγευμα ἀπηυθύνθη στὴ Διεύθυνση τῆς 'Αστυνομίας ὅπου τῆς εἶπαν πὼς ὁ ὑπάλληλος εἶχε δίκῃο, πὼς κανένας οὔτε ἀκόμη καὶ ἡ 'Αστυνομία δὲν μπορεῖ νὰ πιέσῃ τοὺς ὑπαλλήλους τῶν Κοινωνικῶν 'Ασφαλίσεων νὰ δώσουν μία διεύθυνση κατοικίας.

—'Εκείνη ἀμυνομένη ἔλεγε ὅτι εἶχε ἀνάγκη χρημάτων. Αὐτὴ ἡ διεκδίκηση

τῶν συμφερόντων της ἐξακολούθησε νὰ βασανίζῃ τὴν Διεύθυνση τοῦ Ζέρσεϋ γιὰ τριάμισυ χρόνια ἀκόμη.

—Καὶ τέλος τὸν Ἰούλιο τοῦ 1954, ὁ Εἰσαγγελεὺς τῆς πόλεως ἐκάλεσε ἕνα ἀπὸ τοὺς σπουδαιοτέρους ἄνδρας του, πολὺ εὔθυμο, τὸν κοκκινομάλλη ντέτεκτιβ Τόμας Ζ. Χέρλιχυ, πρώην προϊστάμενο τοῦ Τμήματος Λεσχῶν τῆς ἐκεῖ Ὑποδιευθύνσεως Ἀσφαλείας, νὰ ἐξετάσῃ τὴν περίπτωση καὶ νὰ ἀποφανθῇ ποιὸς ἔχει δίκηο. Νὰ ἐξακριβώσῃ δὲ ὁριστικὰ ἂν ὁ Ντάβεϊ εἶχε πεθάνει—ἢ ἂν ζοῦσε, ὁπότε νὰ τὸν ἀνεύρῃ.

Ὁ Χέρλιχυ, τὴν πρώτη μέρα ἐξήτασε τὴν κυρία Ντάβεϊ. «Ἔχετε τὴν γνώμη ὅτι πέθανε;», τὴ ρώτησε.

«Μάλιστα», ἀπάντησε ἐκείνη. Ἡ ἴδια προσωπικῶς εἶχε βεβαιωθῇ ὅτι ἦταν νεκρός. Εἶδε νὰ γίνεται ἡ ταφή του καὶ γιὰ ἑφτὰ χρόνια τώρα δὲν ἄκουσε τίποτε γι' αὐτόν. Ἑπομένως τὸν θεωροῦσε πεθαμένο.

—Ὁ Χέρλιχυ τῆς εἶπε πὼς εἶχε τὶς ἀμφιβολίες του. Διέθεσε ὁλόκληρο τὸ πρωΐ, ἐξετάζοντας ὅλα τὰ στοιχεῖα τῆς ὑποθέσεως. Τὸν ἐξέπληξαν τρία σημεῖα, ποὺ ἔμειναν χωρὶς ἐξήγηση—τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ ἄνθρωπος, ποὺ τὸ πτῶμα του βρέθηκε στὸ ποτάμι, σύμφωνα μὲ τὴν περιγραφὴ ἦταν 60 ἐτῶν περίπου, ἐνῷ ὁ Τζίμμυ Ντάβεϊ ἦταν μόνο 42 τὴν ἐποχὴ τῆς ἐξαφανίσεώς του, τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ νεκρὸς φοροῦσε ἕνα μᾶλλον ἀκριβὸ παντελόνι κοντὸ—σπόρ, τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ἀρχικὴ ἀναφορὰ περὶ τοῦ θανάτου του μιλοῦσε γιὰ δυὸ χρυσᾶ δόντια, ἐνῷ ἡ χήρα στὴν ἀρχική της ἀναφορὰ δὲν ἐμνημόνευε τίποτε ἄλλο γιὰ τὰ δόντια, ἐκτὸς ὅτι τοῦ συζύγου της ἔλλειπαν δύο.

—Γιὰ τὴν ἐνδυμασία ὁ Χέρλιχυ εἶπε. «Ἡ γενικὴ ἐμφάνιση ἑνὸς ἀνθρώπου δὲν ἐπηρεάζεται τόσο, ὥστε αὐτὸς νὰ φαίνεται 20 χρόνια μεγαλύτερος ἐπειδὴ ἔμεινε λίγες μέρες μέσα στὸ νερό, κυρία Ντάβεϊ». Τέλος ὁ Χέρλιχυ τῆς εἶπε: «Ἐξακολουθεῖτε νὰ σκέπτεσθε τὸ θάνατο τοῦ συζύγου σας;»

—«Ἐξακολουθῶ», ἀπάντησε ἡ Γερτρούδη Ντάβεϊ. «Τοῦ ἔκαμα τὴν κηδεία».

—Ὁ Χέρλιχυ σήκωσε μὲ ἀπορία τοὺς ὤμους του. Ἐγνώριζε πὼς οἱ θεωρίες του δὲν κλονίζονται εὔκολα, ἀλλὰ ἐγνώριζε ἐπίσης καὶ τὰ ἀδύνατα σημεῖα, καθὼς καὶ τὸ ὅτι ἡ ἀνεύρεση τοῦ Τζίμμυ Ντάβεϊ πεθαμένου ἢ ζωντανοῦ, δὲν ἐπρόκειτο νὰ εἶναι εὔκολη ἀπ' ἐδῶ κι' ἐμπρός.

—«Ἔχετε καμμιὰ φωτογραφία τοῦ συζύγου σας;» ρώτησε.

—«Ὄχι», ἀπάντησε ἡ κυρία.

—«Μπορεῖτε νὰ μοῦ πῆτε τὴ γνώμη σας, σὲ τί εἴδους ἐργασία νὰ ἀσχολῆται τώρα;»

—«Τώρα;», εἶπε μὲ ἔκπληξη.

—«Ἂν ζῇ, ἐννοῶ», πρόσθεσε ὁ Χέρλιχυ.

***

—Ἡ κυρία τοῦ εἶπε πὼς ὁ σύζυγός της εἶχε ἐργασθῇ ὡς μάγειρος, σερβιτόρος καὶ τώρα στὸν πόλεμο ἐργάτης σὲ ναυπηγεῖο. Τοῦ ἔδωσε δὲ τὸ ὄνομα ἑνὸς ναυπηγείου, ποὺ βρίσκεται ὄχι μακρυὰ ἀπὸ τὸ Ζέρσεϋ Σίτυ.

—Ὁ Χέρλιχυ, ἦλθε σὲ ἐπαφὴ μὲ τὸν προσωπάρχη τοῦ ναυπηγείου. Ναί, εἶχε ἀκούσει, κάποιος Τζαίημς Φράνσις Ντάβεϊ εἶχε ἐργασθῇ ἐκεῖ στὸ παρελθὸν κατὰ τὸν πόλεμο, ἀλλὰ μόνο γιὰ λίγες μέρες. Ἔδωσε στὸν Χέρλιχυ τὸ ὄνομα ἑνὸς ἄλλου ναυπηγείου ἐκεῖ κοντά.

—«Ἀπευθυνθῆτε ἐκεῖ», εἶπε ὁ προσωπάρχης. Μερικοὶ ἐργάζοντο ἐκεῖ λίγες μέρες καὶ εὕρισκαν καλλίτερα νὰ ἐργάζωνται μακρυὰ ἀπὸ δῶ καὶ σὲ μερικοὺς ἀπὸ τοὺς ἐδῶ νεοφερμένους ἄρεσε νὰ ἐργάζωνται στὸ ἴδιο «κλειδί».

—Ὁ Χέρλιχυ κατέφυγε στὸ δεύτερο ναυπηγεῖο. Ὁ ἐκεῖ προσωπάρχης τοῦ

εἶπε ὅτι κάποιος Τζαίημς Φράνσις Ντάβεϊ εἶχεν ἐργασθῆ ἐκεῖ, στὸ τέλος τοῦ πολέμου.

—«Μήπως σᾶς ἄφησε κανένα πιστοποιητικὸ μὲ φωτογραφίες του;», ρώτησε ὁ Χέρλιχυ.

—«Σ' ἐμᾶς ὄχι», τοῦ εἶπαν. «'Αλλὰ ἡ Κυβέρνηση ἐζήτησε ἀπὸ ὅλους, ποὺ ἐργάζονταν σὲ ἐργασίες σχετικὲς μὲ πλοῖα, νὰ ἐφοδιασθοῦν μὲ πιστοποιητικά. 'Η 'Ακτοφυλακὴ φρόντισε γι' αὐτά. Γιατὶ δὲν ἀπευθύνεσθε ἐκεῖ;»

—'Ο Χέρλιχυ ἀπηυθύνθη στὴν 'Ακτοφυλακή. Καὶ μετὰ ἀπὸ τρεῖς ἡμέρες ἐλάμβανε τὴν ἀπάντηση τοῦ F. B. I. καὶ τῆς 'Ακτοφυλακῆς ἀπὸ κοινοῦ, γιὰ τὸν Τζίμμυ Ντάβεϊ. Στὴν ἔκθεση αὐτὴ εἶχε προσαρτηθῆ καὶ τὸ δελτίο ταυτότητος τοῦ Ντάβεϊ, τὸ ὁποῖο εἶχεν ἐκδοθῆ μὲ πλήρη τὰ στοιχεῖα του, δακτυλικὸ ἀποτύπωμα καὶ φωτογραφία. Στὴ φωτογραφία του ὁ Ντάβεϊ ἐφαίνετο ἕνας ξανθὸς ἄνδρας, μὲ ψηλὸ μέτωπο, ὑπερβολικὰ φωτεινὰ μάτια, καὶ μὲ φουσκωμένη τὴν ἀριστερὴ παρειὰ σὰν νὰ ὑπέφερε ἀπὸ σοβαρὸ πονόδοντο.

—'Εφωδιασμένος μὲ τὴ φωτογραφία, ὁ Χέρλιχυ κατηνάλωσε τὶς ἑπόμενες λίγες ἑβδομάδες στὴν ἀνάκριση δωδεκάδων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, ποὺ εἶχαν ἐργασθῆ στὸ ναυπηγεῖο, τότε ποὺ καὶ ὁ Ντάβεϊ εἰργάζετο, ρωτώντας τους ἂν ἀνεγνώριζαν τὸ ὄνομα τοῦ καταζητουμένου ἢ τὴ φωτογραφία του ἢ καὶ τὰ δυό, ἂν τοῦ εἶχαν μιλήσει ποτέ, ἂν εἶχαν τυχὸν καμμιὰ ἐπαφὴ μαζύ του μετὰ τὴν ἀναχώρησή του ἀπὸ τὸ ναυπηγεῖο.

Βρῆκαν κάποιον ποὺ ἔλεγε πὼς ἔβλεπε συχνὰ τὸν Ντάβεϊ σὲ κάτι ταβέρνες τῆς πόλεως, καθ' ὅλο τὸ 1946 καὶ στὶς ἀρχὲς τοῦ 1947.

—«Μίλησες ποτὲ μαζί του;» τὸν ρώτησε ὁ Χέρλιχυ.

—«Βέβαια», εἶπε ἐκεῖνος. «Εἶχα μαζύ του μιὰ πολύωρη συζήτησή, κάποιο βράδυ. Καλὸ κουμάσι. Κατ' ἀρχὴν ἥσυχος, ἀλλὰ καλὸ κουμάσι».

—Μετὰ ἀπὸ ἐπίμονο ἐρωτηματολόγιο μιᾶς ὥρας, ὁ Χέρλιχυ πέτυχε μιὰ καλὴ βολή.

—«Μάλιστα», τοῦ ἀπάντησε. 'Ο Ντάβεϊ ἔλεγε κάτι σὰν ὅτι ἐπιζητοῦσε ἐργασία ἔξω ἀπὸ τὸ Ζέρσεϋ. Φαίνεται νὰ ἦταν μάγειρας κάποτε καὶ ἀγαποῦσε τὸ θόρυβο. Μοῦ εἶπε πὼς ἐσκόπευε νὰ ζητήσῃ ἐργασία σὲ κάποιο Νοσοκομεῖο τῆς Ν. Υόρκης. Μεγάλο Νοσοκομεῖο, μεγάλη κουζίνα, μοῦ λέει. Πολὺ μεγάλος μισθός, ἐπίσης».

—«Θυμᾶσαι ποιὸ Νοσοκομεῖο;» ρώτησε ὁ Χέρλιχυ.

—«"Οχι καλά», εἶπε ἀφοῦ σκέφθηκε. «"Ελεγε νομίζω, ὅτι βρίσκεται πέρα στὸ Στέϊτεν "Αϊλαντ. Νὰ ἔχετε ὅμως ὑπ' ὄψει σας, πὼς αὐτὸ δὲν εἶναι βέβαιο. Νομίζω πὼς εἶπε Στέϊτεν "Αϊλαντ».

—'Ο Χέρλιχυ στάθηκε τυχερὸς μὲ τὸ πρῶτο Νοσοκομεῖο τοῦ Στέϊτεν "Αϊλαντ ὅπου ἔσπευσε, ἕνα φυματιολογικὸ ἵδρυμα μὲ τὴν ἐπωνυμία Σήϊβιου Χόσπιταλ. 'Εκεῖ μίλησε στὸν ἐφημερεύοντα γιατρό, ποὺ τὸν παρουσίασε στὴν προϊσταμένη διαίτης τῶν ἀσθενῶν τοῦ Νοσοκομείου. 'Ο Χέρλιχυ τῆς ἐπέδειξε τὸ δελτίον τῆς 'Ακτοφυλακῆς καὶ τὴ φωτογραφία τοῦ Ντάβεϊ. «Μήπως ἐργάστηκε ποτὲ σὲ σᾶς αὐτὸ τὸ πρόσωπο;» Ρώτησε.

—'Η γυναῖκα συγκατένευσε. «Ναὶ » εἶπε, μὲ κάποια ἐπιφύλαξη. 'Εκύτταξε τὸ ὄνομα στὴν κάρτα, «Τζαΐμς Ντάβεϊ» εἶπε καὶ ἀμέσως πρόσθεσε «ναὶ μοιάζει τοῦ Τζίμμυ Ντάβεϊ».

—«Εἶσθε βεβαία;», ρώτησε ὁ Χέρλιχυ.

—«Τοῦ μοιάζει», εἶπε ἡ προϊσταμένη, καὶ ἐξακολούθησε νὰ λέῃ ὅτι ὁ Ντάβεϊ εἶχεν ἐργασθῆ στὴν κουζίνα της ἀπὸ τὸν 'Απρίλιο τοῦ 1948, μέχρι τὸν 'Ιανουάριο 1953. Κοιμόταν μέσα στὸ Νοσοκομεῖο. Υπῆρξε ἕνας καλός, ἥσυχος ὑπάλληλος.

Ἐφαίνετο νὰ χαίρεται τὴ δουλειά του—ὁπότε μιὰ μέρα τοῦ Ἰανουαρίου ξαφνικά, μάζεψε τὰ πράγματά του κι' ἔφυγε.

—«Δὲν ἀκούσατε τίποτε γι' αὐτὸν ἀπὸ τότε;» ρώτησε ὁ Χέρλιχυ.

—«Ὄχι» ἀπάντησε.

—Ὅταν ὁ Χέρλιχυ ὑπέβαλε τὴν ἡμερησία ἀναφορά του στὴν Ἀστυνομικὴ Δ/νση ἐπὶ τῶν ἐνεργειῶν του, ἔλαβε τὴν μονότονη καὶ ἐνοχλητικὴ διαταγή. «Καλῶς ἤδη. Ὅ,τι ἀπομένει εἶναι νὰ τὸν προσαγάγετε».

—«Θὰ συμμορφωθῶ» εἶπε. «Θὰ προσαγάγω, ἐπὶ τέλους, κάποιον—τὸν Τζίμμυ Ντάβεϊ ἢ ἐκεῖνον ποὺ τοῦ μοιάζει καὶ ποὺ ποζάρει στὴ φωτογραφία».

—Τὴν ἑπομένη—μέσα Αὐγούστου ἤδη—ὁ Χέρλιχυ ἦλθε σ' ἐπαφὴ μὲ τὴν Ἀστυνομία τῆς Νέας Ὑόρκης καὶ εἰδικώτερα μὲ τὸ γραφεῖο ἐξαφανισθέντων προσώπων.

—Ἀπὸ κεῖ ἕνας ντέτεκτιβ τοῦ ἀνέφερεν ὅτι εἶχεν ἀρχίσει ἀναζητήσεις γιὰ τὸ πρόσωπο αὐτό, διὰ μέσου τῶν Γραφείων ἰδιωτικῶν ντέτεκτιβ ὁλοκλήρου τῆς πόλεως. Ὑπάρχουν ἑκατοντάδες ἀπ' αὐτὰ στὴ Νέα Ὑόρκη, ἐξήγησε ὁ ντέτεκτιβ.

«Ἔχετε νὰ τοὺς πάρετε ἕναν-ἕνα χωριστά, νὰ τοὺς δείξετε τὴ φωτογραφία, νὰ περιμένετε τὴν καταφατικὴ ἢ ἀρνητικὴ κίνησι τῆς κεφαλῆς. Ἔτσι θὰ ἀνακαλύψετε αὐτὸν ποὺ ζητᾶτε κάποια μέρα—κάποτε».

—«Ὁ Χέρλιχυ ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἡμέρα διέθετε ὅλες τὶς ὧρες του καὶ τὶς ἐκτὸς ὑπηρεσίας ἀκόμη, στὸ νὰ μεταβαίνῃ στὴ Νέα Ὑόρκη, νὰ πηγαίνῃ ἀπὸ γραφεῖο σὲ γραφεῖο, νὰ ἐπιδεικνύῃ τὴ φωτογραφία τοῦ Τζίμμυ Ντάβεϊ καὶ νὰ περιμένῃ ἐκεῖνον ποὺ θὰ ἀναγνώριζε τὸ καταζητούμενο πρόσωπο.

—Αὐτὸ ἐκράτησε περισσότερο ἀπὸ τὶς προβλέψεις του. Ὁ Αὔγουστος πέρασε γρήγορα, καὶ ὁ Σεπτέμβριος καὶ ὁ Ὀκτώβριος καὶ ὁ Νοέμβριος.

—Οἱ γιορτὲς τῶν Χριστουγέννων ἐμείωσαν σημαντικὰ τὴν πρόοδο τῶν ἐργασιῶν καὶ τὸ 1955 ποὺ ἔφθασε, ὁ Χέρλιχυ συνήθισε πιὰ στὴν ἀρνητικὴ κίνηση τῆς κεφαλῆς καὶ στὴν ἀπάντηση—ποτὲ δὲν τὸν ἔχω δῆ.

—Ἔκπληξη προκάλεσε, τὸ Σάββατο 22 Ἰανουαρίου, ὅταν ἕνας ἰδιωτικὸς ἀστυνομικὸς κυττάζοντας τὴν ταυτότητα καὶ τὴ φωτογραφία, εἶπε. «Μάλιστα κύριε Χέρλιχυ, γνωρίζω αὐτὸ τὸ πρόσωπο. Τοῦ βρῆκα ἐργασία πρὸ διμήνου».

«Θαυμάσια» σκέφτηκε ὁ Χέρλιχυ. Ἴσως στὸ Μπρίσμπεϊν, στὴν Αὐστραλία. «Ποῦ;», ρώτησε.

***

—«Πέρα στὸ ξενοδοχεῖο Ἄστορ» εἶπε ὁ πράκτωρ. «Στὸ Τάϊμς Σκουαίαρ. Πρόκειται γιὰ μιὰ θέση σερβιτόρου μπάρ. Ἄκουσα ὅτι τὰ πέρασε θαυμάσια».

—«Ξενοδοχεῖο Ἄστορ», ἐψέλλισε ὁ Χέρλιχυ.

—«Τάϊμς Σκουαίαρ», ἐπανέλαβε ὁ πράκτωρ.

—Μετὰ 15′ τῆς ὥρας ὁ Χέρλιχυ ἔφθανε στὸ ξενοδοχεῖο. Ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι τοῦ ξενοδοχείου, ἦσαν σοβαρὰ ἀπησχολημένοι σὲ μιὰ συνεργασία. Ὅλοι τους ἐκύτταζαν τὴν φωτογραφία καὶ ἔλεγαν πὼς κατὰ τὴ γνώμη τους ἐπρόκειτο γιὰ τὸ ἴδιο πρόσωπο. «Ἀσφαλῶς», εἶπε κάποια κυρία, «αὐτὰ τὰ χαρακτηριστικὰ μοιάζουν μ' ἐκεῖνα τῆς φωτογραφίας τοῦ διαβατηρίου. Ποτὲ δὲν μπορεῖς μὲ πεποίθηση νὰ πῇς ἂν αὐτὴ ἀνήκει σὲ κάποιον ποὺ διέκρινες μέσα σὲ μιὰ δωδεκάδα ἀνθρώπων, τοὺς ὁποίους εἶδες σήμερα στὸ δρόμο».

—Στὶς ἀρχὲς ποὺ ὁ ντέτεκτιβ Χέρλιχυ ἀνέλαβε τὴν ὑπόθεση αὐτὴ εἶχε μερικοὺς ἐνδοιασμούς, ἂν τὸ ἀναζητούμενο ἄτομο εἶναι ὁριστικὰ ὁ σύζυγος τῆς κυρίας Γερτρούδης Ντάβεϊ. Ἴσως νὰ εἶναι ἕνας ἄλλος, ἐφοβεῖτο, κάποιος ποὺ ἐβούτηξε τὸ πορτοφόλι τοῦ Ντάβεϊ καὶ τοῦ μοιάζει κάπως καὶ γιὰ ἕνα ἄγνωστο λόγο θέλει νὰ οἰκειοποιηθῇ τὴν ταυτότητα τοῦ «πεθαμένου».

—«Εἶναι τώρα ἐδῶ, στὸ ξενοδοχεῖο;» ρώτησε ὁ Χέρλιχυ.

—«Πρέπει νὰ βρίσκεται ἐδῶ στὶς 5.30′», τοῦ εἶπαν.

—«Ὁ Χέρλιχυ κύτταξε τὸ ρολόϊ του. Ἤθελε 45 λεπτὰ ἀκόμη. Ἐμειδίασε καὶ κάθησε· ἄναψε τσιγάρο καὶ περίμενε.

—Στὶς 5.20′ ἕνας ἀπὸ τὸ προσωπικὸ τοῦ «Ἄστορ» εἶπε πὼς εἶχε μιὰ καλὴ ἰδέα, ὅτι δηλ. δὲν θὰ ἦταν ἄσχημο νὰ περιμένουν στὴν εἴσοδο ὑπηρεσίας.

—Ὁ ντέτεκτιβ Χέρλιχυ περιγράφει ὡς ἑξῆς τὰ μετέπειτα συμβάντα! «Κατεβήκαμε κάτω νὰ περιμένουμε. Θὰ πρέπει νὰ περιμέναμε πέντε ἢ ἕξ λεπτὰ τῆς ὥρας καὶ μιὰ δωδεκάδα, ἢ περίπου τόσοι ἄνθρωποι, πέρασαν μέσα στὸ ξενοδοχεῖο γιὰ τὶς δουλειές τους. Ὅπότε—εἶχα συμβουλευθῆ τὸ ρολόϊ μου ἕνα λεπτὸ πρὶν νομίζω καὶ ἦταν 5.27′—ὁ ξενοδοχοϋπάλληλος ποὺ εἶχα μαζύ, μὲ σκούντηξε καὶ κατάλαβα πὼς αὐτὸ ἦταν τὸ σύνθημα. Εἶδα στὴν ἀνοιγμένη πόρτα νὰ εἰσέρχεται ἕνας ἄνδρας. Εἶχε πέντε πόδια ὕψος καὶ βάρος περίπου 180 λίτρες. Εἶχε ἀραιὰ γκρίζα μαλλιὰ καὶ γαλανὰ μάτια. Τὸ ἀριστερό του μάγουλο ἦταν πρησμένο. Τοῦ ἔρριξα μιὰ ματιὰ ἐρευνητικὴ καὶ δὲν μοῦ ἀπέμεινε καμμιὰ ἀμφιβολία πλέον. Αὐτὸς ἦταν, ὁ Τζίμμυ Ντάβεϊ.

—«Ἐβάδισα κατ' ἐπάνω του. «Ὁ Τζαΐϊμς Νράβεϊ;» ἐρώτησα. Ἐκεῖνος ἀπάντησε ναί, αὐτὸς ἦταν. Τοῦ εἶπα ποιὸς εἶμαι. Ἄρχισε νὰ νευριάζῃ. Τοῦ εἶπα πὼς θἄταν καλύτερα νὰ πᾶμε κάπου, ὅπου θὰ μπορέσουμε νὰ συζητήσουμε οἱ δυό μας. Εἶπε ναί, ἦταν μιὰ καλὴ σκέψη.

—Ἐμπήκαμε μέσα σ' ἕνα γραφεῖο καὶ καθήσαμε. Χωρὶς περιστροφὲς τοῦ ἐδήλωσα γιατὶ τὸν ζητοῦσα. Ἂν καὶ ἔτρεμε σύγκορμος, μὲ κύτταξε κατ' εὐθεῖαν μέσα στὰ μάτια καὶ εἶπε: «Τί ἐννοεῖτε, ὅταν λέτε ἐνοχὴ ἐπὶ ἐγκαταλείψει; Ποιὸν ἐγκατέλειψα;»

—«Ἔχετε ἀκούσει γιὰ μιὰ γυναῖκα ποὺ ὀνομάζεται Γερτρούδη;», ρώτησα.

—Ἐκεῖνος δὲν ἀπάντησε.

—«Μιὰ γυναῖκα μὲ τὸ ὄνομα Γερτρούδη πάνω στὸ Ζέρσεϋ Σίτυ;» εἶπα, «τὴ σύζυγό σας;»

—«Δὲν εἶμαι παντρεμμένος», ἀπάντησε. Ἔπειτα ξερόβηξε καὶ πρόσθεσε, «ἤμουν κάποτε παντρεμμένος, ἀλλὰ τώρα εἶμαι χωρισμένος».

—«Ποιὰ εἶχες παντρευτῆ;» τὸν ρώτησα, «τὴν Γερτρούδη, στὸ Ζέρσεϋ Σίτυ;»

—«Τί σημαίνει ὅλη αὐτὴ ἡ ἱστορία τοῦ Ζέρσεϋ Σίτυ;» μ' ἐρώτησε. Ἄρχισε νὰ αὐξάνῃ ἡ νευρικότητά του. «Ἔζησα ἐκεῖ ἕνα μικρὸ κομμάτι τῆς ζωῆς μου, ἀλλὰ σεῖς μοῦ τὸ παρουσιάζετε σὰν ἕνα χρέος μου ἀνεξόφλητο σ' αὐτὴ τὴν πόλη, ἢ κάτι παρόμοιο».

—«Διετήρησα ἐντατικὸ τὸ ἐρωτηματολόγιο. Στὰ ἑπόμενα 15 λεπτὰ τῆς ὥρας ἐξακολούθησα νὰ προφέρω καὶ νὰ ἐπαναλαμβάνω τὶς λέξεις ποὺ ἐφαίνετο νὰ τὸν τυραννοῦν πολὺ—Γερτρούδη καὶ Ζέρσεϋ Σίτυ».

—Στὸ τέλος δὲν μπόρεσε ν' ἀνθέξῃ περισσότερο. Ἐκεῖνα τὰ γαλανὰ μάτια του ἄνοιξαν διάπλατα, ἔτριξε μέσα στὰ δυό του χέρια τὰ δάκτυλα καὶ εἶπε: «Ἀκοῦστε...αὐτὴ δὲν μοῦ ἔκαμε τὴν κηδεία; Εἶμαι πεθαμένος! Γιατὶ δὲν τ' ἀφήνουμε ἐκεῖ ποὺ βρίσκονται τὰ πράγματα, κύριε προϊστάμενε; Μὲ νομίζουν πεθαμένο. Λοιπὸν γιατὶ νὰ μὴ παραμείνω πεθαμένος; καὶ νὰ μὴ συνεχίσῃ τὸ κάθε τὶ τὸ δρόμο του;»

—»Τοῦ ἐξήγησα ὅτι ὁ νόμος δὲν ἐπιτρέπει αὐτὴ τὴν ἀλλοίωση τῶν πραγμάτων, ὥστε νὰ γίνωνται βολικὰ στὸν καθένα μας. Ἔπειτα τοῦ ἔδωσα τὸν καιρὸ νὰ ἠρεμήσῃ καὶ τὸν συνεβούλευσα πὼς τὸ καλύτερο ποὺ μποροῦσε νὰ κάμῃ ἦταν νὰ ὑπογράψῃ τὰ δικαιολογητικὰ ἐκδόσεώς του, ποὺ ἐσκόπευα νὰ ἑτοιμάσω καὶ ἔπειτα νὰ μὲ ἀκολουθήσῃ στὸ Νιοῦ Ζέρσεϋ, γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴν εἰς βάρος του κατηγορία ἐπὶ ἐγκαταλείψει τῆς συζύγου του. «Ἀρκετὰ πιὰ ἦσουν ἕνα ἄλυτο πρόβλημα, ὡς πεθαμένος», τοῦ εἶπα. «Δὲν θ' ἀνησυχοῦμε τόσο πολὺ καὶ τώρα ποὺ σὲ ἐπαναφέραμε στὴ ζωή».

—»'Εγέλασε μ' αὐτό. 'Εγνώριζα ὅτι τὰ ὑπολοιπόμενα θὰ ἦσαν εὔκολα».

—Καὶ τώρα ὁ ντέτεκτιβ Χέρλιχυ εἶχε ἕνα ἄλλο καθῆκον, νὰ πληροφορήσῃ τὴν κυρία Ντάβεϊ ὅτι εἶχε ἐπαναφέρει στὴ γῆ τὸν «μακαρίτη» σύζυγό της, καὶ ὅτι ὁ Τζίμμυ εὑρίσκετο καθ' ὁδὸν πρὸς τὸ Ζέρσεϋ Σίτυ, ὅπου κατέφθανε ἐκείνη τὴ στιγμή.

***

—Στὴν ἀρχὴ ἡ γυναῖκα τελείως σαστισμένη εἶπε, ὅτι δὲν ἐπίστευε στὰ νέα, ὅτι «εἶναι ἕνα λάθος... πρέπει νὰ εἶναι ἕνα λάθος... »

—Τὴν Τρίτη, 25 'Ιανουαρίου, μίλησε σὲ κάποιον ρεπόρτερ «τῆς ἐφημερίδος τοῦ Ζέρσεϋ» καὶ εἶπε ὅτι ὁ ἄνθρωπος ποὺ κρατοῦσε ἡ 'Αστυνομία «ἴσως εἶναι ἕνας σωσίας, ἀλλὰ ἐγὼ δὲν πιστεύω πὼς εἶναι ὁ Τζίμμυ».

—'Ο ρεπόρτερ ἔκαμε μιὰ ὑπόδειξη. Γιατὶ δὲν ἔγραφε ἐκείνη μερικὲς ἐρωτήσεις, τὶς ὁποῖες ἐκεῖνος θὰ κατώρθωνε νὰ περιέλθουν σ' αὐτὸ τὸ πρόσωπο, ποὺ αὐτοκαλεῖτο Ντάβεϊ;, ἔπειτα θὰ ἔπαιρνε ὁ ρεπόρτερ ἕνα φύλλο χαρτί, ὅπου θὰ μποροῦσε ἐκείνη νὰ γράψῃ τὶς ἀπαντήσεις καὶ χωρὶς νὰ τὶς κυττάξῃ θὰ τὶς μετέφερνε στὸ γραφεῖο του, ὅπου καὶ θὰ τὶς ἐξασφάλιζε κλειδώνοντας τὸ χαρτὶ στὸ συρτάρι του μέχρις ὅτου ἔλθῃ ἡ κατάλληλη στιγμή;

—'Η κυρία Ντάβεϊ ἔμεινε σύμφωνη. Σκέφτηκε λίγο. "Επειτα ἄρχισε νὰ γράφῃ αὐτὲς τὶς ἕξη ἐρωτήσεις:

«1. Ποιὸ ἦταν τὸ δῶρο ποὺ μοῦ ἔδωσε ὁ Τζαΐμς Ντάβεϊ, τὴ μέρα ποὺ ὁ μπέμπης μας βαφτίστηκε; ποιὰ ἡ ἡμερομηνία;

«2. Ποιὸ τραγοῦδι τραγουδοῦσε πάντοτε ὁ Τζὶμ Ντάβεϊ στὰ τέσσερα χρόνια τοῦ ἔρωτά μας καὶ μετὰ τὸν γάμο μας, τὸν 'Απρίλιο 1943;

«3. Ποιὸ χαϊδευτικὸ ὄνομα ἔλεγε τοῦ μπέμπη ὁ σύζυγός μου, ὅταν τὸν πήγαινε στὸ κρεββάτι του γιὰ ὕπνο;

«4. 'Ο ὕπνος τοῦ μπέμπη διαρκοῦσε κανονικὰ ἕνα ὡρισμένο ἀριθμὸ ὡρῶν κάθε νύχτα. Πόσες ἦσαν αὐτές;

«5. Ποιὸς ἔσπρωχνε τὸ ἀμαξάκι μὲ τὸν μπέμπη, στοὺς περιπάτους μας κάθε Κυριακή;

«6. Ποιὸ ἦταν τὸ χαϊδευτικὸ ὄνομα τοῦ Τζὶμ Ντάβεϊ, γνωστὸ μόνο σὲ μένα καὶ σὲ λίγους στενοὺς φίλους; Ποιὸ τὸ δικό μου;»

—'Αφοῦ τελείωσε τὸ γράψιμο τῶν ἐρωτήσεων, ἡ κυρία Ντάβεϊ, ἔγραψε τὶς ἀπαντήσεις καὶ ἔπειτα ἔκλεισε τὸ χαρτὶ σ' ἕνα φάκελλο καὶ τὸ ἔδωσε στὸ ρεπόρτερ γιὰ διαφύλαξη.

«Μήπως ἔχετε νὰ πῆτε τίποτ' ἄλλο, κυρία Ντάβεϊ;», ρώτησε ὁ ρεπόρτερ καθὼς ἑτοιμαζόταν νὰ φύγῃ.

'Η κυρία Ντάβεϊ σκέφτηκε γιὰ μιὰ στιγμή. «"Αν ὁ Τζὶμ Ντάβεϊ ζῇ πράγματι», εἶπε μετά, «ποιὸς εἶναι ἐκεῖνος ποὺ ἐκήδευσα; 'Ο Θεὸς ἂς ἀναπαύσῃ τὴν ψυχή του, ἔκαμα ὅ,τι μποροῦσα γι' αὐτόν. 'Επλήρωσα γιὰ τὴν ταφή του, μ' ὅλο ποὺ εἶχα... ἀγαποῦσα τὸν Τζὶμ Ντάβεϊ. Ποτὲ δὲν ἀγάπησα κανένα ἄλλον... "Αν αὐτὸς εἶναι ὁ Τζὶμ Ντάβεϊ—ὁ Τζὶμ μου Ντάβεϊ—γιατὶ νὰ μὴ φροντίσῃ νὰ μάθω ὅτι ζοῦσε, ἐνῷ γνώριζε πὼς τὸν θεωροῦσα πεθαμένο;»

—'Η συνάντηση τοῦ Τζαΐμς Ντάβεϊ μὲ τὴ σύζυγό του εἶχεν ὁρισθῆ γιὰ τὴν Πέμπτη, 28 'Ιανουαρίου 1955.

—Πρῶτοι ἀνεμένοντο, ἀφοῦ βέβαια ἡ 'Αστυνομία καὶ οἱ Δικαστικοὶ ἐπῆγαν στὰς θέσεις των, ὁ Τζίμμυ Ντάβεϊ, ἡ ἀδελφή του καὶ ὁ δικηγόρος του. Πρὸ τῆς εἰσόδου των στὴν αἴθουσα, ἕνας ρεπόρτερ τοὺς ἐπολιόρκησε καὶ ρώτησε τὸν Ντάβεϊ ἂν ἐσκόπευε νὰ ἀπαντήσῃ στὰ ἕξη ἐρωτήματα, ποὺ ἡ σύζυγός του εἶχε δώσει στὴν ἐφημερίδα πρὶν ἀπὸ λίγες μέρες.

—'Ο δικηγόρος τοῦ Ντάβεϊ ἐπεμβαίνων ἐδήλωσε ἀπότομα: «ὁ πελάτης μου δὲν ἔχει τίποτε ἀπολύτως νὰ πῇ τώρα».

—Ὁ ντέτεκτιβ Χέρλιχυ, ποὺ ἔτυχε νὰ παρευρίσκεται ἐκεῖ, πῆρε τὴν ἀδελφὴ τοῦ Ντάβεϊ κοντά του καὶ τῆς αὐτοσυστήθηκε. Ἔπειτα τὴ ρώτησε μήπως εἶχε καμμιὰ πληροφορία, ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ προσφέρῃ κάτι σ' αὐτὴ τὴν ὑπόθεση.

—Ἡ γυναῖκα αὐτὴ θυμήθηκε πὼς ἕνα βράδυ τὸ Μάϊο 1947 εὑρίσκετο στὸ διαμέρισμά της στὴ Ν. Ὑόρκη, ὅταν ἐσήμανε τὸ τηλέφωνο. Ἦταν ἡ κυρία Ντάβεϊ. Ἀναστατωμένη τῆς εἶπε πὼς μόλις εἶχαν βγάλει τὸ πτῶμα τοῦ Τζίμμυ ἀπὸ τὸ ποτάμι, καὶ ἐσκόπευαν νὰ τὸν κηδεύσουν τὴν ἑπομένη. Σκέφθηκε γιὰ τὴν ἀδελφή του, ὅτι θὰ ἤθελε νὰ ἔλθῃ στὸ νεκροτομεῖο ἐκεῖνο τὸ βράδυ νὰ τὸν δῇ γιὰ τελευταία φορά. Ἡ ἀδελφή, ἔλεγε ὁ Χέρλιχυ, ἐνόμισε ὅτι ἐπρόκειτο περὶ φάρσας καὶ συνεπῶς δὲν εἶπε οὔτε μιὰ λέξη. Ὁ Τζὶμ Ντάβεϊ εὑρίσκετο μαζί της στὴ Ν. Ὑόρκη, ἐκείνη τὴ στιγμὴ μάλιστα ἐκάθητο ὑγιέστατος μέσα στὴν κουζίνα της. Ὁ Χέρλιχυ δὲ μπόρεσε νὰ συνεχίσῃ τὴ συζήτηση, ἐπειδὴ τὴ στιγμὴ ἐκείνη κατέφθασε ἡ κυρία Ντάβεϊ, ἡ ὁποία πέρασε τὸ πλῆθος τῶν περιέργων καὶ δημοσιογράφων, ἔτσι ὥστε νὰ μὴ τοὺς δοθῇ ἡ εὐκαιρία νὰ τὴ γνωρίσουν καὶ προχώρησε μέσα στὴν αἴθουσα. Ἕνας Ἀξιωματικὸς ἔκλεισε τὴν πόρτα.

—Ἔπειτα ἀπὸ 20′ λεπτὰ περίπου, ἄνοιξε ἡ πόρτα καὶ ἡ κυρία Ντάβεϊ ἐξῆλθε, χωρὶς πάλι νὰ συνοδεύεται.

—«Ὁ Τζίμμυ εἶναι;» ρώτησε δυνατὰ ἕνας ρεπόρτερ.

—«Εἶναι ὁ ἄντρας σου καλή μου;», εἶπε μιὰ ἡλικιωμένη κυρία μὲ συμπαθητικὴ καὶ θλιμμένη φωνή.

—Ἡ κυρία Ντάβεϊ συγκατένευσε. Τὰ μάτια της ἦταν γεμᾶτα δάκρυα. «Αὐτὸς εἶναι, ὁ Τζίμ», εἶπε. Καὶ ἀμέσως: «Ὦ!, ἔχει ἀλλάξει, ὅμως. Πόσο γέρασε!». Ἕνας δημοσιογράφος ἔσπευσε σὲ βοήθεια νὰ τὴν ὑποβαστάξῃ. «Καθόλου δὲν μὲ κύτταξε», ἐξακολούθησε. «Οὔτε μιὰ λέξη δὲν εἶπε... Πρὸ ὀκτὼ ἐτῶν θρηνοῦσα μὲ σπαραγμό. Καὶ μοῦ ἔμελλε νὰ περάσω ὅλη τὴν ἡμέρα ἔτσι, ὅλες τὶς μέρες».

—«Θὰ σμίξετε πάλι;», ρώτησε ἡ ἐπίμονη ἡλικιωμένη κυρία.

—Ἡ κυρία Ντάβεϊ τὴν κύτταξε καλά. Ἀνάσανε βαθειά. «Ὁ Τζὶμ Ντάβεϊ πέθανε γιὰ μένα πρὶν ἀπὸ ὀχτὼ χρόνια», εἶπε. «Τὰ αἰσθήματα ποὺ ἔτρεφα γι' αὐτὸν διαλύθηκαν κυριολεκτικά. Ἀγαποῦσα τὸν Τζὶμ Ντάβεϊ, κάποτε. Ἀλλὰ ὄχι πιά. Ὄχι πιά».

—Ἡ συνέντευξη τοῦ Ντάβεϊ μὲ τὸν τύπο καὶ τὴ μικρόσωμη ἡλικιωμένη κυρία ἦταν περισσότερο σύντομη. Ἀκολουθῶντάς τον κατὰ τὴν ἔξοδό του ἀπὸ τὴν αἴθουσα ἀναγνωρίσεως ὁ δικηγόρος, τοῦ εἶπε «ὄχι σχόλια... ὄχι ἀκόμη σχόλια», καὶ ἁρπάζοντας τὸν πελάτη του ἀπὸ τὴν μέση τὸν ἀπομάκρυνε.

***

—Αὐτὸ τὸ ἀπόγευμα ὁ ντέτεκτιβ Χέρλιχυ πρὶν ἢ ἀναλάβῃ καμμιὰ ἄλλη ὑπόθεση, ἀποφάσισε νὰ δώσῃ ἕνα τέλος σὲ μιὰ πλευρὰ τῆς ὑποθέσεως Ντάβεϊ, ποὺ ἀκόμα δὲν εἶχε διαλευκανθῇ: Στὴν ταυτότητα τοῦ προσώπου ποὺ ἡ Γερτρούδη Ντάβεϊ εἶχε πῆ πρὶν ἀπὸ ἑφτὰ χρόνια, πὼς ἦταν ὁ σύζυγός της καὶ ποὺ εἶχε ταφῇ ὡς Τζίμμυ Ντάβεϊ.

—Ὁ Χέρλιχυ συνέταξε ἕνα δελτίο ποὺ θὰ διεβιβάζετο στὶς Ἀστυνομικὲς Ἀρχὲς ὁλοκλήρου τῆς Χώρας. Περιέγραφε τὸν νεκρὸ—ἐφιστῶ τὴν προσοχὴ μιὰ φορὰ ἀκόμη στὰ 60 ἔτη τῆς ἡλικίας καὶ στὸ γεγονὸς ὅτι εἶχε δυὸ χρυσᾶ δόντια - καὶ παρακαλοῦσε νὰ ἐλέγξουν τὰ ἀρχεῖα τοῦ 1947 ὅλων τῶν ἐξαφανισθέντων προσώπων, ποὺ θὰ ἦταν δυνατὸν νὰ συμπίπτουν τὰ χαρακτηριστικά των.

—Ὁ Χέρλιχυ, ἐγνώριζε στὴν προκειμένη περίπτωση ὅτι ἡ τύχη εἶχεν ἐργασθῇ ἔτσι ὥστε νὰ μὴ εἶναι δυνατὴ ἡ ἐξακρίβωσις τῆς ταυτότητος αὐτοῦ τοῦ ἡλικιωμένου προσώπου.

—Ἀλλὰ ἀμέσως πάλι, ὁ τρόπος ποὺ αὐτὴ ἡ ἰδιόρρυθμη ὑπόθεση εἶχε ἐξελιχθῇ, τὸν ἔκαμε νὰ γελάσῃ μὲ ἱκανοποίηση καὶ νὰ δεχθῇ ὅτι δὲν θὰ ἦταν καὶ πολὺ

ΑΝΤΙΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝ

ΤΟ ΦΙΛΟΞΕΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ ΚΑΙ ΟΙ ΜΑΡΞΙΣΤΑΙ

(Ἐκ τοῦ περιοδικοῦ «Στρατιωτικὰ Νέα» τῆς 18-12-1955)

Ἐν σχέσει μὲ τὸ πολυθρύλητον ταξίδιον τῶν ἐρυθρῶν ἡγετῶν Κροῦστσεφ καὶ Μπουλγκάνιν εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ ἰδίως εἰς τὰς Ἰνδίας, ἡ γνωστὴ καὶ ἔγκυρος ἀμερικανικὴ ἐπιθεώρησις «Τάϊμς», εἰς τὸ τελευταῖον τεῦχός της, δημοσιεύει τὴν ἀκόλουθον ἐνδιαφέρουσαν μελέτην. Τὸ συμπέρασμα δὲ εἶναι ὅτι οἱ αὐθένται τοῦ Κρεμλίνου, παρεξηγήσαντες καὶ παρερμηνεύσαντες τὴν γνωστὴν προσήλωσιν τῶν ἀσιατικῶν λαῶν εἰς τὸ πνεῦμα τῆς φιλοξενίας, προέβησαν εἰς ὅλως ἀτύχους ἐνεργείας, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ χάσουν ὁριστικῶς τὸ παιγνίδι τῶν Ἰνδιῶν.—Ἡ μελέτη τῶν «Τάϊμς» ἔχει ὡς ἑξῆς :

«Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον εἶχαν κάποτε φίλους, τοὺς ὁποίους ἐθαύμαζαν διὰ τὴν φυσικήν των εὐφυΐαν καὶ ἦσαν ἴσως καὶ ἕτοιμοι νὰ ὑποστοῦν τὴν ἐπιρροὴν των καὶ νὰ υἱοθετήσουν τὰς γνώμας των. Κάποτε τὰ ἀναμφισβήτητα αὐτὰ ἔξυπνα ὄντα διέπρατταν τὸ μοιραῖον ἐκεῖνο λάθος ποὺ τὰ ἀπεκάλυπτε εἰς τὰ μάτια μας ὅπως ἀκριβῶς ἦταν : καυχησιολόγοι, καταφερτζῆδες, πονηροί, καταχθόνιοι καὶ ἀρκετὰ φτηνοὶ κατὰ βάθος. Καὶ τότε ἐρχόταν καὶ τὸ σωτήριο ἄνοιγμα τῶν ματιῶν, ποὺ μᾶς ἐπέτρεπε νὰ δοῦμε καθαρὰ πλέον τί συνέβαινε γύρω μας καὶ νὰ ἀπαλλαγοῦμε ἀπὸ τοὺς ἐπικινδύνους αὐτοὺς καθοδηγητὰς τῆς ἐλευθέρας βουλήσεως.

Αὐτὸ ἀκριβῶς ἔπαθαν καὶ οἱ ἡγέται τοῦ Κρεμλίνου κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἀτελειώτου περιοδείας των ἀνὰ τὰς Ἰνδίας. Τὸ ὅτι τὸ ταξίδι αὐτὸ ἐβάσταξε τόσο πολύ, ὑπῆρξε στοιχεῖο εὐεργετικώτατο καὶ γιὰ τοὺς Ἰνδοὺς καὶ γιὰ ὁλόκληρη τὴν ἀνθρωπότητα ἴσως. Οἱ Κροῦστσεφ καὶ Μπουλγκάνιν ἐνεθουσιάσθησαν τόσον πολὺ ἀπὸ τὰς ἀμφιέσεις καὶ μεταμφιέσεις—ποὺ ὁ κατ' ἐξοχὴν φιλόξενος καὶ περιποιητικὸς λαὸς τῶν Ἰνδιῶν τοὺς προσέφερε ἀπὸ πνεῦμα φυσικῆς ἁβρότητος ἀπέναντι τοῦ ξένου ποὺ πατάει τὸ πόδι του εἰς τὴν πατρίδα του—ὥστε ἄρχισαν νὰ παραληροῦν καὶ νὰ λένε φωναχτὰ καὶ μὲ ἀφόρητη κομπορρημοσύνη ὅλα ἐκεῖνα, ποὺ ὁ γνωστικὸς ἄνθρωπος τὰ σκέπτεται μὲν ἀλλὰ ἀποφεύγει ἐπιμελῶς νὰ τὰ ἐξωτερικεύσῃ.

Καὶ ἠκούσθησαν μονομιᾶς νὰ ὁμιλοῦν διὰ τὴν Βόμβα ὑδρογόνου τῆς Δύσεως, τῆς ὁποίας τὴν σημασίαν προσεπάθησαν νὰ μειώσουν. Σὰν νὰ μὴν ἔφθανεν αὐτό, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἀντισταθοῦν εἰς τὸν πειρασμὸ ποὺ τοὺς ἐπέβαλλε νὰ ἐξομοιώσουν τὴν ἰδικήν των βόμβα ὑδρογόνου. Ἡ διπλὴ αὐτὴ γκάφα ἐπροκάλεσε δυσμενεστάτην ἐντύπωσιν εἰς τοὺς Ἰνδοὺς ἰθύνοντας. Δὲν πρέπει πράγματι νὰ λησμονοῦμε πὼς ὅταν οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ὁμιλοῦν περὶ παγκοσμίου εἰρήνης, περὶ καταργήσεως τῶν ἐξοντωτικῶν ὅπλων καὶ περὶ συναδελφώσεως ὁλοκλήρου τῆς ἀνθρωπότητος, πιστεύουν ἀκράδαντα εἰς τὰ διδάγματα καὶ εἰς τὰς ἀρχὰς ποὺ διακηρύττουν, διότι εἶναι

ἐνοχλητικὸ ἂν κάποιος ἤρχετο ἀπὸ κάπου ἐντὸς τῶν προσεχῶν ἡμερῶν καὶ τοῦ ἔλεγε, πὼς ἔλυσε αὐτὸ τὸ μυστήριο ἐκείνου τοῦ πρυτάνεως τῶν μεγαλυτέρων ἐξαφανίσεων, τοῦ ἀειμνήστου δικαστοῦ Κράτερ.

«Ἀπὸ αὐτὸ εἶχα ἀνάγκη», εἶπε ὁ Χέρλιχυ καὶ διέκοψε τὴν ἐργασία του γιὰ σήμερα.

—Ὁ Ντάβεϊ ποὺ ἐν τῷ μεταξὺ εἶχε μυνηθῇ κατηγορούμενος γιὰ ἐγκατάλειψη, δὲν ἀπεδέχθη τὴν ἐνοχή του, τὴν Παρασκευή, 11 Φεβρουαρίου. Παρεπέμφθη λοιπὸν νὰ δικασθῇ ἀπὸ τὸ δικαστήριο τῆς πατρίδος του, ἡ δὲ δίκη θὰ προσδιορισθῇ τὸν μῆνα Μάρτιο.

ΤΕΛΟΣ

ἀγνοὶ καὶ εἰλικρινεῖς λόγῳ τῆς βαθυτάτης σοφίας τοῦ στοχαστικοῦ πολιτισμοῦ των. Τὰ λόγια λοιπὸν αὐτὰ τῶν φιλοξενουμένων των, ποὺ τοὺς ἔφεραν κοντά τους μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ τοὺς πείσουν, ὅτι ἡ ἀγάπη εἶναι τὸ αἴσθημα ἐκεῖνο ποὺ πρέπει νὰ κυριαρχήσῃ ἀνάμεσα εἰς ὅλους τοὺς θνητούς, τοὺς ἐσκανδάλισαν καὶ τοὺς ἐλύπησαν. Ἔμειναν ἐπίσης ἐμβρόντητοι ὅταν ἤκουσαν τοὺς δύο ρώσους ἡγέτας νὰ παραβάλλουν τὸν Γκάντι μὲ τὸ Λένιν, πρᾶγμα ποὺ φυσικὰ εἶναι ἄκρως συζητήσιμο, διότι ὁ Γκάντι ὑπῆρξε ἡ ἁγιωτέρα μορφὴ τοῦ 20οῦ αἰῶνος. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ Κροῦστσεφ εἶχε καθὼς φαίνεται ἐξαιρετικὰ κέφια, δὲν ἠρκέσθη οὔτε εἰς αὐτὴν τὴν τερατολογίαν καὶ ἠκούσθη λέγων τὸ ἑξῆς καταπληκτικό: «Οἱ Ἄγγλοι, οἱ Γάλλοι καὶ οἱ Ἀμερικανοὶ εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ ἄρχισαν τὸν δεύτερον παγκόσμιο πόλεμο καὶ ἔστειλαν νέα στρατεύματα ἐναντίον τοῦ τόπου μας, τὰ στρατεύματα τῆς χιτλερικῆς Γερμανίας»...Κοντὰ εἰς τὸ ψεῦδος, τὸ καταφανὲς καὶ ἀηδές, προσετίθετο τοιουτοτρόπως καὶ ἡ ἀχαριστία ἀπέναντι τῶν ἀνθρώπων τῶν θρυλικῶν ἀρκτικῶν νηοπομπῶν πού, ἔσωσαν τὴν Ρωσία καὶ ἐκείνων ποὺ ἄνοιξαν τὸ Δεύτερο Μέτωπο.

Μὲ τὴν ψυχικὴ κομψότητα ποὺ χαρακτηρίζει τὴν κάθε κοινωνικὴ ἐκδήλωσι τοῦ πρωθυπουργοῦ τῶν Ἰνδιῶν, ὁ κ. Νεχροῦ ἀνέλαβε μὲ τὸ γάντι νὰ βάλῃ εἰς τὴν θέσι τους τοὺς ἀποθρασυνθέντας πλέον ξένους του. Τὸ πρᾶγμα ἐσυνέβη εἰς τὴν Καλκοῦτα, ὅταν ὁ κ. Νεχροῦ ἐδήλωσε τὰ ἀκόλουθα: «Ἐδῶ καὶ εἴκοσι αἰῶνες ὁ Ἀσόκα μᾶς ἐδίδαξε ὅτι ἕνα πρόσωπο ποὺ ἐξυμνεῖ τὴν πίστι του καὶ κατηγορεῖ τὴν πίστι τῶν ἄλλων, δὲν κάμνει τίποτε ἄλλο ἀπὸ τοῦ νὰ θίγῃ βαθύτατα τὴν ἰδικήν του πίστι. Προσπαθοῦμε νὰ εἴμεθα φίλοι μὲ ὅλα τὰ ἔθνη. Καὶ ἀποφεύγουμε νὰ κατακρίνουμε ἔστω καὶ ὅταν δὲν συμφωνοῦμε».

Εἰς τὴν Βιρμανία ἡ λαϊκὴ ὑποδοχὴ ὑπῆρξεν τόσο χλιαρά, ὥστε ἡ Κυβέρνησις διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὴν ἀφόρητο κατάστασι ποὺ θὰ προέκυπτε ἀπὸ τὴν παντελῆ ἀδιαφορία τῶν πληθυσμῶν, ἠναγκάσθη νὰ καταφύγῃ εἰς τὸ τέχνασμα τῶν «κομπάρσων», τῆς ἐνορχηστρωμένης δηλαδὴ ὑποδοχῆς μὲ τὴν συμμετοχὴ τῆς κατὰ τὸ ἔθιμον τοῦ γαλλικοῦ θεάτρου πληρωμένης «κλίκας» (τῶν θεατῶν δηλαδὴ ποὺ χειροκροτοῦν διότι ἐπληρώθησαν δι' αὐτὸν τὸν σκοπόν). Ἔτσι κάθε ἄνθρωπος, ποὺ θὰ ἐκρατοῦσε μία σημαιούλα τὴν ὁποία θὰ ἔσειε κατὰ τὸ πέρασμα τῶν Μπουλγκάνιν καὶ Κροῦστσεφ, θὰ ἐλάμβανε μίαν χρηματικὴν ἀμοιβήν. Ἀλλὰ καὶ ἔτσι ἀκόμη ἡ συμμετοχὴ τῶν κομπάρσων ὑπῆρξε πενιχροτάτη».

'Υπὸ ANTHONY MARTIENSSEN, κατὰ μετάφρασιν τοῦ 'Υπαστυνόμου Α' κ. ΧΡΗΣΤΟΥ ΠΑΤΣΟΥΡΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ

Ο ΦΟΝΟΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

7. 'Η ἀπονομὴ χάριτος.

***

7. 'Η ἀπονομὴ χάριτος.

'Ο 'Αγγλικὸς νόμος, ὡς μοναδικὴν τιμωρίαν τοῦ φονέως, προβλέπει τὴν θανατικὴν ποινήν. 'Υπάρχει ὅμως τὸ προνόμιον τῆς Βασιλικῆς Χάριτος, διὰ τοῦ ὁποίου προλαμβάνονται σοβαραὶ πλάναι. 'Η χάρις ἀπονέμεται ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως ὑπὸ τοῦ 'Υπουργοῦ τῶν 'Εσωτερικῶν, εἰς περιπτώσεις ποὺ ἡ ψυχικὴ ὑγεία τοῦ καταδικασθέντος ἀμφισβητεῖται, ποὺ ἡ σωματικὴ διάπλασίς του δὲν ἐπιτρέπει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ποινῆς ἐκ λόγων σωματικῶν δυσμορφιῶν, ὅτε αὐτὴ κρίνεται δύσκολος ἢ ἀπάνθρωπος (unseemly) καὶ ποὺ ὁ δράστης ἐξετέλεσε φόνον, θεωρούμενον ὡς δικαιολογημένη ἀνθρωποκτονία (justifiable homicide) κατὰ τὴν φράσιν ποὺ χρησιμοποιεῖται εἰς ὡρισμένας Πολιτείας τῆς 'Αμερικῆς. Δὲν ὑπάρχει περίπτωσις ποὺ ἕνας δολοφόνος ν' ἀπαλλαγῇ ἢ νὰ ἐξαγοράσῃ τὴν ποινή του καὶ ἡ διάρκεια αὐτῆς, εἴτε εἰς τὴ φυλακὴν εἴτε εἰς τὸ ἄσυλον, ἐναπόκειται πλήρως εἰς τὸ 'Υπουργεῖον 'Εσωτερικῶν. Εἰς τὴν πρακτικήν, σήμερον, ἐγκληματίαι ποὺ κατεδικάσθησαν εἶναι δυνατὸν νὰ λάβουν ἀναστολήν, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἔκτισιν μεγάλου μέρους τῆς ποινῆς των, ὡς δεκαπέντε ἐτῶν φυλακίσεως καὶ εἰς ὡρισμένας σπανίας περιπτώσεις ὀλιγώτερον, ἀλλὰ οἱ ἀποστελλόμενοι εἰς τὸ ἄσυλον κατὰ κανόνα παραμένουν ἐκεῖ ἰσοβίως. 'Αναστολὴ μέρους τῆς ποινῆς χορηγεῖται εἰς ἐγκληματίας, ποὺ διὰ τῆς κοσμιωτάτης διαγωγῆς των, κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῆς, ἀποδεικνύουν ὅτι μετεβλήθησαν. 'Η κοινωνικὴ ἀποκατάστασις αὐτῶν δὲν εἶναι καὶ τόσο δύσκολος, ὅσο τὸ πολὺ κοινὸν νομίζει.

Τὸ 'Υπουργεῖον 'Εσωτερικῶν, διὰ ν' ἀποφασίσῃ τὴν ἐνάσκησιν τοῦ προνομίου τῆς Βασιλικῆς Χάριτος, ἀναθεωρεῖ ὅλα τὰ στοιχεῖα τῆς δικογραφίας καὶ κάθε ἄλλο γεγονὸς ποὺ ἐπηκολούθησε ἢ ἦλθεν εἰς φῶς. 'Εὰν παρίσταται ἀνάγκη διατάσσεται ἔρευνα τοῦ παρελθόντος τοῦ καταδίκου, καθὼς ἐπίσης καὶ τῶν συνθηκῶν καὶ τῶν αἰτίων ποὺ τὸν ὡδήγησαν εἰς τὸ ἔγκλημα. Εἰς τὸ στάδιον αὐτό, τὰ αἴτια ἀποτελοῦν τὸν σπουδαιότερον παράγοντα καὶ καταβάλλεται κάθε προσπάθεια διὰ τὸν καθορισμόν των. 'Εὰν ὑπάρχῃ λόγος ἐξετάσεως τῆς ψυχικῆς ἰσορροπίας τοῦ ἐγκληματίου, καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ σύνηθες, τὸ 'Υπουργεῖον τῶν 'Εσωτερικῶν καλεῖ τρεῖς διακεκριμένους ψυχιάτρους, αὐθεντίας εἰς τὰς ψυχικὰς ἐγκληματικὰς ἀνωμαλίας, οἱ ὁποῖοι ὑποβάλλουν ἔκθεσιν ἐπὶ τῆς καταστάσεως αὐτοῦ, μὲ βάσιν τὸν Νόμον τοῦ Μακνάτεν. 'Απὸ τὴν ἔκθεσιν αὐτὴν τῆς ψυχικῆς ὑγείας του κρίνεται ἡ ἀπόφασις ἀπονομῆς χάριτος. 'Εκτὸς τῶν περιπτώσεων ψυχοπαθείας ἐξετάζονται καὶ οἱ φόνοι διὰ λόγους εὐθανασίας, ποὺ ἐκτελοῦνται διὰ νὰ δοθῇ ἕνα τέλος εἰς τὸ ἀβάστακτο μαρτύριο ἑνὸς πάσχοντος καὶ οἱ γνωστοὶ ὑπὸ τὸν ὅρον «συμφωνία αὐτοκτονίας», ὅταν ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς δύο ποὺ συνεφώνησαν νὰ ἀλληλοφονευθοῦν τύχῃ νὰ ἐπιζήσῃ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΑΤΟΝ
ΑΣΤΥΝΟΜΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

1. Ἡ μεγαλούπολις
2. Διάρθρωσις τῆς Ἀστυνομίας τοῦ Σίτυ.

***

1. Ἡ μεγαλούπολις.

Οἱ δρόμοι τοῦ Λονδίνου δὲν εἶναι βεβαίως στρωμένοι μὲ χρυσάφι, ἀλλὰ ὁ πλοῦτος, ποὺ ὑπάρχει εἰς τὰ καταστήματα, τὰς ἀποθήκας καὶ τὰς Τραπέζας του, εἶναι ἕνας ἀκατανίκητος πειρασμὸς διὰ τοὺς κακοποιοὺς ὅλου τοῦ κόσμου. Περίπου τὰ 25 ο/ο τοῦ συνόλου τῶν ἐγκλημάτων ποὺ διαπράττονται εἰς τὴν Ἀγγλίαν, λαμβάνει χώραν εἰς τὸ Λονδῖνον. Αἱ ἀδιέξοδοι, οἱ στενοὶ καὶ ἐλισσόμενοι δρόμοι τῶν παλαιῶν συνοικιῶν, ὁ ποταμὸς Τάμεσις, οἱ ἄνθρωποι τῶν ἐπαγγελμάτων «τοῦ ποδαριοῦ» τῆς μεγαλουπόλεως αὐτῆς, ἀποτελοῦν εὐνοϊκὸν ἔδαφος διὰ τὴν ἀνάπτυξιν κλεπτῶν. Ὁ ὑπόκοσμος, δηλαδὴ οἱ κλεπταποδόχοι, οἱ σύνδεσμοι καὶ οἱ ὀργανωταὶ τῶν ἐγκλημάτων, μποροῦν εὔκολα καὶ ταχύτατα νὰ κινοῦνται ἀπὸ τὸ ἕνα σημεῖο τῆς πόλεως εἰς τὸ ἄλλο. Ὁ πληθυσμὸς συνεχῶς μετακινεῖται, ὅπως ἡ ἄμμος ποὺ τὴν πέρνει ὁ ἄνεμος εἰς τὴν ἔρημον, καὶ μέσα σ' αὐτὴν τὴν ἀνθρωποπαλίρροια εἶναι εὔκολο, δι' αὐτὸν ποὺ θέλει, νὰ χαθῇ εἰς τὸ Λονδῖνον, ὅπως καὶ εἰς τὴν ἔρημον.

Τὸ Λονδῖνο εἶναι μιὰ ἀπὸ τὰς μεγαλυτέρας πόλεις τοῦ κόσμου, ποὺ συγκεντρώνει μεγάλην ἐμπορικὴ κίνησι καὶ ἀποτελεῖ τόπον διεξαγωγῆς συναλλαγῶν κάθε εἴδους. Ἐδῶ ἐπὶ πλέον εἶναι ἡ ἕδρα ὅλων τῶν Κυβερνητικῶν Κεντρικῶν Ὑπηρεσιῶν.

Μόνον ἡ Νέα Ὑόρκη μπορεῖ νὰ συγκριθῇ εἰς πληθυσμόν, ἀλλ' αὐτὴ εἶναι μόνον κέντρον συναλλαγῶν καὶ δὲν συγκεντρώνει, ὅπως τὸ Λονδῖνο, καὶ τὰ Ὑπουργεῖα. Ἐγκληματίαι καὶ Πολιτικοὶ εἶναι κακοὶ συγκάτοικοι καί, παρ' ὅ,τι δὲν ὑπάρχει σχέσις μεταξύ των εἰς τὸ Λονδῖνο, ἀποτελοῦν «μπελᾶ» διὰ τὴν Ἀστυνομίαν, ἡ ὁποία πρέπει ν' ἀντιμετωπίζῃ καὶ τὰ δύο. Εἰς τὸ Λονδῖνον ξεσπάζουν αἱ περισσότεραι πολιτικαὶ θύελλαι, ποὺ συχνὰ προκαλοῦν διαδηλώσεις καὶ ἐκδηλώσεις βίας. Αἱ πολιτικαὶ συγκεντρώσεις τραβοῦν μεγάλο πλῆθος ποὺ δὲν εἶναι πάντοτε ἥσυχο. Συχνὰ συμβαίνουν συγκρούσεις μεταξὺ ἐξτρεμιστῶν, ποὺ ἀπασχολοῦν μεγάλον ἀριθμὸν ἀστυνομικῶν ἀπὸ τὰ κύρια ἔργα των. Περὶ τὰ τέλη τοῦ Μαΐου τοῦ 1949, π.χ., μία σύγκρουσις μεταξὺ Κομμουνιστῶν καὶ Νεο—Φασιστῶν ἀπησχόλησε 400—500 ἀστυνομικούς, ἀπὸ τοὺς ὁποίους πολλοὶ ἐτραυματίσθησαν. Τὴν πρωτομαγιὰ τοῦ ἰδίου χρόνου, συγκεντρώσεις ἀντιθέτων παρατάξεων, ποὺ ἔλαβαν χώραν εἰς τὴν Πλατεῖα Τραφάλγκαρ τοῦ Λονδίνου, μετεβλήθησαν εἰς διαδηλώσεις καὶ ἐχρειάσθησαν 200 ἀστυφύλακες διὰ ν' ἀποκατασταθῇ ἡ τάξις. Ὁ Τάμεσις καὶ αἱ ἀποβάθραι, ποὺ ἐκτείνονται εἰς πολλὰ χιλιόμετρα ἐπὶ τῶν ἀκτῶν του, δημιουργοῦν δυσκολώτατα ἀστυνομικὰ προβλήματα. Ὁ λιμὴν τοῦ Λονδίνου χρησιμοποιεῖται ἀπὸ μεγάλον ἀριθμὸν πλοίων καὶ θεωρεῖται ὁ πλέον πολυσύχναστος λιμένας τοῦ κόσμου. Καθ' ὅλον τὸ εἰκοσιτετράωρον ὑπάρχει ἕνα συνεχὲς ρεῦμα φορτίων ποὺ φορτώνονται καὶ ἐκφορτώνονται. Αἱ εὐκαιρίαι διὰ τὴν διάπραξιν ἐγκλημάτων εἶναι πολλαί. Αἱ συνθῆκαι διὰ τὴν πρόκλησιν ἀτυχημάτων παρουσιάζονται ἄκρως εὐνοϊκαί. Ἡ εὐθύνη δι' ὅλα αὐτὰ βαρύνει τὴν Μητροπολιτικὴν Ἀστυνομίαν καὶ τὴν Ἀστυνομίαν τῆς Διοικήσεως Λιμένος, αἱ ὁποῖαι κυρίαν ἀποστολὴν ἔχουν νὰ μειώσουν εἰς τὸ ἐλάχιστο, τόσο τὰ ἐγκλήματα ὅσο καὶ τ' ἀτυχήματα.

Ἡ παρουσία τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας καὶ τοῦ πλήθους τῶν «πολὺ σπουδαίων προσώπων» (Σ. Μ. Τ' αὐτοκίνητα τῶν ἐπισήμων, ὅπως θὰ λέγαμε ἐδῶ, ἔχουν τὰ στοιχεῖα V. I. P. (Βί, ἄϊ, πί) ποὺ εἶναι τὰ ἀρχικὰ τοῦ Very Important Person,

ἤτοι «πολὺ σπουδαῖον πρόσωπον»), ἀπαιτεῖ συνεχῆ καὶ ἔντονον ἐπαγρύπνησι. Κτίρια, ὅπως τὸ Ἀνάκτορον τοῦ Βούκινχάμ, ἡ Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων καὶ τὰ Καταστήματα τῶν Ὑπουργείων εἰς τὸ Χουάϊ (Whitehall), πρέπει νὰ φρουροῦνται. Τὰ πλήθη κόσμου ποὺ συγκεντρώνονται εἰς τὰ πάμπολλα θεάματα τοῦ Λονδίνου—ἀπὸ τῆς ἀλλαγῆς Φρουρᾶς μέχρι τῆς πρεμιέρας τῶν διαφόρων κινηματογραφικῶν ταινιῶν—πρέπει νὰ ἐλέγχωνται καὶ νὰ παρακολουθοῦνται.

Ἡ μεγάλη ἔκτασις τοῦ Λονδίνου μεγενθύνει τὰ συνήθη ἀστυνομικὰ ἔργα εἰς μεγάλης ἐκτάσεως ἐπιχειρήσεις (Σ. Μ. : ὑπὸ τὴν στρατιωτικὴν ἔννοιαν τοῦ ὅρου, δηλαδὴ χρησιμοποίησις μεγάλης δυνάμεως ἐπὶ τῇ βάσει προσυνταχθέντος καὶ προμελετηθέντος σχεδίου ἐπιχειρήσεων). Ἕνα ἐμπόδιον τῆς κυκλοφορίας εἰς τὴν γωνίαν τοῦ Χάϋντ Πὰρκ μπορεῖ—καὶ συχνὰ γίνεται αἰτία—νὰ προκαλέσῃ ἐντὸς δέκα λεπτῶν ἀκινητοποίησιν αὐτοκινήτων εἰς μῆκος τριῶν καὶ πλέον χιλιομέτρων. Οἱ κάτοικοι τοῦ Λονδίνου πραγματοποιοῦν συνολικῶς εἴκοσι ἑκατομμύρια διαδρομὰς κάθε ἡμέρα, μὲ τὰ λεωφορεῖα καὶ τὸν ὑπόγειον σιδηρόδρομον. Μιὰ διακοπὴ τῆς λειτουργίας τοῦ σιδηροδρόμου ἢ μιὰ ξαφνικὴ ἀπεργία τοῦ προσωπικοῦ τῶν μεταφορικῶν μέσων μπορεῖ—ἂν δὲν ἔχουν προβλεφθῆ μέτρα ἀντιμετωπίσεώς των—νὰ προκαλέσουν συγκέντρωσιν χιλιάδων ἀτόμων μὲ ἀπίστευτον ταχύτητα. Ὁ συνήθης ἀστυφύλαξ εἰς τὴ σκοπιά του «πνίγεται» ἀπὸ τὸ μεγάλον ἀριθμὸν τῶν οἰκιῶν καὶ τὸ πλῆθος τοῦ κόσμου. Διὰ νὰ ἐκτελεσθῆ κανονικὴ σκοπιά, καὶ ὅσα ἡ σχολαστικὴ ἐκτέλεσις αὐτῆς ἐπιβάλλει εἰς ὀλίγα τετράγωνα τοῦ Λονδίνου, θὰ ἐχρειάζετο ὁλόκληρος ἡ δύναμις ἑνὸς Διαμερίσματος. Τέλος, παρ' ὅ,τι ἡ Μητροπολιτικὴ Ἀστυνομία ὑπάγεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, πρέπει νὰ συνεννοῆται μὲ τὰς 140 τοπικὰς Ἀρχὰς ποὺ ὑπάρχουν εἰς τὴν περιοχὴν αὐτοῦ, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ ἐρωτῶνται διὰ τὴν ρύθμισιν διαφόρων θεμάτων. Τὸ θέμα αὐτὸ παρουσιάζει σοβαρὰν δυσκολίαν, διότι συχνὰ παρουσιάζονται διαφωνίαι εἰς τὴν λῆψιν διαφόρων μέτρων, ὅπως ἡ πρόληψις ἀτυχημάτων ἢ ἡ ἐξασφάλισις στέγης διὰ τοὺς ἀστυνομικούς.

2. Διάρθρωσις τῆς Ἀστυνομίας τοῦ Σίτυ.

Πῶς ἡ Μητροπολιτικὴ Ἀστυνομία μπορεῖ νὰ ἐκτελῇ μία τόσο πολύπλοκη ἀποστολή; Τὰ 700 τετραγωνικὰ μίλια τοῦ Λονδίνου καὶ τῶν προαστείων, ποὺ ὑπάγονται εἰς αὐτήν, διαιροῦνται εἰς τέσσαρα Διαμερίσματα (Districts). Κάθε ἕνα ἔχει Διοικητὴν ἕνα Διαμερισματάρχη (District Commander), ἰσόβαθμον τοῦ Ἀστυνομικοῦ Δ/ντοῦ Β'. (Assistant Chief Constable). Βοηθεῖται ἀπὸ δύο Ἀστυνόμους Α'. (ἕνα Deputy Commander καὶ ἕνα District Chief Superintendent διὰ τὸ C. I. D.), ἕνα Ἀστυνόμο Β'. (District Superitendent), ἕνα Ἀξιωματικὸν Τροχαίας (District Traffic) καὶ ἕνα Μεταφορῶν (Transport), ὡς καὶ ἕνα Ὑπαστυνόμο τῆς Ἐφίππου Ἀστυνομίας. Τὸ κάθε Διαμέρισμα χωρίζεται ἀκολούθως εἰς πέντε ἢ ἕξι Ὑποδιευθύνσεις (Divisions). Κάθε μιὰ ἔχει ὡς Διοικητὴν ἕνα Ἀστυνόμον Α' (Chief Superintendent) καὶ Ἐπιτελεῖον ἀποτελούμενον ἀπὸ ἕνα διοικητικὸν ὑπάλληλον, ἐξομοιούμενον μὲ Ἀστυνόμον Β', ἕνα Ἀστυνόμον Β' (Superntendent) τοῦ Ἐγκληματολογικοῦ καὶ ἕνα Ὑπαστυνόμον Α' (Chief Inspector) τοῦ C. I. D. Ὑπάρχουν ἴσως τρεῖς Ὑποδιευθύνσεις, συμπεριλαμβανομένης καὶ αὐτῆς τοῦ Ταμέσεως, ἡ ὁποία ἀστυνομεύει εἰς τὸν ποταμόν, ἀπὸ τὸ Ντάρτφορντ Κρὴκ (Dartford Creek) μέχρι τὸ Τέντινγκτον (Teddington). Αἱ Ὑποδ/σεις ὑποδιαιροῦνται περαιτέρω εἰς Ἀστυνομικὰ Τμήματα (Sub—Divisions) τὰ ὁποῖα εἶναι συνολικῶς ὀγδόντα πέντε, καὶ τὸ κάθε ἕνα ἔχει ἕνα Ὑπαστυνόμο Α' ὡς Διοικητήν. Τὰ Ἀστυνομικὰ Τμήματα ὑποδιαιροῦνται εἰς ἑκατὸν ὀγδόντα τρεῖς Ἀστυνομικοὺς Σταθμοὺς (Police Station) μὲ ἕνα Ἀρχιφύλακα Διοικητὴ τὸ κάθε ἕνα.

(Συνεχίζεται)

ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΑΝΘΡΩΠΟΚΤΟΝΙΑΣ

Ὑπὸ κ. **ΑΛΕΞ. ΚΡΟΚΙΔΗ,** Ἀστυνόμου Β'

Ἀλήθεια, καὶ τί δὲν ἀκούει κανεὶς μέσα σ' αὐτὰ τὰ γραφεῖα Ἀξ/κοῦ Ὑπηρεσίας τῶν Ἀστυνομικῶν Τμημάτων μιᾶς Μεγαλουπόλεως ὅπως ἡ Ἀθήνα.

Ἀπὸ κεῖ παρελαύνουν μέρα καὶ νύχτα, ὅλων τῶν εἰδῶν αἱ ὑποθέσεις, δημόσιες καὶ ἰδιωτικές, σοβαρὲς καὶ γελοῖες, περίεργες καὶ κουτὲς ποὺ οἱ περισσότερες δὲν βλέπουν τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος παρὰ χάνονται μέσα στὶς πρόχειρες σημειώσεις τοῦ Ἀξ/κοῦ Ὑπηρεσίας, ὁ ὁποῖος ἔχει τόσο κουραστῆ ἀπ' αὐτές, ποὺ ἀκόμη κι' οἱ πλέον πρωτότυπες νὰ μὴ τοῦ κάνουν καμμία ἐντύπωσι.

Καὶ νὰ μιὰ τέτοια ποὺ ἔτυχε νὰ παρακολουθήσω τὴν περασμένη Κυριακὴ τὸ πρωΐ, στὸ Γραφεῖο τοῦ φίλου μου Ἀστυνόμου «Χ», τὸν ὁποῖον πῆγα νὰ πάρω νὰ πᾶμε γιὰ μπάνιο, ὅπως εἴχαμε ἀποφασίσει.

Ἀντὶ ὅμως τῆς πρωϊνῆς θαλασσίας αὔρας, ποὺ ἐλπίζαμε ν' ἀπολαύσωμε, ἀναπνεύσαμε τὸν δηλητηριασμένο ἀπὸ ἀεριόφως ἀέρα ἑνὸς παληόσπιτου τῆς Πλατείας Βάθης.

***

Δὲν εἶχα προφθάσει καλὰ-καλὰ νὰ καθήσω καὶ μπῆκε στὸ Γραφεῖο ἕνας καλοθρεμμένος νέος μὲ παρδαλὸ ὑποκάμισο καὶ μὲ τὰ μαλλιὰ ἄνω-κάτω, παρ' ὅλη τὴν μεγάλη κατανάλωσι «Π ο μ π έ ϊ α ς», ὁ ὁποῖος κατήγγειλε ὅτι τὴν περασμένη νύχτα εἶχε λάβει χώραν «Ἀπόπειρα Ἀνθρωποκτονίας» ἐναντίον του.

«Ἂν τύχαινε καὶ δὲν «ρεμπέλευα» χθὲς τὴ νύκτα, κύριε Ἀστυνόμε, καὶ πήγαινα νὰ κοιμηθῶ στὸ δωμάτιό μου, τώρα θάμουνα... μακαρίτης ; Κεῖνος ὁ Ρένος. Ἀλλὰ θὰ μοῦ τὸ πληρώσῃ ! »

«Ποιὸς εἶναι αὐτὸς ὁ Ρένος ;» ρώτησε ὁ φίλος μου. «Καθόμαστε στὸ ἴδιο σπίτι· ἐγὼ λέγομαι Πέτρος, εἴμαστε...ἄστα, καλλιτέχνες. Αὐτὸς θέλει, ὅπως δήποτε νὰ μὲ ξεκάνῃ καὶ ξέρετε ποιὸς εἶναι ὁ λόγος ; Μιὰ φιλενάδα ! ».

Πήραμε λοιπὸν μαζύ μας καὶ ἕναν Ὑπαστυνόμο καὶ πήγαμε στὸ δωμάτιο τοῦ Πέτρου, ποὺ βρίσκεται στὸ 2ο πάτωμα, καὶ κατ' εὐθείαν μπήκαμε στὴν κουζίνα.

«Αὐτὴ ἐδῶ ἀριστερὰ εἶναι ἡ πόρτα τοῦ δωματίου μου καὶ κείνη δεξιὰ εἶναι αὐτοῦ τοῦ κακούργου. Τώρα κυτάξτε μόνοι σας τὰ ἄλλα...» μᾶς εἶπε ὁ Πέτρος.

Ἰδοὺ λοιπὸν τί παρατηρήσαμε : Παραπλεύρως τῆς πόρτας τοῦ δωματίου τοῦ Πέτρου εὑρίσκετο ἐγκατεστημένη μιὰ κουζίνα γκαζιοῦ, στὸ στόμιον τῆς ὁποίας εἶχε τοποθετηθῇ ἕνας ἐλαστικὸς σωλῆνας, ὁ ὁποῖος διὰ τοῦ ὀπισθίου μέρους τῆς συσκευῆς, κατέληγε στὸ κατῶφλι τῆς πόρτας τοῦ δωματίου τοῦ Πέτρου ὅπου ὑπῆρχε μεγάλη χαραμάδα. Ὁμοίωςπαρατηρήσαμε ὅτι ἡ κλειδαρότρυπα καὶ ὅλες αἱ χαραμάδες τῆς πόρτας τοῦ Ρένου ἦσαν κλεισμένες μὲ χαρτί.

Νὰ τώρα τί μᾶς ἀνέφερε ὁ Πέτρος : Ἀπὸ τὸ δωμάτιο ἔφυγε κατὰ τὰς 10.30' τὸ βράδυ τοῦ Σαββάτου. Ὁ Ρένος δὲν ἦταν στὸ σπίτι καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν ἐγνώριζε τὶς προθέσεις τοῦ Πέτρου, ἂν δηλ. θα ξενυχτοῦσε ἔξω ἢ θὰ κοιμότανε στὸ δωμάτιό του. Κατὰ τὰς 7 τὸ πρωΐ τῆς Κυριακῆς ποὺ γύρισε, αἰσθάνθηκε ἀμέσως

τὴν μυρουδιὰ τοῦ γκαζιοῦ, εἶδε τὸν σωλῆνα, τὸν ἀνοικτὸ διακόπτη, τὰ χαρτιὰ στὴν πόρτα καὶ...κατάλαβε ! 'Ο δράστης δὲν ἦταν στὸ δωμάτιό του.

«Δὲν ἄνοιξα τὴν πόρτα τοῦ δωματίου μου κύριε 'Αστυνόμε» προσέθεσε ὁ Πέτρος «ἤθελα νὰ τὰ ἀφήσω ὅλα ὅμως τὰ βρῆκα. Μόνον ἔκλεισα τὸ διακόπτη τοῦ γκαζιοῦ».

'Ο 'Αστυνόμος ἄνοιξε ἀκολούθως τὴν πόρτα τοῦ δωματίου τοῦ Πέτρου. Μιὰ βαρειὰ μυρουδιὰ φωταερίου βγῆκε ἀπὸ μέσα. 'Ο φίλος μου ἔβαλε ἕνα μαντῆλι στὴ μύτη καὶ μ' ἕνα πήδημα βρέθηκε κοντὰ στὸ παράθυρο καὶ ἄνοιξε τὰ τζάμια. Τὰ παραθυρόφυλλα ἦσαν ἀνοικτά. 'Ο πρωϊνὸς καθαρὸς ἀέρας πλημμύρισε τὸ δωμάτιο.

«Εἶσαι τυχερὸς» εἶπε γυρίζοντας πρὸς τὸν Πέτρο ὁ φίλος μου «ποὺ δὲν εἶχες καὶ ἐσὺ τὴν τύχη...αὐτῶν ἐδῶ» καὶ τοῦ ἔδειξε μερικὲς μῦγες ψόφιες, ποὺ βρισκόταν ἀνάσκελα πάνω στὰ τελάρα τοῦ παραθύρου.

'Ο Πέτρος κάτι πῆγε νὰ εἰπῇ ἀλλὰ δὲν πρόφθασε γιατὶ κείνη τί στιγμὴ ἄνοιξε ἡ πόρτα τῆς κουζίνας κι' ἕνας νέος ψηλός, ἀδύνατος, ἄψογα ντυμένος, μὲ μαῦρα καλοκτενισμένα μαλλιά, μπῆκε μέσα, στάθηκε καὶ μᾶς κύταζε σὰν χαζὸς χωρὶς νὰ πῇ λέξι. Μόλις τὸν ἀντελήφθη ὁ Πέτρος ἔγινε ἀγρίμι, χύμηξε πάνω του καὶ τὸν ἄρχισε τὶς γροθιὲς φωνάζοντας: «Παληάνθρωπε, φονιά !»

Εἴδαμε καὶ πάθαμε νὰ τοὺς χωρίσωμε. Κατόπιν πήραμε τὸ Ρένο στὴ βρύση νὰ πλυθῇ. 'Αφοῦ σταμάτησε τὸ αἷμα ποὺ ἔτρεχε ἀπὸ τὴν μύτη του καὶ συνῆλθε, κάθησε σὲ μιὰ καρέκλα καὶ ἰδοὺ τί μᾶς ἀνέφερε :

Στὸ σπίτι εἶχεν ἔλθει κατὰ τὴ μία τὴν νύκτα καὶ κατὰ τὰς 4 τὸ πρωὶ ἔφυγε πάλι. Σᾶς φαίνεται παράξενο ; δὲν εἶναι καὶ τόσο. 'Ο ἄνθρωπος δὲν μποροῦσε νὰ κοιμηθῇ καὶ τί νὰ κάνῃ βγῆκε ἔξω, καὶ πῆγε σ' ἕνα κέντρο τῆς 'Ομονοίας καὶ κάθησε. Εἶχε μάρτυρες τὰ γκαρσόνια καὶ τοὺς θαμῶνες τοῦ Κέντρου. Γιὰ τὸ σωλῆνα τοῦ φωταερίου δὲν εἶχε ἰδέα. Τὸ μόνο ποὺ παρεδέχθη ἦταν ὅτι δὲν εὑρίσκετο σὲ καλὲς σχέσεις μὲ τὸν Πέτρο ἐξ αἰτίας μιᾶς «γκόμενας».

«Περίφημα» τὸν διέκοψε ὁ φίλος μου «ἀλλὰ δὲν μοῦ λὲς σὲ παρακαλῶ τί ἔκανες στὸ σπίτι ἀπὸ τὴ 1—4 ;»

«'Απλούστατα ἤμουνα ξαπλωμένος στὸ κρεβάτι καὶ διάβαζα, κατόπιν βαρέθηκα κι' ἔφυγα» ἀπάντησε.

«Αὐτὸ τὸ τελευταῖο τοῦ Ρένου» εἶπα στὸ φίλο μου «4 ὁλόκληρες ὧρες στὸ δωμάτιο νὰ διαβάζῃ, πάρα εἶναι ἀρλοῦμπα. Καλὰ λέει ὁ 'Υπαστυνόμος ὅτι αὐτός, θέλει...ξύλο».

«Γιατὶ κι' οἱ δυό σας εἴσαστε...στραβοὶ» μοῦ ἀπήντησε τονίζοντας ἰδιαιτέρως τὴν τελευταία λέξι. «'Απὸ ὅσα εἴδαμε καὶ ἀκούσαμε μέχρι στιγμῆς εἶμαι βέβαιος ὅτι ὅλη αὐτὴ ἡ ...μανοῦβρα ἔγινε τώρα τὸ πρωί».

'Ακολούθως ἐξετάσαμε τὸ δελτίο καταναλώσεως Φωταερίου, τὸ ὁποῖον βρισκόταν στὸ μετρητὴ καὶ τὸ ὁποῖον ἔφερε τὰ ὀνόματα τῶν δύο νέων καὶ τὴν ἔνδειξιν : 167,9 Κυβ. μὲ ἡμερομηνία ἐλέγχου τὸ Σάββατον. 'Ο μετρητὴς ἀνέγραφε 170,7 κυβ. 'Επίσης ἐξακριβώθηκε ὅτι ἀπὸ ἕναν τέτοιας διαμέτρου σωλῆνα, ὅπως ἦταν ὁ χρησιμοποιηθεὶς ἀπὸ τὸ δράστη, διέρχονται 2,4 κυβ. φωταερίου τὴν ὥραν.

«Εἶμαι περίεργος νὰ δῶ τί πρόκειται νὰ βγάλῃς ἀπ' ὅλα αὐτά» ρώτησα τὸ φίλο μου.

«Νὰ σοῦ πῶ» μοῦ ἀπάντησε ἀφοῦ σκέφθηκε λίγο «ἐὰν πραγματικὰ οἱ ἰσχυρισμοὶ τοῦ Ρένου εἶναι ἀκριβεῖς, τότε ὁ Πέτρος δὲν λέει ἀλήθεια ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὥρα ποῦ πῆγε στὸ σπίτι, γιατὶ...» ἀλλὰ τὸν διέκοψε ὁ 'Υπαστυνόμος, ὁ ὁποῖος ἀνέφερε ὅτι, ὡς ἐξακρίβωσε, ὁ Ρένος πῆγε πράγματι στὸ μπὰρ ἀλλὰ κατὰ τὶς 5 καὶ ὄχι στὶς 4 ὅπως ἰσχυρίζεται, κι' ἐκάθησε μέχρι τὴν ὥρα ποὺ τὸν εἴδαμε στὸ σπίτι.

«Καὶ τώρα ;» ρώτησα τὸ φίλο μου.

«Τώρα ν' ἀφήσῃς τοὺς ἀναγνῶστες σου νὰ τὰ βγάλουν πέρα» μοῦ ἀπάντησε

Ἐμεῖς καὶ ὁ κόσμος

Ὑπὸ κ. **Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ,** Ὑπαστυνόμου Β'

Στὴ σημερινὴ ἐποχή, ὅλα ἔχουν πάρει μιὰ παράξενη μορφή. Ἐκεῖνο ποὺ κάποτε ἐθεωρεῖτο ἱερὸ κι' ἀνώτερο, σήμερα ἔχασε τὴν παληά του αἴγλη. Οἱ λέξεις ἔχασαν τὴν πραγματική τους σημασία. Ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος παραδέρνει μέσα σ' ἕνα δαιμονισμένο κύκλο ἀντιθέσεων. Γελάει στὸ δρᾶμα, κλαίει στὴν κωμωδία. Δὲν ξέρει τί τοῦ λείπει καὶ τί ζητάει. Ἐνθουσιάζεται μὲ τὸ ἐλάχιστο, ἄγεται καὶ φέρεται σὰν ρομπότ, ἀκολουθώντας τυφλὰ κάποτε κάποιον λαοπλάνο. Εἶναι πλούσιος, διψάει πιότερο γιὰ τὸ χρῆμα. Εἶναι φτωχός, ὀνειρεύεται τὰ πλούτη. Ὁ μικρὸς καὶ ἄσημος, ζηλεύει τὸν μεγάλο καὶ διακεκριμένο στὴ κοινωνία. Ἕνα ἀπαίσιο καὶ παράξενο μῖσος φωλιάζει στὶς ἀνθρώπινες ψυχές. Ἡ ἀγάπη, ἡ μεγάλη αὐτὴ ἀρετὴ τῆς Χριστιανικῆς Διδασκαλίας, τὸ οὐράνιο αὐτὸ δῶρο, διεγράφη σχεδὸν ἀπὸ τὸ λεξιλόγιο. Ἡ συμπάθεια καὶ ἡ καλωσύνη, ἡ ψυχικὴ ἀνωτερότης καὶ οἱ ἠθικὲς ἀξίες, χαρακτηρίζονται ἀπὸ μερικοὺς ὡς ἐκδηλώσεις ὀπισθοδρομικότητος.

Σύννεφα μολυβένια σκεπάζουν τὴν ἀνθρώπινη καρδιά. Ματαιοπονεῖ ὁ ταλαίπωρος θνητὸς ζητῶντας καθημερινῶς τὴν εὐτυχία ἐκεῖ ποὺ ποτὲ δὲν θὰ τὴν βρῇ. Ἀγωνίζεται ἐντελῶς ἀνερμάτιστος καὶ χωρὶς πυξῖδα. Συχνὰ ἀναθεματίζει τὴν ὥρα ποὺ γεννήθηκε. Ὅλα τοῦ φταῖνε. Θυμώνει μὲ τὸ ἐλάχιστο. Τί ἄραγε ζητάει; Οὔτε ὁ ἴδιος ξέρει.

Διαπιστώνοντας κανεὶς τὴν κατάντια αὐτὴ πολλῶν ἀνθρώπων, βλέποντας τὴν ἠθικὴ πόρωσι καὶ διαστροφὴ των, δικαιολογημένα ἀναρωτιέται, σὰν τὸν Σαίξπηρ: «To be or not to be—νὰ ζῇ κανεὶς ἢ νὰ μὴ ζῇ;».

Ἐμεῖς καὶ ὁ κόσμος. Τί εἶναι ὅμως αὐτὸς ὁ κόσμος. Εἶναι τάχα κάτι τὸ ἄψυχο κι' ἀσήμαντο ἢ μήπως ἀκόμη μιὰ ἀφηρημένη λέξις; Ὄχι, πρόκειται γιὰ κάτι τὸ ζωντανό, τὸ ἀξιοσημείωτο. Ἐγώ, ἐσὺ κι' ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἀποτελοῦμε τὸν κόσμο τῶν λογικῶν ὄντων. Καθένας μας εἶναι μιὰ μονάδα στὸ ἄπειρο πλῆθος ποὺ ἀποτελεῖ τὴν ἀνθρώπινη κοινωνία.

Στὸν κόσμο αὐτὸ τῶν λογικῶν ὄντων, στὴν ἀνθρώπινη αὐτὴ κοινωνία, ἔχομε ὡρισμένες ὑποχρεώσεις, οἱ ὁποῖες εἶναι ἀνάλογες μὲ τὴν κοινωνικὴ καὶ οἰκονομικὴ κατάστασί μας. Ὑπάρχουν ὅμως ὑποχρεώσεις ποὖναι κοινὲς γιὰ ὅλους καὶ οἱ ὁποῖες κατὰ τὴν γνώμη μου διαμορφώνουν τὴν ἀνθρώπινη κοινωνία.

Σὰν αἰτία τῆς κακοδαιμονίας. ἡ ὁποία τυραννεῖ τὴ σύγχρονη κοινωνία, θεωρῶ τὴν ἀδιαφορία τῶν ἀνθρώπων γιὰ τὶς ὑποχρεώσεις αὐτές· τὶς παραμελοῦμε συχνὰ γιατὶ δὲν εἶναι γραμμένες σὲ κανένα νόμο καὶ καμμιὰ δὲν προβλέπεται γι' αὐτὲς ποινικὴ κύρωσι. Στηρίζονται στὴν ψυχικὴ τοῦ ἀνθρώπου καλλιέργεια γιατὶ δὲν μπο-

---

καί..., ἰδοὺ τὰ ἐρωτήματα :

1) Τί ἦταν ἐκεῖνο ποὺ εἶδε ἢ ἄκουσε ὁ Ἀστυνόμος «Χ» καὶ τὸν ἔπεισε ὅτι τὸ ἀδίκημα εἶχε λάβει χώραν τὸ πρωῒ τῆς Κυριακῆς ;

2) Εἶπε πράγματι ὁ Πέτρος ψέμματα ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὥρα ποὺ πῆγε σπίτι ;

3) Ποῖος ὁ Δράστης ; (1)

1. Ἡ λύσις θὰ δοθῇ στὸ ἑπόμενον. Ἐν τῷ μεταξὺ ἠμποροῦν οἱ ἀναγνῶσται μας ἀστυνομικοὶ νὰ ἀποστείλουν μέχρι τῆς 6 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. τὰς ἀπαντήσεις των καὶ θὰ δημοσιευθῇ ἡ ὀρθὴ ποὺ θὰ λύσῃ τὸ πρόβλημα.

ροῦν νὰ κλεισθοῦν στὰ ὅρια τῶν νόμων. Πηγάζουν ἀπὸ τὸν ἄγραφο ἠθικὸ νόμο, ἡ τήρησίς των δὲν συμβάλλει στὴν τελειοποίησι τοῦ ἀνθρώπου.

Τό νὰ ζῇς ἠθικὰ ἢ ἀνήθικα, εἶναι ἕνα ζήτημα καθαρὰ προσωπικό. Σὺ μπορεῖς νὰ βαδίσῃς τὸν σωστὸ ἢ τὸν ἐσφαλμένο τῆς ἠθικῆς δρόμο. Κανένας δὲν θὰ σὲ παρατηρήσῃ γιὰ τὴν ἄτακτη κι' ἀνήθικη ζωή σου, ἐκτὸς ἂν κάποτε βρεθῇς, ἀπὸ τὴ διαγωγή σου αὐτή, στὰ δίχτυα τῶν νόμων οἱ ὁποῖοι καθορίζουν μιὰ ἀξιόποινη πρᾶξι.

Γιὰ τὴν ἀντίθετη πρὸς τὶς ἠθικὲς ἀρχὲς ἐκδήλωσί σου ὑπάρχει ὅμως ἕνα μεγάλο δικαστήριο ποὺ ἑδρεύει στὸν ἑαυτό σου. Τὸ δικαστήριο αὐτὸ τὸ ὁποῖον ἐλέγχει τὴν ἀνήθικη διαγωγή σου καὶ γενικὰ τὴν ἀντίθετη πρὸς τὸν ἠθικὸ νόμον συμπεριφορά σου, λέγεται **συνείδησις.** Ἡ συνείδησις θὰ σὲ ἀναγκάσῃ νὰ νοιώσῃς τὸν ἑαυτόν σου ἔνοχον. Ἂν τύχῃ ὅμως καὶ ἡ συνείδησι σου βρίσκεται σὲ λήθαργο ἢ πρὸ πολλοῦ ἔχει πορωθῇ, τότε καὶ πάλιν ὅλα σοῦ φαίνονται ἁπλᾶ καὶ λογικά, γιατὶ ἔχει ἐξαφανισθῇ ἡ δύναμις τοῦ ἐλέγχου τῆς συνειδήσεως.

Τὸ νᾶσαι συνεπὴς στὴν ἐκτέλεσι τῶν καθηκόντων σου ἔναντι τῆς πολιτείας, εἶναι κάτι ποὺ δύσκολα μπορεῖς ν' ἀποφύγῃς χωρὶς συνέπειες. Τὸ νὰ δειχθῇς ὅμως εὐγενικός, καταδεκτικός, πονετικὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ γενικὰ νὰ ζήσῃς ἠθικά, αὐτὸ κυρίως εἶναι τὸ στοιχεῖο ἐκεῖνο ποὺ θὰ σὲ ἐπιβάλῃ στὴν ἐκτίμησι τῶν συνανθρώπων σου. Συγχωρώντας ἕνα ὁποιοδήποτε σφάλμα τοῦ ἄλλου ποὺ ἔγινε χωρὶς πρόθεσι, ἀναδεικνύεσαι ἀνώτερος ἄνθρωπος, γιατὶ ἀναγνωρίζεις τὸ γενικὸ κανόνα ὅτι τὰ σφάλματα εἶναι ἀνθρώπινα, φθάνει μόνον νὰ τὰ παραδέχεται αὐτὸς ποὺ τὰ διαπράττει. Συγχρόνως ὅμως ἀναγνωρίζεις ὅτι ὅλοι μας ὑποκείμεθα εἰς σφάλματα καὶ κανένας δὲν εἶναι τέλειος ἢ ἅγιος.

Ὅποιος καὶ νᾶσαι, ὁποιοδήποτε κι' ἂν ἐξασκῇς ἐπάγγελμα, ἄπειρες σοῦ παρουσιάζονται εὐκαιρίες γιὰ νὰ φανερώσῃς τὰ ἀληθινά σου ψυχικὰ χαρίσματα, ὅπως κι' ἀντίθετα νὰ ἐκδηλώσῃς τὴν ἀραχνιασμένη ψυχή σου. Δὲν πρέπει νὰ λησμονῇς ὅτι ὁ κόσμος, ἡ κοινωνία μέσα στὴν ὁποία ζοῦμε, εἶναι τὸ μεγαλύτερο καὶ φοβερώτερο κριτήριο. Ἀρκετὲς φορὲς θὰ σὲ κρίνουν ἀπὸ μερικὲς ἀψυχολόγητες, βιαστικὲς κι' ἄσκοπες ἐνέργειές σου. Στὸ θέμα τῆς κριτικῆς γιὰ τοὺς ἄλλους, ὅλοι μας εἴμαστε ἀρκετὰ αὐστηροί, καὶ τοῦτο γιατὶ ἀκόμη δὲν ἔχομε κατανοήσει πλήρως τὸ περιεχόμενο τοῦ «γνῶθι σαυτόν». Ἴσως νᾶσαι ἀληθινὰ σοφὸς καὶ ἄριστος σ' ὅλα, ὅταν ὅμως δὲν ἔχεις ἠθικὰ χαρίσματα, ἠθικὸ πλοῦτο κι' ἀνωτερότητα σκέψεως καὶ ἐνεργείας, ποιὰ ἀξία μπορεῖ νἄχουν οἱ πολλές σου γνώσεις καὶ τὰ ἀξιώματα ;

Στὴν κοινωνία ποὺ ζῇς πρέπει πάντοτε νὰ συμπεριφέρεσαι ἀνάλογα μὲ τὶς περιστάσεις ποὺ κάθε φορὰ σοῦ παρουσιάζονται. Δὲν ἐννοῶ νὰ κάνῃς πολιτικὴ καὶ νὰ συμπεριφέρεσαι διπλωματικά. Πολὺ λίγοι εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ ἔχουν τὸ χάρισμα αὐτό, ἀλλὰ καὶ ἐλάχιστοι εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἐκτιμοῦν τοὺς χαρακτῆρες αὐτούς. Θέλω νὰ πῶ ὅτι πρέπει νἄχῃς τὴν ἱκανότητα νὰ διακρίνῃς λογικὰ καὶ ἀμερόληπτα, μὲ λεπτότητα κι' εὐγένεια τὶς στιγμὲς ἐκεῖνες κατὰ τὶς ὁποῖες πρέπει ν' ἀναπτύξῃς ὅλη σου τὴν δραστηριότητα. Νὰ μπορῇς νὰ διακρίνῃς τὸ σοβαρὸ ἀπὸ τὸ ἀστεῖο, νὰ δικαιώνῃς καὶ νὰ ἐπαινῇς τὴν ἀλήθεια, νὰ καυτηριάζῃς τὸ ψέμμα καὶ τὴν ἀπάτη. Νἄχῃς γενικὰ τὴ δυνατότητα νὰ βλέπῃς ὅλους τοὺς ἄλλους ὅπως τοὺς ἀξίζει κι' ὅπως πρέπει. Ἡ κοινωνία μας δὲν εἶναι πτωχὴ ἀπὸ πλούτη. Ἐκεῖνο ποὺ τῆς λείπει εἶναι ἡ ἠθικὴ διαπαιδαγώγησι. Ἔχει ἀνάγκη κυρίως ἀπὸ σώφρονα καὶ ἠθικὰ στελέχη, ἀληθινοὺς ἡγέτες, ἀκεραίους πρωτοπόρους. Ζητεῖ ἠθικοὺς διαπαιδαγωγοὺς καὶ ὑπηρέτες.

Στὴν ἔκδηλη αὐτὴ τῆς κοινωνίας ἀπαίτησι καὶ ἀνάγκη, σύ, ὁ νέος ἄνθρωπος, ὁ νέος στὴ ψυχὴ καὶ στὸ σῶμα, τὸ σφρῖγος καὶ ἡ χαρὰ τῆς ζωῆς, μπορεῖς, ἂν θέλῃς, νὰ προσφέρῃς τὶς πιὸ ἄξιες καὶ πολύτιμες ὑπηρεσίες. Ἀλλὰ καὶ σύ, ἡ νεαρὰ κοπέλλα ἡ αὐριανὴ μητέρα, μὲ τὴν ἠθικὴ σου ζωὴ καὶ τὸ καλό σου παράδειγμα, μπορεῖς νὰ

ἀναθρέψῃς ἠθικὰ παιδιά, χρήσιμα γιὰ τὸν ἑαυτό τους καὶ γιὰ σένα, περισσότερο ὅμως γιὰ τὴν κοινωνία.

Σεῖς, ἂν τὸ θελήσετε, μπορεῖ νὰ γίνετε οἱ μεγαλύτεροι κοινωνικοὶ εὐεργέτες, ὄχι μὲ τὸ χρῆμα, ἀλλὰ μὲ τὸ ἦθος σας, ἀρκεῖ νὰ σταθῆτε ἠθικὰ ἀνώτεροι, πάνω ἀπὸ τὴν σαπίλα καὶ τὴ βρωμιὰ τῆς ἀνήθικης ζωῆς, μακρυὰ ἀπὸ τὸ βοῦρκο τῆς χωρὶς ἠθικὸ νόημα καὶ περιεχόμενο ζωῆς.

Σκορπῖστε λοιπὸν παντοῦ τὴ χαρὰ καὶ τὴν εὐτυχία. Χαρῖστε τὸ γέλιο στὰ πικραμένα χείλη. Κάνετε τὴ ζωή σας ἕνα εὐωδιαστὸ κι' ἀμάραντο λουλοῦδι, μιὰ αἰώνια ἄνοιξι ἠθικῆς τελειοποιήσεως. Δῶστε τὸν ἑαυτό σας σὲ κεῖνο ποὺ ὑπηρετεῖτε. Ἀγαπῆστε το, πλαισιώνοντας αὐτὸ μὲ τὶς αἰώνιες ἠθικὲς ἀξίες. Κρατῆστε ψηλὰ τὸ ἀνάστημά σας, μακρυὰ ἀπὸ κάθε ἰδιοτέλεια ἢ προκατάληψι. Σεβαστῆτε πάντοτε τὸν ἑαυτό σας καὶ μὴ ξεχνᾶτε ὅτι φθείροντας τὸ σῶμά σας φθείρετε τὸ σπίτι τοῦ Θεοῦ.

Προχωρῆτε θαρρετὰ στὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς. Ἀγωνισθῆτε μὲ πεῖσμα καὶ καρτερικότητα γιὰ τὴ διατήρησι τῶν ἠθικῶν καὶ φυλετικῶν σας ἀξιῶν. Θυσιάστε κι' αὐτὴ τὴ ζωή σας στὸ βωμὸ τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς τιμῆς, στὸ βωμὸ τῶν ἰδανικῶν τῆς αἰώνιας πατρίδος μας. Κτυπᾶτε ἀποτελεσματικὰ τὸν κάθε βέβηλο ἐχθρό της. Συντρῖψτε τὴν βία καὶ τὴν ἀνηθικότητα, ὑψῶστε περήφανα τὸ λάβαρο τῆς πίστεως σας στὸ Θεὸ καὶ στὴν ἀκατάλυτη κι' ἀθάνατη φυλή μας. Ποτῖστε μὲ τὸ αἷμα σας, ἂν κάποτε χρειασθῇ, τὴ γῆ τῶν πατέρων μας, γιὰ νὰ μείνῃ αἰώνιο κι' ἀειθαλλὲς τὸ Ἑλληνοχριστιανικὸ δένδρο. Ἡ Ἀκρόπολις καὶ ὁ Γολγοθᾶς ἂς εἶναι γιὰ σᾶς ἡ Λεωφόρος τῆς πραγματοποιήσεως τῶν ὀνείρων σας.

Ἰδιαίτερα ὅμως, σὺ ἄγνωστη φίλη, κράτησε στὰ στήθη σου τὴν ἀθάνατη Ἑλληνικὴ φλόγα, τὴν ψυχὴ τῶν γυναικῶν τοῦ Ζαλόγγου, τῆς Μπουμπουλίνας, τῆς Μαυρογένους καὶ τόσων ἄλλων ἡρωΐδων καὶ διαπαιδαγώγησε τ' αὐριανά σου παιδιά, λούζοντάς τα στὰ θεῖα νάματα τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας καὶ Ἑλληνικῆς Φυλῆς, στὸ ἀρχαῖο Ἑλληνικὸ πνεῦμα, στὴν πιὸ τρανὴ κι' ἀληθινὴ ὡς τώρα θρησκεία, τὴ θρησκεία τοῦ Ναζωραίου.

Σὺ δέ, φίλε μου, στάσου στὸ πλευρὸ τῆς Ἑλληνίδος σὰν γνήσιος Ἕλληνας. Βαδίστε μαζὺ τὸ δρόμο τοῦ μαρτυρίου σας. Αὐτὸ ζητεῖ ἀπὸ σᾶς κι' ἀπ' ὅλους μας ἡ κοινωνία μας, ἡ Ἑλληνικὴ κοινωνία. Ὁ κόσμος τοῦ πνεύματος καὶ τῆς τέχνης, τῆς ἠθικῆς καὶ τῆς ἀληθείας. Ὁ κόσμος τοῦ ἀληθινοῦ πολιτισμοῦ.

Ἐμεῖς καὶ ὁ κόσμος. Σεῖς καὶ ὁ κόσμος. Ἡ ζωὴ γιὰ τὴ ζωή. Ἡ νειότη γιὰ τὴν ἠθικὴ τοῦ ἀνθρώπου τελειοποίησι.

ΤΡΟΧΟΝΟΜΟΙ

—ΟΙ ΑΚΟΥΡΑΣΤΟΙ ΡΥΘΜΙΣΤΑΙ ΤΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ—

Τοῦ δημοσιογράφου
κ. Μ. ΛΑΜΠΡΙΝΙΔΗ

Οἱ ἀστυνομικοί μας εἶναι οἱ ἀφανεῖς ἥρωες ποὺ προστατεύουν τὴν ἡσυχία καὶ τὴν ἀσφάλεια τοῦ λαοῦ. Παρ' ὅλα τὰ πενιχρὰ μέσα ποὺ διαθέτουν — λόγῳ τῆς οἰκονομικῆς ἀδυναμίας τοῦ Κράτους— εἶναι μεταξὺ τῶν καλλιτέρων τοῦ κόσμου. Αὐτὴ εἶναι διαπίστωσις τὴν ὁποία δὲν τὴν κάνουμε μόνο ἐμεῖς. Τὴν ἀποδεικνύουν καθημερινῶς τὰ «λαγωνικὰ» τῆς 'Αστυνομίας μὲ τὰς ἐπιτυχίας των καὶ τὴν ἀναγνωρίζουν οἱ ξένοι ἀστυνομικοὶ. ὁσάκις ἔρχονται εἰς ἐπαφὴν ἢ συνεργάζονται μὲ τὴν 'Ελληνικὴν 'Αστυνομίαν.

'Ανάμεσα στὶς διάφορες «εἰδικότητες» τῆς 'Αστυνομίας, ἀπὸ τοὺς πιὸ συμπαθεῖς εἶναι οἱ τροχονόμοι. Εὔσωμοι, διαλεγμένοι, στέκουν στὶς διασταυρώσεις, στὶς πολυσύχναστες ὁδούς, στὶς διαβάσεις τῶν πεζῶν καὶ ἀκούραστοι ρυθμίζουν τὴν κυκλοφορία τῶν τροχοφόρων καὶ τοῦ κοινοῦ.

Καὶ μία εὔθυμη νότα : Οἱ τροχονόμοι ἔχουν εἰδικὰ ἀδιάβροχα διὰ τὸν χειμῶνα. Ὅταν ὅμως ἡ βροχὴ ξεσπάῃ ξαφνικά, ἐν μέσῳ Μαΐῳ... ραγδαιοτάτη, τότε παρουσιάζονται καὶ τροχονόμοι μὲ... ὀμπρέλλα.

'Η ὑπηρεσία τοῦ τροχονόμου εἶναι, χωρὶς ἀμφιβολία, ἡ πιὸ κουραστικὴ καὶ ἡ πιὸ λεπτή. 'Επὶ τέσσαρες ὥρες ὁ ρυθμιστὴς τῆς κυκλοφορίας εἶναι ὑποχρεωμένος ὄρθιος στὸ βάθρο, ποὺ εὑρίσκεται στὸ σταυροδρόμι, νὰ ἔχῃ «τὰ μάτια του τέσσερα». 'Εκεῖ, στὴ μέση τῆς ὁδοῦ, εἶναι ἐκτεθειμένος στὸ κρύο, τὸν ἀέρα ἢ τὴ βροχή, τὸ χειμῶνα. Κάτω ἀπὸ τὸ φλογερὸ «λιοπῦρι» τὸ καλοκαῖρι. Μὲ ὁποιαδήποτε καιρικὴ κατάστασι ὁ τροχονόμος πρέπει νὰ παραμείνῃ στὸ σταυροδρόμι καὶ νὰ φροντίζῃ ὥστε νὰ κυκλοφοροῦν τὰ ὀχήματα ὁμαλά.

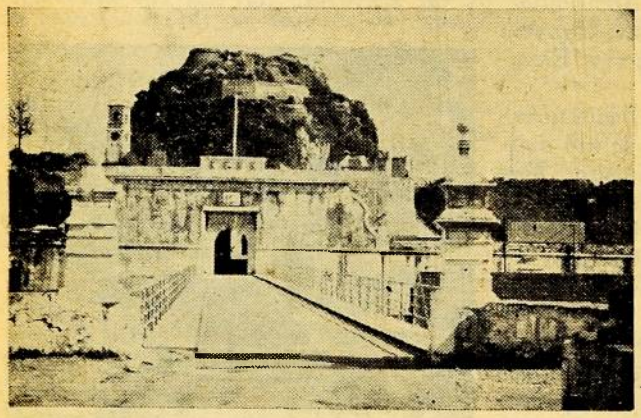
Οἱ ἄλλοι τροχονόμοι, πάλι, ποὺ διατίθενται εἰς τὰς διαβάσεις τῶν πεζῶν, εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ «σπᾶνε τὸ κεφάλι τους» γιὰ νά... γεμίσουν τὸ κεφάλι τῶν διαβατῶν, ποὺ δὲν ξέρουν ἢ δὲν θέλουν νὰ περπατήσουν σάν... νομοταγεῖς πολῖται !

'Ο τροχονόμος εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ νουθετῇ τοὺς βιαστικούς, νὰ κάνῃ συστάσεις στοὺς ἀπροσέκτους, νὰ κατατοπίζῃ αὐτοὺς ποὺ γιὰ πρώτη φορὰ βρίσκονται στὴν πολυκοσμία τῆς πρωτευούσης. Ἔπειτα ἔχει νὰ κάνῃ καὶ μὲ τούς... θαρραλέους. Αὐτοὺς ποὺ δὲν ὑπολογίζουν τὸν κίνδυνο, ἀλλὰ ὁρμοῦν νὰ περάσουν ἀπέναντι, ἀνάμεσα στὶς ρόδες τῶν αὐτοκινήτων, ἀδιαφοροῦντες ἂν ἡ ...τόλμη τους μπορεῖ νὰ τοὺς στοιχίσῃ τὴν ζωή. Χιλιάδες κόσμου περνοῦν καθημερινῶς ἀπὸ τὰς κεντρικὰς διαβάσεις καὶ ὁ τροχονόμος, ὁ ἐντεταλμένος μὲ τὴν διαφύλαξι τῆς ζωῆς των, ὑπομονετικὰ

Κέρκυρα
τὸ μαγευτικὸ νησί

Ὑπὸ κ. **Π. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ**, Ὑπαστ. Α'

Ἡ ὡραία καὶ μαγευτικὴ Κέρκυρα ποὺ βρίσκεται στὶς βορειο - δυτικὲς ἐσχατιὲς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, ἀπέναντι ἀπὸ τὴν Ἀλβανοκρατουμένη Βόρειο Ἤπειρο, ἀποτελεῖ μὲ τὶς ἀπαράμιλλες φυσικὲς καλονές της, ἕνα ἀπὸ τὰ ὡραιότερα σμαράγδια τοῦ χρυσαφένιου νησιώτικου κολλιέ, ποὺ περιβάλλει τὰ δαντελλένια παράλια τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ εἴσοδος τοῦ Κάστρου

Ἰδιαίτερα γιὰ μᾶς τοὺς ἀστυνομικοὺς ποὺ εἶναι καὶ ἀφετηρία τῆς ἀστυνομικῆς μας καριέρας, τὸ ὅμορφο νησὶ τῆς Ναυσικᾶς μᾶς μένει γιὰ πάντα ἀλησμόνητο καὶ νοσταλγικό.

Μπροστὰ στὰ ἔκπληκτα μάτια τοῦ ταξιδιώτη ἡ Κέρκυρα φαντάζει σὰν ἕνας μεγάλος παραδεισένιος κῆπος, ὅμοιος μ' αὐτοὺς ποὺ βλέπει κανεὶς σὲ μακρινὲς ἐξωτικὲς χῶρες.

Τὰ μαγευτικὰ τοπεῖα της, τὰ γραφικὰ μουράγια καὶ τὰ στοιχειωμένα Βενετσάνικα κάστρα της, ποὺ διατηροῦνται ἀκέραια, ἄφοβα στοῦ χρόνου τὸ πέρασμα, δίνουν μιὰ δυνατὴ ἐπιβλητικότητα ποὺ σαγηνεύουν τὴν ψυχὴ κάθε ἀνθρώπου σὲ βαθμὸ ὑπέρτατου ψυχικοῦ μεθυσιοῦ.

προσπαθεῖ νὰ τοὺς συγκρατήσῃ γιὰ νὰ μὴ δυσχεραίνεται ἡ κυκλοφορία καὶ νὰ μὴ δημιουργοῦνται θύματα.

Ὑπάρχουν, ἔπειτα, τροχονόμοι ποὺ ἐπιτηροῦν τὴν κυκλοφορία στὶς μεγάλες εὐθεῖες λεωφόρους, γιατὶ τώρα ποὺ ἡ Ἀθήνα μας ἀπέκτησε «χαηγουαίη» — ὅπως ὀνομάζουν στὴν Ἀμερικὴ τὰς ἐλευθέρας ὁδοὺς — οἱ ὁδηγοὶ πατοῦν γκάζι καὶ τρέχουν ἰλιγγιωδῶς. Χρειάζεται, λοιπόν, καὶ ἐκεῖ τὸ ἄγρυπνο μάτι τῆς Τροχαίας γιὰ νὰ περιορίζωνται τὰ δυστυχήματα.

Πολλὲς φορὲς ὅμως οἱ Τροχονόμοι ἐμπλέκονται κι' αὐτοὶ στοὺς τροχούς. Πέφτουν θύματα τοῦ καθήκοντος. Πρὸ καιροῦ ὁ μοτοσυκλεττιστὴς τροχονόμος, ποὺ προηγεῖτο τοῦ αὐτοκινήτου τοῦ Βασιλέως ἐτραυματίσθη ἀπὸ ἄλλον ἀπρόσεκτο ὁδηγό. Ἕνας ἄλλος ἀτυχὴς τροχονόμος ἐνῷ ἐξετέλει ὑπηρεσίαν ρυθμιστοῦ κυκλοφορίας στὴν διασταύρωσι τῶν ὁδῶν Ἀκαδημίας καὶ Βουκουρεστίου, παρεσύρθη ἀπὸ ἕνα ἰδιωτικὸ τζίπ, ποὺ ὡδηγοῦσε ἐρασιτέχνης σωφέρ, καὶ ἔχασε τὰ πόδια του.

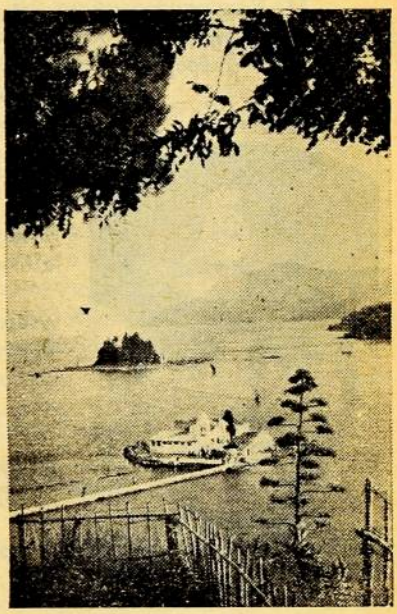
Χωρὶς ἀμφιβολία, λοιπόν, οἱ τροχονόμοι εἶναι ὁ συμπαθέστερος κλάδος τῆς Ἀστυνομίας καὶ ὁ κλάδος ποὺ βρίσκεται περισσότερο ἐκτεθειμένος. Ἡ αἴγλη τοῦ κράνους στοιχίζει πολὺ ἀκριβά, σὲ κόπους καὶ θυσίες.

Μ. ΛΑΜΠΡΙΝΙΔΗΣ

'Ανεβαίνοντας κανεὶς πάνω στὰ μεγαλόπρεπα κάστρα της αἰσθάνεται τὸν ἑαυτόν του σὰν νὰ σηκώνεται πιὸ ψηλὰ ἀπὸ τὶς κοσμικὲς ἀντιλήψεις καὶ νὰ μιλάῃ μὲ τοὺς θεοὺς τῆς ὀμορφιᾶς καὶ τῆς γαλήνης.

Βλέπει ὁλόγυρά του μιὰ λουλουδένια θάλασσα — μωσαϊκὸ χρωματικῆς ἁρμονίας μέσα σὲ πράσινο ἀτλαζένιο πλαίσιο, ποὺ συνεβγαίνει στὴν ὀμορφιὰ μὲ τὸ γαλάζιο σὰν κάντιο τῆς θάλασσας χρῶμα, ν' ἀγκαλιάζῃ ἀπαλὰ - ἀπαλὰ τὸ νησὶ τῶν Φαιάκων καὶ νὰ τοῦ δίνῃ μιὰ παραμυθένια ὀμορφιὰ σὰν ἐκείνη τῶν τοπείων τῆς λαγγεμένης ἀνατολῆς.

Οἱ μυροβόλοι κῆποι στὴ Γαρίτσα, στὸ Μὸν Ρεπὸ καὶ στὸ ἀπαράμιλλο σὲ ὀμορφιὰ Κανόνι, κατάφορτοι ἀπὸ χίλιων λογιῶν λουλούδια καὶ πρασινάδες, γιορτάζουν ἀδιάκοπα τὴ χαρὰ τῆς ἄνοιξης, ἐνῷ τὸ ἀνθισμένο ἀγιόκλημα ξαπλωμένο θριαμβευτικὰ στοὺς τοίχους καὶ τὶς αὐλὲς τῶν παλιῶν ἀρχοντικῶν, πλημμυρίζει τὴ πλάση μὲ μεθυστικὲς εὐωδιές.

Τὸ ὄμορφο Κανόνι. Στὸ βάθος προβάλλει τὸ Ποντικονῆσι

Τὰ κορφιατοχώρια βουτημένα στὸ βαθὺ πράσινο χρῶμα, ἀνάμεσα ἀπὸ φανταχτερὰ καὶ γραφικὰ τοπία, μοιάζουν ἀπαράλλακτα σὰν λευκὰ πετράδια πεταμένα κοπαδιαστὰ σὲ πράσινο τάπητα.

Παντοῦ χαρά, καλωσύνη καὶ γοητεία !

Τὰ μαγικὰ ἀκρογιάλια ποὺ χάνονται στὰ βάθη τοῦ ὁρίζοντα, καθρεφτίζονται μεγαλόπρεπα στὰ καταγάλανα νερὰ τοῦ 'Ιονίου, ἐνῷ τὸ κῦμα ξεσπάει μὲ παφλασμό, παίζοντας χαϋδιάρικα, στὸ πράσινο βελοῦδο τῆς στεριᾶς.

Κάτω ἡ πόλις στριμωγμένη ἀσφυκτικὰ πρὸς τὴ θάλασσα μὲ τὰ πολυόροφα ἀρχοντικά της σπίτια, τὰ μεγαλόπρεπα παλάτια καὶ τοὺς μαγικοὺς κήπους της γλεντᾷ ἀδιάκοπα μὲ τὶς μπάντες, ἐνῷ οἱ κανταδόροι στὶς φεγγαρόλουστες βραδυὲς τραντάζουν τὶς γειτονιὲς καὶ τὰ καλντιριμωμένα σοκάκια μὲ τὶς πρωτότυπες καὶ γλυκὲς κορφιάτικες καντάδες.

Ὅλα εἶναι χαρούμενα καὶ γελαστά.

Εἶναι ἡ Κέρκυρα ὅπως τὴν περιγράφει ὁ Ὅμηρος. Εἶναι τὸ γραφικὸ νησὶ τοῦ ρωμαντισμοῦ, τῆς χαρᾶς, τοῦ γλεντιοῦ.

ΠΕΝΘΗ

† ΝΙΚΟΣ ΚΟΥΤΡΑΣ

...Πρὶν ἀκόμα κλείσῃ ὁ τάφος τοῦ ἀστυφύλακα Γιαννακούρα, καὶ νά!... ἕνας καινούργιος ἀνοίχτηκε, μέσα στὴν 'ματωβαμμένη ἀστυνομικὴ ἱστορία...

..."Ενας ἀκόμα τάφος: ὁ τάφος τοῦ συναδέλφου μου Νίκου Κούτρα...

Πένθιμη καὶ πάλι ἐτούτη ἡ στήλη, ἂς φέρῃ ἀργὰ-ἀργὰ τὰ βήματά της ἴσαμε τὸν νεκρὸ φίλο μου... "Οχι γιὰ νὰ τὸν κλάψῃ... ἀλλὰ γιὰ νὰ τοῦ ἀποδώσῃ τιμές...

...Μὲ δακρυσμένα μάτια, μὲ πονεμένη ψυχή, μὲ σφιγμένη καρδιὰ ἀπ' τὴ συγκίνηση, θὰ τηρήσῃ ἑνὸς λεπτοῦ σιγὴ στὴ μνήμη Του...

..."Ενα ὑπέροχο παληκάρι... ἕνας διαλεχτὸς ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος... ἕνας καλόκαρδος κι' εἰλικρινὴς φίλος... ἕνας καλὸς "Ελληνας... ἕνας ἄδολος χριστιανός... ὑπῆρξεν...

...Καὶ εἶναι, καὶ θὰ μείνῃ πάντα ἀνάμεσά μας.... Γιατὶ δὲν πεθαίνουν ποτὲ τέτοιοι χαρακτῆρες...

...Ναί!... Δὲν πέθανε... Αὐτὸ νὰ μὴν τὸ πῇ κανένας... Δὲν σᾶς τὸ ἐπιτρέπουμε... Ζῇ... Καὶ θὰ ζῇ αἰώνια...

...Μέσα στὴ νύχτα θ' ἀκούγεται πάντα τὸ ρυθμικό Του περπάτημα στοὺς δρόμους... μέσα στὴ θύμησή μας θὰ βασιλεύῃ αἰώνια πανέμορφος καὶ ἄφθορος. Αὐτός... ὁ πανάγιος ἥρωας τοῦ καθήκοντος...

"Ω! Νῖκο!!!... καλέ μου φίλε... ἔφυγες τόσα ἄξαφνα!!! Μιὰ ἀστραπὴ αὐλάκωσε τὴ ζωή σου καὶ γκρέμισε τὰ Παλατάκια Σου τ' ἀγαπημένα...

Μὴ ρωτήσῃς γιατί... Αὐτὸ δὲν ἐξηγιέται... "Επρεπε...

.....

Τὰ δακρυσμένα μάτια μας βούρκωσαν... δὲν βλέπουν τίποτα πιὰ.... "Ομως ἡ πονεμένη καρδιά μας ἔρχεται σιμά Του... ὅπου κι' ἂν πάῃ!!!...

Κι' ἐκεῖ... ἀπὸ τὸ γραφικό, πανέμορφο χωριουδάκι Του... σωπᾶστε ὅλοι... γιὰ ν' ἀκουστοῦν τῆς μαννούλας Του οἱ θρῆνοι... "Ω! μάνα!... καλὴ μανούλα, μὴν κλαῖς...

'Ο Νῖκος σου δὲν πέθανε, καλή μου... Νά τον!... Δές τον ἐδῶ κοντά σου... στὴν ἄκρη τοῦ χωριοῦ...

..."Ερχεται χαρούμενος γιὰ νὰ σοῦ πῇ γιὰ ὅσα εἶδε στὴν 'Αθήνα... Καμάρωσέ τον μὲ τὴ στολὴ τοῦ ἀστυφύλακα...

'Αλήθεια!!!... πόσο καμάρι νοιώθει γι' αὐτήν!!!...

...Μὰ κάποιο οὔρλιασμα σκυλιοῦ, ποὺ σκίζει τὴν ψυχή, ἀκούγεται... Τὰ πουλιὰ δὲν ψέλνουν πιὰ τραγούδια... Μοιρολογᾶνε... Τῆς φλογέρας τὸ γλυκὸ τραγούδι ἔσβυσε ἀπότομα... Φοβᾶται ὁ ἀργοπορημένος διαβάτης νὰ περάσῃ ἀπὸ 'κεῖ... ἕνας ἀγριεμμένος ἀγέρας σηκώθηκεν ἄξαφνα...καθὼς τὸ δέντρο τῆς 'Εκκλησιᾶς σκίστηκε στὰ δυό...

'Ο Νῖκος ἔφυγε!!!... 'Ο Νῖκος πάει!!!...

...Μὰ μέσα στὶς καλαμιές, θ' ἀκούγεται κάθε μεσάνυχτα ἕνα τραγούδι παθητικό, ποὺ μαγεύει τὴν ψυχὴ καὶ γλυκονανουρίζει τὴ σκέψη, μέχρι νὰ γλυκοροδίσῃ ἡ αὐγή...

...Κι' ὁ Νῖκος ταξειδεύει... ὅλο ταξειδεύει γιὰ μακρυά...

Ποὺ πᾶς, ἀγαπημένε μας, ὁλομόναχος;... Ρῖξε κάτι ἐπάνω Σου νὰ μὴν κρυώσῃς... Τρέμει ἡ μανούλα Σου γιὰ Σένα... φοβᾶται μὴν τῆς ἀρρωστήσῃς...

...Σταθῆτε ὅλοι προσοχή... κι' ὑψῶστε τὰ μάτια Σας ψηλὰ... ἐκεῖ ποὺ ἀναπαύεται ὁ συνάδελφός μου...

... Δῆτε Τον νὰ μᾶς χαμογελᾷ θλιμμένα... Μᾶς ἀγαπᾷ... Μᾶς στέλνει τὰ φιλιά Του...

Ὤ! πόσο ὄμορφα θἄτανε νὰ σ' εἴχαμε ἐδῶ κοντά μας, ἀγαπημένε μας... νὰ καθόσουνα δίπλα μας, ἔστω καὶ γιὰ μιὰ ἀκόμα μονάχα βραδυά...

Ἔλα!!!... Σὲ καρτεροῦν ὅλοι ἐδῶ!!! Σὲ θέλουν!!! Σὲ ζητοῦν!!!

....

Χάνουνται τὰ λόγια μου μέσα στὴν Ἄβυσσο τῶν τάφων... Σιωπή... Θεέ μου!!! πόση σιωπή!!!...

Νῖκο!! ὤ! Νῖκο!!!... μίλησε... πές μας τί σκέφτεσαι, τί εἶδες, ποὺ σὲ πήγανε, τί νοιώθεις...

Τὸ ξέρω... Κουράστηκες... Καὶ θέλεις νὰ ἡσυχάσῃς... Κοιμήσου, λοιπόν, παληκάρι μου... Κοιμήσου στὶς ἀγγαλιές μας... Ἐμεῖς θὰ σὲ νανουρίζουμε... Κι' Ἐσὺ κοιμήσου... Κανέναν δὲν θ' ἀφήσουμε νὰ ταράξῃ τὴ γαλήνη Σου... Κανεὶς δὲν θὰ σ' ἐνοχλήσῃ πιά...

... Μὰ τὰ φτωχὰ λουλούδια ποὺ θὰ φυτρώσουν στὸν τάφο Σου, θὰ σοῦ θυμίζουν, κάθε δειλινό, ἐτοῦτο τὸ ἁπαλὸ νανούρισμα, ποὺ ἔγραψαν μονάχα γιὰ Σένα οἱ καρδιές μας... Γιατὶ ποτὲ δὲν θὰ Σὲ ξεχάσουμε, καλέ μας...

....

Κοιμήσου τώρα... Ἔλα... Ἡσύχασε...

Θὰ μείνουμε κοντά σου, ὅ,τι κι' ἂν γίνῃ στὴ ζωή...

....

Σ' αὐτὲς τὶς περιπτώσεις λένε, συνήθως, λόγια ἐπαινετικὰ γιὰ τοὺς Νεκρούς... Ὅμως ἐγὼ δὲν βρέσκω...

Θυμᾶμαι μόνο τὴ μαννούλα μου, ποὺ ἔφυγε κι' Ἐκείνη τὴν ὥρα ποὺ τόσο τὴ χρειαζόμουνα, καὶ μ' ἄφησε μονάχο...

Θυμᾶμαι τὴν ἀδελφούλα μου πού, νυφούλα στολισμένη, τὴν ἔθαψαν στὸ χῶμα...

Σκύβω ὕστερα στὴ γῆ γιὰ νὰ μαζέψω λίγα ἀγριολούλουδα... Καὶ τ' ἀποθέτω εὐλαβικὰ στὸ μνῆμα Του...

... Νῖκο, καλέ μου φίλε, γονατιστὸς μπροστὰ στὸν φτωχικὸ τάφο Σου, προσεύχουμαι στὸν Θεό μου νὰ ἀναπάψῃ τὴν ψυχούλα Σου...

Σοῦ εὔχουμαι νὰ βρῇς τὴν εὐτυχία, ποὺ δὲν πρόφτασες νὰ γνωρίσῃς στὴ Γῆ...

Αἰώνια θὰ μείνῃ ἡ θύμησή Σου...

Σ. Κ. Π.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΥΠΑΣΤΥΝΟΜΟΙ

Ἐκ τῶν μετασχόντων, εἰς τὰς εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις τῆς Σχολῆς Ὑπαστυνόμων, ἐπέτυχον 81, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ 40 πρῶτοι θέλουσι εἰσαχθῆ λίαν προσεχῶς εἰς τὴν Σχολὴν πρὸς ἐκπαίδευσιν. Εἶναι δὲ οὗτοι κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας οἱ ἑξῆς:

1) Ραυτόπουλος Παναγ., 2) Καρβουνάκης Μιχ., 3) Κεχρῆς Ἠλίας, 4) Πάτσιος Χριστόφορος, 5) Στριχᾶς Χρ., 6) Μάτσικας Ἰωάνν., 7) Ρίζος Δημήτρ., 8) Πιέρρος Ἰωάνν., 9) Μπουκουβάλας Δημ., 10) Σαμπάνης Γεώργ., 11) Ἀλεξόπουλος Φώτ., 12) Κωστόπουλος Κωνστ., 13) Μαργαρώνης Κωνστ., 14) Θεοδώρου Χρ., 15) Παπαδημητρίου Νικόλ., 16) Μακρυνιώτης Παναγ., 17) Σακκέτος Γεώργ., 18) Κοντογιάννης Κωνστ., 19) Μπακῆς Παναγ., 20) Χαρλαύτης Θεόδ., 21) Ξενάκης Δημήτρ., 22) Κυριακόπουλος Ἰωάνν., 23) Παπακυμπουρόπουλος Γεώργ., 24) Δαλλιεράκης Γεώργ., 25) Ράγγος Ἀλκιβιάδης., 26) Γεωργίου Ἰωάνν., 27) Καστάνης Νικόλ., 28) Γιαννούλης Ἰωάνν., 29) Δερουκάκης Ἀλέξανδρος, 30) Μαρνέρης Πέτρος, 31) Ἀνδριώτης Χρ., 32) Ροβίθης Ἐλευθ., 33) Καφίρης Ἀπόστ., 34) Δέρκας Παναγ., 35) Χατζάκος Δημήτρ., 36) Παπαθεοδώρου Ἀθαν., 37) Νοτάκης Κωνστ., 38) Φρύδας Κων., 39) Φραϊδάκης Νικ. καί 40) Ἀγγελόπουλος Σωτ.

***

ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΑΡΧΙΦΥΛΑΚΩΝ

Τὴν 29ην Ἰουλίου 1956 διεξήχθη διαγωνισμὸς διὰ τὴν Σχολὴν Ἀρχιφυλάκων, εἰς τὴν ἔκθεσιν ἰδεῶν. Μετέσχον 689 ὑποψήφιοι ἐκ τῶν ὁποίων ἐπέτυχον 233, οἵτινες εἶναι οἱ ἑξῆς:

1) Κυριακουλάκος Ἰωάν., 2) Καλαματιανὸς Νικόλ., 3) Καραγιάννης Χαράλ., 4) Λυδιώτης Δημήτρ., 5) Κούκης Ἠλ., 6) Λάππας Γρηγ., 7) Κοντὸς Νικόλ., 8) Κουτσοκώστας Ἀνδρ., 9) Καραχάλιος Ἀθαν., 10) Κατζουράκης Σταῦρος, 11) Λαχανᾶς Ἀθαν., 12) Κραβαρίτης Ἰωάν., 13) Κοτρωνιᾶς Ζώης, 14) Τσιτσιμπῖκος Εὐάγγ., 15) Κοτταρίδης Ἠλ., 16) Λιακόπουλος Ἄγγ., 17) Τζικόπουλος Νικόλ., 18) Σκάρπας Κυρ., 19) Σακελιὸς Κωνστ., 20) Ρίζος Ἰωάν., 21) Παπαγγελόπουλος Κωνστ., 22) Ρουμανᾶς Ἰωάν., 23) Τομαδάκης Ἐμμ., 24) Κατσαρὸς Ἐμμ., 25) Κωνσταντακόπουλος Γεώργ., 26) Κυριαζῆς Χρ., 27) Κατσιρέας Νικόλ., 28) Πηγαδιώτης Κωνστ., 29) Ρήγας Νικ., 30) Καραχισαρίδης Εὐστ., 31) Σπανογιάννης Ἀθαν., 32) Τζώρτζης Δημ., 33) Σιμώνης Γεώργ., 34) Τζήφας Παναγ., 35) Τσουνονᾶς Ἀνδρ., 36) Φελώνης Ματθαῖος, 37) Φαραντούρης Δημ., 39) Χολέβας Νικ., 39) Τσουραπᾶς Βλάσ., 40) Χρυσανθόπουλος Χρ. 41) Χοχτούλας Δημ., 42) Σωτηρόπουλος Δημ., 43) Τσατάλας Κωνστ., 44) Φατσέας Δημήτρ., 45) Σιμᾶτος Παναγ., 46) Χριστόπουλος Χρ., 47) Σαμπάνης Γεώργ., 48) Σαράντης Κλεομ., 49) Γκέκος Νικόλ., 50) Γεωργαρέας Ἠλίας, 51) Γεωργακόπουλος Γεώργ., 52) Γραμμένος Γεώργ., 53) Γουρνιᾶς Νικ., 54) Διαμαντόπουλος Κωνστ., 55) Δεληγιάννης Ἀναστ., 56) Γαβριὴλ Ἰωάν., 57) Μαρνέρης Γεώργ., 58) Μπᾶρος Θεόδ., 59) Οἰκονόμου Γεώργ., 60) Μπουχοῦτσος Σπ., 61) Παπαβασιλείου Εὐάγγ., 62) Μάλλιος Δημ., 63) Μπάμπος Εὐθ., 64) Μεσιακάρης Βασ., 65) Παπακωστόπουλος Χρ., 66) Πετρόπουλος Βασ., 67) Παπαχαραλάμπους Ἰω., 68) Μπιλίρης Γεώργ., 69) Μαστοράκος Ἀπόστ., 70) Μπουλούμπασης Κωνστ., 71) Μπιτσικόλης Στέφ., 72) Μάρκου Παναγ., 73) Μαυρογένης Ἡρακλ. 74) Ντζαφέρης Γεώργ., 75) Μπουρδᾶκος Μιχ., 76) Παυλόπουλος Γεώργ., 77) Πίσπας Ἀλέξ., 78) Μπούρας Ἰωάν.,

79) Μεγαλακάκης Κωνστ., 80) Παναγιωτόπουλος Λεων., 81) Μαντζαβᾶς Θεοχ., 82) Ἀλεξόπουλος Γεώργ., 83) Ἀγγελᾶκος Θωμᾶς, 84) Πέτρου Παντ., 85) Κίνας Παναγ., 86) Καραχάλιος Μιχ., 87) Καλονόμος Ἰωάν., 88) Χαραλάμπους Δημ., 89) Φράγκος Σπήλ., 90) Σποῦλος Ἰωάν., 91) Σαλοῦρος Κωνστ., 92) Παλαδινὸς Ἰωάν., 93) Παπαδόπουλος Παῦλος, 94) Νεροῦτσος Βασ., 95) Βασιλακόπουλος Γεώργ., 96) Ἀναστασόπουλος Ἰω., 97) Ἀνδρινόπουλος Διον., 98) Ἀθανασίου Ἀθαν., 99) Ἀντωνόπουλος Δημ., 100) Ἀντωνόπουλος Λάμπρος, 101) Βλαχόπουλος Δημ., 102) Χριστέας Σπυρ., 103) Τσιριμῶκος Ἄγγ., 104) Κουρῆς Σπυρ., 105) Καραγιαννόπουλος Ἄγγ., 106) Κατσαμπέης Κ., 107) Ρεπούλιας Νικ., 108) Ραφτόπουλος Ἀπόστ., 109) Κολλᾶτος Ἰωάν., 110) Ρεντζῆς Κωνστ., 111) Λαζανᾶς Ἀνδρ., 112) Λούρης Χαράλ., 113) Κασφίκης Χριστόφ., 114) Γιαννόπουλος Νικ., 115) Γεωργιακάκης Μιχ., 116) Γιαννακοῦρος Παν., 117) Γιαννόπουλος Ἰω., 118) Γλυμίτσας Κωνστ., 119) Δανέλλης Κωνστ., 120) Πετρόπουλος Μιχ., 121) Παπουτσόπουλος Χριστόδ., 122) Μπότσης Γεώργ., 123) Πέππας Νικ., 124) Νικολακόπουλος Δημ., 125) Μπρούλης Ἰωάν., 126) Παπαγγελόπουλος Παν., 127) Μαρκέλλος Ἀθαν., 128) Μποτουλάκης Γεώργ., 129) Ἀντωνίου Ἀναστ., 130) Βλαχονικολὸς Ἀλέξ., 131) Ἀναστασόπουλος Χρ. 132) Βέργης Ἀχιλλ., 133) Κάκος Χρ., 134) Καρδᾶτος Παναγ., 135) Καλαφατάκης Μιχ., 136) Κασέλας Εὐριπ., 137) Ἱπποκράτης Μιχ., 138) Δρασενάκης Γεώργ., 139) Ζαπαρτίδης Παν., 140) Εὐθυμιόπουλος Θωμ. Στέλ., 141) Ζαφείρης Γεώργ., 142) Ζουριδάκης Στυλ., 143) Δόσχορης Γρηγ., 144) Εὐαγγελινάκης Ἐμμ., 145) Διονυσόπουλος Ἰω., 146) Εὐαγγελίδης Ἀναστ., 147) Ζῶτος Δημ., 148) Χαροδῆμος Στυλ., 149) Γιᾶγκος Εὐστρ., 150) Καραγιάννης Γεώργ., 151) Δῆμος Ἀντών., 152) Κουρῆς Μιχ., 153) Ζορμπᾶς Βασ., 154) Ἰωαννίδης Βασ., 155) Δεουτᾶκος Εὐθ., 156) Δερουκάκης Ἀλέξ., 157) Κουκουλομμάτης Ἀρ., 158) Πανταζῆς Χρ., 159) Μανανάκης Ἀντ., 160) Πολυχρονόπουλος Πολ., 161) Παπαδᾶτος Παναγ., 162) Παπαδόπουλος Νικ., 163) Πετρόπουλος Ἰωάν., 164) Παππᾶς Χρ., 165) Πανουσάκης Θεόδ., 166) Παπανδρέου Νικ., 167) Παναγιωτόπουλος Κων., 168) Ἀρφανᾶκος Μιχ., 169) Βαρούχας Κωνστ., 170) Βούλγαρης Νικ., 171) Βαρῶτσος Ἰωάννης, 172) Γιαννόπουλος Αὐγερ., 173) Ἀργυρακόπουλος Ἠλ. 174) Μουρλᾶς Ἀνδρέας, 175) Παλαιοδῆμος Κωνστ., 176) Ντζούρας Δημ., 177) Οὐρανὸς Μιχ., 178) Μπέλλης Γεώργ., 179) Μπακομῆτρος Ἐμμ., 180) Νόνας Κωνστ., 181) Νικολόπουλος Παναγ., 182) Μαυρακάκης Ἀντών., 183) Μπουγᾶς Φώτ., 184) Κοῦκος Ἀνδρ., 185) Μαυρογιάννης Βασ., 186) Κίρκος Ἀριστ., 187) Κολεύρης Κωνσταντῖνος, 188) Μελισσινὸς Σοφ., 189) Μπόβης Νικόλαος, 190) Μιχαλέας Γεώργιος, 191) Μάκκος Σπυρ., 192) Λερούνης Ἰωάνης, 193) Κανακάρης Κωνστ., 194) Καραμήντζιος Γεώργ., 195) Κοντὸς Στέφ., 196) Καμαρινὸς Κωνστ., 197) Καλδῆς Νικ., 198) Πάτσος Γεώργ., 199) Καραμπάτος Ἡρακλ., 200) Κότσιρας Ἠλίας, 201) Κουτρουμπέλης Χρ., 202) Καραΐσκος Νικ., 203) Κουτέρης Γεώργ., 204) Χατζῆς Ἀθαν., 205) Τσαμαντᾶς Χρ., 206) Ψιμμόπουλος Ἀλέξ., 207) Σαπουντζῆς Δημ., 208) Τσαγκάνης Νικ., 209) Χρυσανθάκης Βασ., 210) Φανουράκης Γεώργ., 211) Φιλιόπουλος Φίλιος, 212) Μαγκούτης Θωμ., 213) Χιώτης Στέργ., 214) Σωνίδης Κωνστ., 215) Σπέντζος Εὐστ., 216) Σαλμᾶς Τηλέμ., 217) Λιόγας Βασ., 218) Κούσης Παναγ., 219) Τσιμπούκης Ἀθαν., 220) Γιωργόπουλος Δημ., 221) Στεργιόπουλος Νικ., 222) Καλογερόπουλος Χρ., 223) Θεοδωρακόπουλος Χρ., 224) Ξυδιᾶς Νικ., 225) Βενάρδος Δημ., 226) Παρασκευόπουλος Κων., 627) Σοῦρλος Ἀθ., 228) Ἀδαμόπουλος Παῦλος, 229) Νικολέας Παναγ., 230) Βαγγέλης Παντ., 231) Παπαδάκης Χρ., 232) Παπαδόπουλος Δημ., καὶ 233) Σιαπλαούρας Ἀνανίας.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΕΝΟΠΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὴν 13ην καὶ 15-7-56, ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ Σταδίῳ, ἐτελέσθησαν οἱ Θ' Πανελλήνιοι ἀγῶνες στίβου Ἐνόπλων Δυνάμεων ὑπὸ τὸ φῶς τῶν προβολέων, ἐνώπιον τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Καραμανλῆ, μελῶν τῆς Κυβερνήσεως, τῆς Ἀνωτάτης ἡγεσίας τοῦ Στρατεύματος, τῶν Ἀρχηγῶν Ἀστυνομίας Πόλεων, Λιμενικοῦ Σώματος, Ἐπιθεωρητοῦ Χωροφυλακῆς κλπ.

Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἀγώνων ἔλαβε χώραν, πρὸ τῶν Ἐπισήμων, μεγαλειώδης παρέλασις 600 στρατιωτῶν ἀθλητῶν, εἰς ἣν ἀντιπροσωπεύθη καὶ ἡ Ἀστυνομικὴ Σχολὴ διὰ τῆς συμμετοχῆς 70 δοκίμων ἀστυφυλάκων ἀθλητῶν, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Διμοιρίτην Ὑπαστ. Β' κ. Βλαχάκην Παναγιώτην.

Τὸ ἀρρενωπὸν καὶ εὐθυτενὲς παράστημα τῶν ὡς ἄνω ἀνδρῶν, τὸ εὐσταλὲς βάδισμά των καὶ ἡ ἐν γένει ἄψογος ἐμφάνισίς των, προεκάλεσαν τὰ εὐμενῆ σχόλια τοῦ παρισταμένου φιλάθλου κοινοῦ καὶ ἀπέσπασαν τὰ ἐνθουσιώδη χειροκροτήματα τοῦ ἐνθουσιῶντος πλήθους.

Κατὰ τοὺς ἀγῶνας τούτους, ἡ ὁμὰς στίβου Ἀστυνομίας Πόλεων ἐπέτυχεν ἑπτὰ (7) πρώτας νίκας, ἐπὶ συνόλου 15 ἀγωνισμάτων καὶ συμμετοχῆς 6 ὁμάδων. Ἐπίσης δύο (2) δευτέρας νίκας, δύο (2) τρίτας, μίαν (1) τετάρτην, δύο (2) πέμπτας καὶ μίαν (1) ἕκτην.

Ἀναλυτικῶς αἱ ἐπὶ μέρους ἐπιτευχθεῖσαι ἐπιδόσεις τῶν ἀστυφυλάκων ἀθλητῶν εἰς τοὺς ἀγῶνας τούτους, ἔχουσιν ὡς ἑξῆς :

Δρόμος 110 μ.: Πρῶτος ἀστυφ. Κόρμαλης Λ., μὲ 11,3, καὶ 5ος ἀστυφ. Νικάκος Γ., μὲ 11.9.
Δρόμος 440 μ.: Πρῶτος ἀστυφ. Σίλλης Βασ. μὲ 48,8
Ἅλμα τριπλοῦν: Πρῶτος ἀστυφ. Ντόντος Κ. μὲ 13.69
Ἅλμα εἰς Ὕψος: Πρῶτος ἀστυφ. Πολίτης Κ. μὲ 1.84
Ἅλμα ἐπὶ Κοντῷ: Πρῶτος ἀστυφ. Ντόκος Γ. μὲ 3.60
Σφυροβολία: Πρῶτος ἀστυφ. Τρουλινὸς Ἐμμ. μὲ 44.91
Δισκοβολία: 2ος ἀστυφ. Γυφτάκης Δ. μὲ 36.62
καὶ ἅλμα εἰς ὕψος. 2ος ὁ ἴδιος μὲ 1.70
Ἅλμα εἰς μῆκος. 3ος ἀστυφύλαξ Ντόντος Κ. μὲ 6.48
Ἀκοντισμός: 3ος ἀστυφ. Παπαγεωργίου Ἀνδρ. μὲ 54.95
Δρόμος 110 μ.: μετ' ἐμποδίων. 4ος ἀστυφ. Μαχαίρας Νικ. μὲ 17.5
Σφαιροβολία 5ος: ἀστυφ. Τρουλινὸς Ἐμ. μὲ 11.98
Δρόμος 5000 μ.: 5ος Μουρᾶς Ἀποστ. μὲ 17,06,0
Σκυταλοδρομία 4Χ100: Πρώτη ἡ ὁμὰς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων (Διαμαντής, Νικάκος, Κόρμαλης, Σίλλης).

Δὲν ἔλαβον μέρος οἱ ἀστυφ. Παπαβασιλείου καὶ Λεχουρίτης, λόγῳ ἀπροόπτου θλάσεως μυῶν.

***

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

Παρητήθησαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος οἱ ἀστυφύλακες 1) Ἀναστασάκης Ν., 2) Χατζηχρῆστος Χρ. καὶ 3) Μεσαρχάκης Δ.

Διαγράφεται τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, διὰ λόγους πειθαρχίας, ὁ ἀστυφ. Ξιαρχόπουλος Δ.

***

ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, ἐχορηγήθη ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς :

1) Ἀστυν. Δ/ντὴν Β΄. κ. Γεωργακόπουλον Π., 2) Ἀστυνόμον Α΄. κ. Κωτσιᾶν Ἀθ., 3) Ὑπαστυν. Α΄. κ. Κρύον Βασίλειον, 4) Ἀρχιφύλακα Μαρκογιαννάκην Ἐμμ., 5) Ἀρχιφύλακα Ἀγγελῆν Νικ., 6) Ὑπαρχ/κα Τριανταφυλλόπουλον Νικ. καὶ ἀστυφύλακας, 7) Σεργεντάκην Ἰωσήφ, 8) Μπέλμπαν Κ., 9) Γκίνην Σπυρ., 10) Φωτόπουλον Γ., 11) Κουτσουλιάκον Π., 12) Κοντέαν Δ. καὶ 13) Χρονόπουλον Κ., διότι ὁ πρῶτος, ὡς ἐπόπτης τῆς Ἀστυνομικῆς Σκοπευτικῆς ὁμάδος, ὁ δεύτερος ὡς ἀρχηγὸς ταύτης, καὶ οἱ λοιποὶ ὡς σκοπευταὶ τῆς ἰδίας ὁμάδος, καταβαλόντες ἀξιεπαίνους προσπαθείας καὶ ἐπιδειξάμενοι ζῆλον καὶ ἐργατικότητα, ἐπέτυχον τὰς περισσοτέρας καὶ σημαντικωτέρας νίκας, συναγωνισθέντες ἐπιτυχῶς τὰς σκοπευτικὰς ὁμάδας τῶν Ἐνόπλων Σωμάτων καὶ τὰς τοιαύτας τῶν κυριωτέρων Ἀθλητικῶν Συλλόγων, προκαλέσαντες διὰ τῶν ἐπιτυχιῶν των τὰ εὐμενῆ σχόλια τῶν παρακολουθησάντων τοὺς ἀγῶνας ἀνωτάτων καὶ ἀνωτέρων Ἀξιωματικῶν καὶ τὴν ἐξύψωσιν τοῦ γοήτρου τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

***

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κον Σαράντην Χανδρῆν. Τὸ θέμα σας εἶναι ἄριστον. Δυστυχῶς ὅμως μειονεκτεῖ ἡ τεχνικὴ τοῦ στίχου. Δὲν ἔχετε εἰσέτι ἀποκτήσει τὴν εὐχέρειαν νὰ περικλείητε ὡλοκληρωμένας εἰς ἕκαστον στίχον τὰς ἰδέας σας, αἱ ὁποῖαι, ἀτελῶς διατυπούμεναι, παρουσιάζονται ἀόριστοι καὶ ἀσαφεῖς. Ἔχετε ἀναμφισβητήτως ταλέντο, τὸ ὁποῖον δύνασθε ν' ἀξιοποιήσητε διὰ συνεχοῦς μελέτης καὶ ἀσκήσεων. Μετ' ἰδιαιτέρας χαρᾶς θὰ ἐπεθυμούσαμεν νὰ σᾶς ἐβλέπομεν μεταξὺ τῶν συνεργατῶν μας. Διὰ τὰ καλά σας λόγια θερμῶς εὐχαριστοῦμεν.

Κον Παναγιωτόπουλον Κωνστ.—Περιστέρι : Λυπούμεθα διότι ἐπιστολή σας δὲν περιῆλθεν εἰς χεῖράς μας. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, ὑπενθυμίζομεν ὅπως ἔχετε ὑπ' ὄψιν σας τὴν τασσομένην ἑκάστοτε προθεσμίαν. Λύσεις περιερχόμεναι εἰς χεῖράς μας μετὰ τὴν ἐκπνοήν της, δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν, διὰ καθαρῶς τεχνικοὺς λόγους. Εὐχαρίστησίς μας εἶναι ὅλοι οἱ ἀστυνομικοὶ νὰ μετέχουν τῶν λύσεων τοῦ ἀστυνομικοῦ προβλήματος καὶ νὰ ἐπιτυγχάνουν τὰς ὀρθάς, ἀφοῦ ἕνας ἀπὸ τοὺς σοβαρωτέρους σκοπούς μας, εἶναι ἡ ἀνύψωσις τῆς στάθμης ἱκανότητος παντὸς ἀστυνομικοῦ, χαίρομεν δὲ ἰδιαιτέρως ὅταν βλέπωμεν νὰ καθίσταται τοῦτο πραγματικότης.

Κάθε Τετάρτη καὶ ὥραν 7,30—8 μ.μ. ὁ Κεντρικὸς Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων μεταδίδει τὴν ἡμίωρον καθοδηγητικὴν καὶ μουσικὴν ἐκπομπὴν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

Ἡ ἐκπομπὴ τῆς Αστυνομίας Πόλεων ἀπέσπασε τὸν γενικὸν θαυμασμὸν καὶ ἐπεβλήθη χάρις εἰς τὸ πλούσιον λογοτεχνικόν, μουσικὸν καὶ μορφωτικὸν περιεχόμενόν της.

Πρέπει νὰ τὴν παρακολουθῆτε ὅλοι καὶ θὰ πεισθῆτε περὶ τῆς ἀξίας καὶ ὠφελιμότητος αὐτῆς.